

NI RIJETKE, NI BLAGE, NI PRIZNATE

**Svjedočanstva hrvatskih roditelja
o nuspojavama cijepljenja**

Svjedočanstva, uz priložene fotografije djece i njihova imena mogu se naći na [FB stranici Glupače](#)

1.1. Svjedočanstva

"Dakle, moja curica je u dobi od 1 godine i 2 mjeseca primila cjepivo protiv ospica, parotitisa i rubeole (MPR). Nakon pet dana dobila je temperaturu (38.6 °C) i dobila je neki ogromni gnojni prišt na predjelu trbuha (u bolnici su to nazvali furunkul) od kojeg i sada ima ožiljak. Igrala se normalno kad je odjednom postala malaksala. Bili smo jako prestrašeni jer se prvi put susrećemo s tolikom temperaturom jer do tada je imala temperaturu samo nisku kad su joj izbijali zubići. Dali smo joj odmah čepić za temperaturu i ona bi pala i brzo se vraćala nazad i to svaki put sve veća, najviša je bila preko 40°C. Cijelu noć smo dežurali, tuširali je, snižavali joj temperaturu i ujutro smo čim je doktor otvorio ordinaciju bili na vratima. Poslali su nas vaditi krv i urin što smo i napravili i doktor nam nije ništa rekao na nalaze (nalazi tada nisu bili dobri) nego samo da ima virozu, dao nam je antibiotik i da za dva dana opet dođemo na kontrolu.

Nakon dva dana opet smo vadili krv i nalaz je i dalje bio jednako loš i tada nam doktor koji je mijenjao našeg doktora kaže da stanje nije dobro. Pokazuje mi taj nalaz i onaj od prije dva dana i kaže da moje dijete uopće nema neutrofile, znači neutrofilu su bili 0%, a normalno je minimalno 30%. Kaže vaše dijete ima neutropeniju. Da bude jasnije, neutrofilu ili granulocitu su podvrsta leukocita koji su u biti prva crta obrane organizma od virusa, bakterija, itd., što znači da organizam mog djeteta nije imalo nikakvu obranu.

Doktor nam govori da se ne brinemo da se to nakon viroze obično vrlo brzo normalizira ali da sada moramo biti pod nadzorom te nas iz istih stopa upućuje u bolnicu da dijete bude pod nadzorom i prima terapiju, a terapija podrazumijeva hrpu antibiotika za svaki slučaj. Ja pitam doktora je li moguće da je ovo nuspojava cjepiva, a on mi naravno kaže da nema govora o tome, da je ovo viroza samo neka malo jača. Mi to prihvatimo jer smo naravno neiskusni bili i vjerovali smo doktorima.

Otišli smo u bolnicu, obrađeni i hospitalizirani u sobu u izolaciji. Svakodnevno je primala hrpu antibiotika, temperatura je i dalje trajala, neutrofilu su i dalje bili niski. Dobiva Neupogen koji potiče rast neutrofila i oni su narasli, međutim već sutradan bili su opet niski. Tada su počeli padati i leukociti. Treći dan u zadarskoj bolnici leukociti su bili pali na oko 2%, a od tih 2% je bilo 0% neutrofila, mogu sada samo pretpostaviti na što su oni tada sumnjali, ali mi nisu rekli. Taj treći dan u zadarskoj bolnici dolazi mi popodne doktorica koja ju je vodila i kaže mi:

"Mama, spremite se polako, za 20 minuta doći će Hitna po vas i voze vas u Split".

I dan danas mi te riječi zvone u glavi. Ja pitam što, zašto, objasnite mi, o čemu se radi, pa stalno me uvjeravate da će sve biti ok, zašto sad odjednom hitno u Split, kaže dr. da je to samo mjera opreza, vjerojatno nije ništa ali da budemo sigurni idete u Split jer u Zadru nema dječjeg hematologa. I tako je došla Hitna po nas i za nekih 45-50 min smo došli u Split, jurili smo kao luđaci, muž autom za nama te smo tamo zaprimljeni u bolnicu. Bila je već noć kad smo došli. Ulazimo na odjel dječje hematookologije gdje su ležala djeca s leukemijom, tada mi je sve postalo jasno na što je pala sumnja. Raspadala sam se, ali nisam smjela radi svoga djeteta. Smješteni smo u sobičak sa dječčekom od 15-ag godina i curicom od 10 godina i moja curica od godinu i 2 mjeseca, odmah su nam priopćili da kad prođe večera i kad mala primi terapiju da je mogu uspavati, a da onda moramo otići jer da roditelji ne smiju biti s djecom, moje dijete još uvijek beba koja nikad do tada nije bila bez nas mora ostati u sobi sa dvoje odrasle djece cijelu

noć. Možete pretpostaviti što smo proživljavali u tim trenucima, to nikome ne želim da iskusi. Došao je novi dan i tada su krenule pretrage, svako malo vađenje krvi, kontrola ova, kontrola ona, terapija ova, terapija ona. Zatim punkcija koštane srži, odveli su je da joj naprave punkciju, nisu nas puštali, orilo se sve od plača, a tada sam i sebi prvi put dala oduška kad sam znala da me ona neće vidjeti i čuti od vlastitog plača i pustila te sve emocije iz sebe, čuli su me ostali roditelji koji su bili uz svoju djecu tu po danu i došli me tješiti da moram biti pozitivna, da ne smijem vjerovati u ono najgore (leukemiju) jer ne mora biti, a ja nisam znala kako da na to ne mislim kad sam bila okružena tim prekrasnim ćelavim glavicama i gledala tugu i strah u očima njihovih roditelja. Naknadno sam saznala da je na Odjelu tada ležalo čak troje djece s leukemijom iz Zadra i okolice.

I tako smo na tom Odjelu proboravili najduljih 16 dana u mom životu, izašli smo sa dijagnozom: **AUTOIMUNA GRANULOCITOPENIJA.**

To je značilo da su se u organizmu mog djeteta iz nepoznatih razloga stvorila antitijela koja uništavaju granulocite koji su najbitniji za obranu organizma od svih infekcija. Dobro je bilo to što koštana srž radi dobro, što konstantno proizvodi nove granulocite, a problem je taj što se ta antitijela koja ih uništavaju trebaju negativizirati.

Po prognozama liječnika specijalista hematologa to bi se trebalo događati oko treće godine djetetova života kada se u djeteta počinje formirati prvi pravi imunitet. Za ovu bolest nema lijeka, samo treba čekati i biti strpljiv, a do tada dijete mora biti u određenoj izolaciji, ne potpunoj ali ne smije ići u vrtić, ne smije u igraonice, u gužve, zatvorene prostore, ne smije među veće grupe djece za koju ne znamo kakvog su zdravstvenog stanja i sl.

Danas moja curica ima 4 godine i 1 mjesec, skoro već tri godine njezin organizam bori se s ovime, ali pomaka nema. Iako pazimo da je ne izlažemo s obzirom na njezinu dijagnozu jako često je bolesna, nekoliko puta godišnje bude hospitalizirana. Ova dijagnoza za sobom vuče i neke druge zdravstvene poteškoće, da ne govorim koliko ta izolacija utječe na njezino ponašanje, a time i na nas roditelje jer joj pomoći ne možemo, a htjeli bi da ima djetinjstvo kao i većina druge djece.

Naša curica izgleda kao posve normalno i zdravo dijete i kad nekome pričam o ovome naravno da mi nitko ne vjeruje i da misle da sam luda i da pretjerujem, ali to nije ni bitno, razumije i zna onaj tko treba razumjeti i znati.

Dok svi doktori i dalje tvrde da je to samo koincidencija i da ovo nema veze sa cjepivom, mene i dalje nitko ne može uvjeriti da nije, jer do prije cjepiva moje dijete je bilo zdravo, rođena je sa apgarom 10/10, uredna trudnoća i porod, a nakon tog zloglasnog cjepiva počela je naša kalvarija koja još uvijek traje.

Eto, to je naša priča."

Danas djevojčica ima 4 godine i 9 mjeseci.

Pomaka nema.

...do kada ćemo za njih biti #glupače ?

1.2. Svjedočanstva

"Poštovani, ovo je priča o predivnom, zdravo rođenom dječaku sa apgarom 10, a zvao se Borna. Da zvao se jer je preminuo 03.12.2011. od leukemije u 20-om mjesecu života...

Ovo mi je kao majci preteško pisati i sve iznova proživljavati.

Naši problemi su počeli kada je primio prvo cjepivo u bolnici. 29.6. je dobio 3 cjepiva protiv Hep B, dječje paralize i DTP. Nakon par dana dijete je bilo mirnije, ali su počela noćna znojenja po glavici te smo išli odmah k doktoru. Izvađena je krv, a nalazi leukocita su bili slabiji, ali kao sve je u redu.

Nakon toga, 26.9. dijete prima opet cjepivo DTP i Hep B.

Tu istu večer dijete dobija temperaturu 39.5 °C koju ne možemo skinuti i završavamo na pedijatriji, Borna, ja i moja mama te dobivamo smještaj jer obje radimo u bolnici (mama je med. sestra).

Ujutro krvna slika pokazuje izrazito malo leukocita sa skoro nikakvom bijelom lozom odnosno neutrofilnim granulocitima koji brane organizam i hitno nas šalju u Zagreb sumnjajući na leukemiju.

U Zagrebu opet krvna slika, rade se sternalna i lumbalna punkcija gdje govore da dijete ima neutropeniju odnosno da mu je imunitet jako slab što znači da nije nikada smio biti cijepljen i govore nam da su našli neku promjenu tj. translokaciju gena 9,11 i da moramo pratiti krvnu sliku u Osijeku.

Nakon 18 dana potvrđena je leukemija i kreće naša borba za sina.

Nalazi kod prof. Begovića iz Zagreba potvrđuju da Borna nije bio rođen bolestan."

22.04.2010. - 03.12.2011.

1.3. Svjedočanstva

"Evo moje priče:

Rodila sam prvo dijete 1999. godine oko 3 u noći, u 36-om tj. trudnoće. Posteljica trula i raspadnuta. Meni antibiotik intravenozno, a njega na intenzivnu.

Prva jutarnja vizita, meni upućene samo ove riječi neonatologa: "Gospođo, vaše dijete ima sepsu i ne znamo da li će preživjeti današnji dan".

Dijete mi nije dobro reagiralo na antibiotik. Popodne dolazi pokojni dr. Perović ali ni na njegovo inzistiranje niti drugog neonatologa, dotična dr. ne želi mjenjati terapiju (kod beba se u roku od 6 sati vidi odgovara li ili ne).

Dr. Perović nam govori da on ne može ništa, neka tražimo koga god znamo jer nam sin neće preživjeti.

Drugo jutro, Božjim čudom sin nam je još živ te ga oni lijepo cijepe BCG-om, iako CRP raste i krvna slika je jako loša. Naravno sve se još pogoršalo i dolazi mi dr. reći, pripremite se, nema mu pomoći. Srećom imali smo prijatelja tada u Banskim dvorima i odande se hitno zvalo i diglo rodilište na noge, a i jedna lijepa koverta dotičnoj je uvelike pomogla. Nakon tog pritiska mijenjaju mu terapiju i treći dan mijenjaju kompletno krv da ga očiste (u otpusnom napisali, radi anemije korekcija svježom obrađenom krvi), tek tada počinje poboljšanje.

Poslije su mi rekli da smo imali sreće, mali je borac i provukao se kroz iglene uši. Zabrana cijepjenja mu bila 6 mjeseci. Malo duži post ali da se vidi u kojoj situaciji oni cijepe dijete.

Kasnije, sa nekih 7 godina je razvio alergijski rinitis i konjuktivitis. No, ono najbitnije, nema posljedice i oštećenja na mozgu, čega smo se najviše bojali."

1.4. Svjedočanstva

"Moje dijete je rođeno 12.3.2014. sa apgarom 10/10 i primilo je u rodilištu hep B i vit K... već drugi dan sam dobila obavjest da je mali na antibioticima jer sumnjaju na upalu lijevog plućnog krila i da ostajemo 5 dana... Treći dan sam primjetila da se dijete grči na šta me sestra oprala da izmišljam i da prvo to nisu grčevi nego kolike i da se javljaju nakon mjesec dana starosti...

Peti dan smo otpušteni kući napokon ali umjesto uživanja dva dana nakon završili smo na Rebru mjesec dana gdje su ustanovljene alergije...

Došli sa 3, 6 i skoro punih godinu dana kada je primio dtp pentaxim 5u1 cjepivo i ta treća doza nas je poslala u spektar autizma...

Strašno je gledati kako ti dijete nestaje u svega par dana doslovno...

Drugi dan od cjepiva je bio mirniji i povučeniji, treći dan je doslovno legao na pod i počeo vrtiti sve šta bi primio...

Govor je nestao, pokazna gesta je nestala, odazivanje je nestalo, kontakt očima je nestao... I sve to u tri dana...

Danas radom i trudom i nekim dodacima smo u velikom napretku...

Vratio se pogled, napokon ga možemo grliti bez agresije i vriske, vraća se i pokazna gesta ... Velika je ponavljalica iako još uvijek nema nekog govora ali idemo dan po dan..."

1.5. Svjedočanstva

"Prije Roka sam imala 3 spontana pobačaja. Saznala sam da imam trombofiliju. Ostala sam četvrti put trudna i počela se pikat injekcijama Clexan.

Trudnoća se razvijala odlično.

Roko se rodio 20.12.2017. 48 cm i 2880g. Apgar 10/10.

Ja sam se još cijelo babinje pikala sa injekcijama, znači šest tjedana nakon poroda.

Roko je prekrasno napredovao. U mjesec dana mi je narastao 8 cm i dobio 2,5 kg. Prekrasno dijete.

Napredan, pametan, radostan.

Kad ide hrana veseli se kao beba od 7, 8 mjeseci, a ne beba od 3 mj.

Jednostavno je savršen.

Cijepljen je 23.02.2018. sa 6u1 cjepivom (Hexacima).

Dolazi taj četvrtak. 15.3.2018.

U srijedu navečer sam mu skinula tjemenicu i okupala ga. Nahranila u 20 h. Još smo se mazili i zaspao je. Naravno, 4 h nakon opet klopa. U 00:00 h mi je pojeo 130 ml. U pola 4 ujutro mi je izdahnuo na glas kao odrastao čovjek. To me probudilo. Ustala sam iz kreveta i vidjela da ne diše. Primila ga, stavila na krevet i počela umjetno disanje. Muž, ja, svekar i svekrva. Zvala sam hitnu. Hitna je brzo došla. Usnice su mu poplavile. Doma su ga 10 min oni pokušavali spasiti. Odvezli ga na Rebro. Da bi tamo kad smo mi došli, ja vrišteći ulazim u hitnu i vičem di mi je dijete. Dolazi Primarijus i kaže: "Mama, sve pokušavamo."

Okolo njega je 30 doktora. Uzela sam mu čarapice jer je bio bos.

Nakon toga dolazi sestra i kaže: "Roditelji, idemo u pedijatriju!"

Ja reko ok sad će ga dovest, sve je u redu.

Međutim, dolazi primarijus i još jedan doktor i kažu: "Moja sućut, ništa nismo mogli. U kolima hitne cijelo vrijeme nije bilo srčane reakcije."

Ja gledam i pitam: "Šta pričate vi?"

Kažu: "To je ta iznenadna dojenačka smrt, dešava se zdravoj djeci."

Išla sam ga dva puta izljubit i izgrlit.

Šta da vam kažem. Bol koja nikad neće proći...

Teško je i uvijek će biti. Al' moj Roko meni i mužu daje snage.

Ne plačem puno jer ako plačem moćim mu krila i onda ne može letjeti.

Drage žene i majke. Nikome ne želim da osjeti bol koju imam ja.

Obducija je pokazala da je bio potpuno zdrav...

Nakon cjepiva mi je spavao 4 h u komadu i to je to. Sve normalno kasnije. Nikad mi nije palo na pamet što slijedi..."

20.12.2017. - 15.03.2018.

Roko

1.6. Svjedočanstva

"Moj sin je dijete koje je rođeno ispočetka iz održavane trudnoće zbog laganog krvarenja, a do 4 mj. trudnoće sve se dovelo u red.

Rođen je u terminu, u virovitičkoj bolnici.

Apgar je bio 10/10 i nakon 5 min apgar je bio isti. Problemi počinju već sljedeći dan, dali su mu vit K i on je dobio jaku dojenačku žuticu, a kako nije napredovao na težini napravili su pretrage gdje su pronašli bakteriju Escherichiu coli. Ubrzo je prebačen na neonatologiju, a mene su poslali doma radi manjka kreveta, a to znači prekid dojenja. Deset dana sam se izdajala i nosila mlijeko ali on je naviknuo na sondu i nije uspijevaio sisati normalno jer je bio pod ljekovima. Ta bakterija nas je pratila kroz prvu godinu života, a antibiotici su bili kao za doručak. Nakon mjesec, dva aktivirala se ranica od BCG-a, ugnjilo se i onda su to rezali i čistili, ali navodno je to uglavnom prihvatljiva nuspojava tako da nije bilo brige.

Pa je tako ubrzo nakon cjepiva sa 4 mj. starosti dobio bronhitis, još jedna nuspojava.

Dalje, više manje njegov razvoj bio je klasičan, kao po knjigama, prohodao i počeo pričati, slagati slogove, smijao se svemu što je smiješno i veselio se.

Sa godinu i 3 mjeseca smo se cijepili, (6.3.2007. MoPaRu) nije bilo temperature, nije plakao puno ali je bio miran, previše miran...zatim opet cijepjenje (23.4.2007. DiTePer/revakcinacija, Polio i docjepijivanje za HiB).

Tada imamo prve znakove da nešto nije u redu.

Ne znam kako ni u kojem razdoblju ili trenu je nestalo ono dijete koje je bilo veselo...ali je nestalo...

Oko drugog rođendana krećem sa pedijatrom gdje ona govori da prije treće godine ne rade sa djecom, a ja sam bila u komi.

Nešto malo prije trećeg rođendana je upisan u vrtić i teta je rekla da hitno krenemo kod stručnjaka jer da on ništa njih ne razumije, a ni oni njega.

Prošli smo sve, okulista, audiologa, psihologa, neuropedijatra, genetiku, biokemiju i on je bio zdrav...ali nije bio...

Preporuke su bile ubaciti ga u Laticu i tamo je dobio svu potrebnu pomoć. Odgodili smo 1. razred, bilo je pitanje hoće li ići u redovnu školu.

Prvi razred je bio koma, on je počeo lijepo pričati i imao je komunikaciju, ali uglavnom usmjerenu prema odraslim ljudima, djecu nije doživljavao.

Dobio je asistenta u nastavi u drugom razredu i individualizirani program.

Kako smo dobili novu defektologu u školi ona je rekla da moramo s njim dalje i tako smo otišli u Zagreb u Kukuljevićevu kod doktorice Bujas koja mu je dala konačnu dijagnozu Autistični spektar 84.5 Aspergerov sindrom.

Sa šest godina mu je dijagnosticiran i Hasimoto Hipo, migrene, a i počele su mu se skraćivati tetive na stopalima.

Vještačenje koje je ubrzo nakon toga provedeno je dodijelio mom dječaku 100% invalidninu.

Moram napomenuti da je cijepljen sve do upisa u školu kada mi je neuropedijatrica u Zadru otvorila oči i rekla, naravno usmeno, da je to sve od cjepiva i da je na meni što ću dalje...

...od tada nije cijepljen više ni on ni njegova sestra, a ni brat."

1.7. Svjedočanstva

"Moj dječak:

Rođen: 16.08.2008.

Cijepljen 21.05. 2015. - PRIORIX

04.12.2015. - IPV

Početak siječnja 2016. je imao prvo veće krvarenje iz nosa, nakon malo manje od dva sata je samo prestalo. Nismo se pretjerano uznemirili jer od druge godine života ima bronhitis koje uzrokuje krvarenja iz nosa kod njega te smo naučili prvu pomoć u tom slučaju. Nakon 20 dana opet veliko krvarenje iz nosa, traje više od dva sata, ovaj put izlazi tolika količina krvi da ju povraća. Idemo na hitnu, dok smo došli na red krvarenje je samo prestalo.

05.02.2016. budi se s temperaturom 38,6°C i opet počinje obilno krvarenje. Odmah krećemo na hitnu, dobija tampon u nos i smještaju ga u sobu dok čekamo nalaz krvi. Nalaz krvi pokazuje nizak broj trombocita, točnije 25 (donja granica 175) i smještaju ga na odjel za onkologiju i hematologiju. Napravljena je kompletna obrada, koštana srž, štitnjača, bris nosa, grla.... Sve uredno.

Treći dan u bolnici dobija antibiotik za bronhitis, nakon sedam dana pušten kući.

25.02.2016. hospitaliziran drugi put nakon obilnih modrica i petehija, dobija IVIG, tjedan dana na istom odjelu i pušten kući.

07.04.2016. hospitaliziran treći put, opet tampon u nos, na odjelu provodi sedam dana i dobija samo lijek protiv krvarenja.

24.04.2016. hospitaliziran je četvrti put nakon krvarenja, ovaj put je započeta terapija decortinom.

Nakon njega nalazi padaju opet i spontano se dižu krajem srpnja.

Od srpnja do veljače 2017. ima miran period, nakon toga u padu trombociti i leukociti, te se to stanje nastavlja do današnjeg dana 10.05.2018.

U slučaju boljeg stanja pohađa nastavu sa zaštitnom maskom na licu, ostatak vremena provodi kući na strogom mirovanju.

U više navrata je obrađen na Rebru u Zagrebu, te dobija više dijagnoza: trombocitopenija, leukopenija te imunodeficijencija.

Trenutno je opet u padu s nalazima, nosi masku gdje god ide. Ne smije skakati, voziti biciklu, nogomet. Sve stvari koje dijete njegovih godina radi su njemu strogo zabranjene.

Nema teže stvari nego kad djetetu moraš reći da mora sjediti dok gleda druge kako se igraju.

Nema tu boli, bude malaksao kad mu skroz padnu. Al' je velika opasnost od unutarnjeg krvarenja. Dobro je dok vidimo modrice. Ono unutra se ne vidi."

1.8. Svjedočanstva

"Moj sin je rođen u ranim jutarnjim satima u travnju 2007. godine. Apgar 10/10, oba!

Cijepljen uredno. Nakon cijepljenja sa 4 mjeseca završava na hitnoj u OP Pula sa temperaturom 40°C, CRP-om 160 i povišenim svim jetrenim transaminazama u nebesima.

Šalju nas u Rijeku gdje uz urinarnu infekciju, nakon 20 dana dobiva i svoje "životno obilježje" Alagille sindrom. Rijetku "genetsku" bolest koja napada jetru, a njezini simptomi su žutilo očiju i kože, manjak vitamina A, D, E i K pa samim time slabo/sporo grušanje krvi, lomljive kosti, atrofija mišića, stenoza plućnih arterija, a to su samo neke s kojima se mi borimo već 11 godina.

Iako N. od 2009. na naše inzistiranje nije cijepljen, njegovo današnje stanje je povezano sa cjepivom koje JA primam u 6. mjesecu 2006. protiv žute groznice!

To mi je bio uvjet da dobijem vizu za putovanje u Afriku. To cijepljenje vrijedi 10 GODINA (ja ostajem trudna nakon samo 2 mjeseca).

Žuta groznica se naziva tako jer napada jetru i izaziva žutilo.... jetra je među prvim organima koji se razvijaju kod fetusa....dalje zaključite sami!

N. do svoje 3. godine (do koje je smrtnost jako visoka) živi na Pedijatriji na Kantridi gdje su mu rađene nebrojene gastroskopije, punkcija jetre, dobivao je i krv u par navrata zbog niskih trombocita. 2010. zbog jako loše krvne slike i opasnosti od unutarnjeg krvarenja, na Rebru mu je rađena tipizacija tkiva u slučaju da bude potrebna transplatacija jetre, koju smo izbjegli!

Od onda smo donekle stabilno osim lomova kostiju i slabe denzitometrije.

Ozdravljenje NIJE moguće jer su njegovi žučovodi u samoj jetri mali i uski pa je jedini način transplantacija jetre koja je sama po sebi rizična, a dok je kvaliteta njegovog života dobra doktori je neće raditi. N. je na lijekovima koje će piti do kraja života.

Cijepljen je svim obaveznim cjepivima u RH do 1,5 godine života kad mi jedna homeopatica otvara oči i govori da Alagille i žuta groznica imaju slična obilježja.

Nevjerovatno da su ga cijepili protiv hepatitisa B kad je njegova jetra od rođenja defektna.

Ništa ne smije od sportova, oslobođen je tjelesnog u školi jer je su njegova jetra i slezana uvećani pa svaki udarac loptom ili pad i ona bi mogla prsnuti.

Jednom je pao pa slomio ruku, a noga mu je pukla kad je šutnuo loptu. Tako, sama od sebe!

Imam grozno iskustvo sve skupa sa time... on gori na 39°C i mene dr. uvjerava da je viroza. Još se tamo i popišao, a urin žut kao pivo. Onda vikend pa ponedjeljak (pedijatrica radi popodne) ja s njime cijeli dan u Pulu pa na zarazni, pa salmonela i onda nikakvi za Rijeku, dijete jedva živo.

Ako se udari, krvari ili se ugrize za jezik (za normalno dijete ništa), mi nakon dva sata šibamo na hitnu, inekcije K vitamina i doma.

Od 6. godine smo išli na pretrage jednom godišnje, sad moramo dva puta godišnje.

U slučaju da kosti idu na lošije, da mu je srce lošije, da se krv ne gruša, da ga taj bilirubin pod kožom počne svrbiti jako, da općenito njegov život bude narušen onda bi ga transplanirali. Dok god njegovo tijelo podnosi ovo stanje ne treba transplantacija."

I nitko od doktora vam nije rekao da ne smijete cijepiti dijete kad ima takvu jetru?

"NITKO mi nije rekao!

Ja sam pukla i rekla DOSTA!

Tražite cjepiva protiv tumora, a ne bolesti koje su izlječive. Trujete nas umjesto da nas liječite.

Od kad smo saznali do dan danas smo na alternativni. Ma nas je homeopatija spasila! Ja sam na svoje oči vidjela njezin učinak.

N. je imao visoki kolesterol do 22 (mislim da je 4 gornja granica) nakon jedne doze on je toliko toga počeo izbacivati iz sebe da sam mu ja guzu morala prati 3 puta sapunom kao da je u svinjsku mast sjeo.

Doze homeopatije, točnije sulfura.

Vidim s čime se ljudi bore! Ja sam rekla nek me pošalju na sud. Imam svoju knjižicu od WHO (world health organisation) i imam djetetov rodni list. Imam sva pisma iz bolnice i jos članke o žutoj groznici pa nek povežu.

On je borac... super to nama ide."

Pitanje je da li je dijete rođeno s ovim sindromom ili je cjepivo bilo "okidač".

Koliko je tu propusta, od ginekologa koji je ovoj mami vodio trudnoću pa na dalje.

Tko će odgovarati za svoje propuste?

Na pitanje da li su cjepiva povezana ovoj mami se smiju u facu!

1.9. Svjedočanstva

"J. je rođen 9.6.2008. u 41. tjednu uredne trudnoće. Muž prisutan pri porodu svjedoči da je pupkovina bila triput omotana oko vrata, dijete cijanotično, nije zaplakalo ni nakon lupkanja po guzi. Unatoč tome apgar 10/10 (kasnije mi poznanik koji radi kao anesteziolog u jednoj hrvatskoj bolnici kaže da ništa neobično nije to peglanje otpusnih listova ako procjene da pacijent ili dijete neće imati vidljivih fizičkih oštećenja).

Odmah po porodu cijepljen hep B i prima vitamin k.

Dojen, ne otvara oči, ne plače, neobično miran, i dalje plavičast.

Treći dan cijepljen BCG-om. Po dolasku kući dobija osip koji traje 10 dana, patronažna sestra kaže da je to od vrućine i da mu hladimo kožu čajem od hrastove kore.

S mjesec dana cijepljen s 5u1. Beba neobično mirna, rigidna, nema gugutanja, plača različitih intonacija već bolno vrišti. Oko trećeg mjeseca počinje se smješkat, odizati, otvarati (dojen cijelo vrijeme).

Sa 6 mjeseci cijepljen 5u1, par dana nakon toga upala uha. Prvi antibiotik. Budući da je počeo sjedati primjećujemo da drži jednu rukicu i nogicu stalno uvijenu (slično kao ljudi nakon moždanog udara). Oko

8-og mjeseca puže, nadohranu slabo prihvaća, puno doji. Sa godinu ima riječi sa značenjem, pokaznu gestu, smješka se, združenu pažnju, slijedi godinu i pol starijeg brata u svim aktivnostima (vidljivo iz video materijala iz tog razdoblja). Sa godinu opet cijepjen s MoPaRu. Opet upala uha. I tu počinje isključivanje, stereotipne igre itd. Pedijatrici objašnjavam da je razvoj stao, a ona da ne valja uspoređivati djecu!!!

Tek na pregledu sa dvije godine šalje nas na obradu u opću bolnicu logopedu. Logoped audiologu, audiolog neuropedijatru, neuropedijatra izjavljuje da je to "tipično ljetno djetje premladih roditelja". Psihologica da je to malo kašnjenje. Na moju inicijativu odlazimo u Zagreb na SUVAG gdje ustanovljuju da je sluh uredan, ali da se razvoj možda kreće u pervazivnom smjeru. Odlazimo na timsku obradu u Kukuljevićevoj, dijagnoza F84, tj. autistični spektar. Nalaz MRa pokazuje hipoplastičan izgled glavne vertebralne arterije koja dovodi 80% krvi u mali mozak i moždano deblo. Nalaz genetičara uredan.

Dječak danas ima skoro 10 godina, uz mnoge terapije i sve popratno ide u poseban odjel redovne škole.

Autistično je.

Na putu kroz autizam rijetko smo sreli kojeg roditelja da prst sumnje ne upire na cjepiva. Previše je optužbi, a premalo odgovora. Previše je nas koji sumnjamo. Previše je djece na spektru."

1.10. Svjedočanstva

"Luka je dječak 3,5 god, rođen iz blizanačke trudnoće (seka urednog psihomotornog razvoja).

Rođeni prirodnom putem u 36. tjednu, Apgar 10/10. Prva godina života protekla sasvim uredno i primio sva cjepiva na vrijeme.

Prva riječ sa značenjem sa 10 mj, prohodao s 11 mj. Bio je vedar, brbljav i nasmijan dječak.

Na sistematskom s godinu dana potvrda u kartonu da je sve uredno i da se može cijepiti.

S 13 mj. se cijepio s MoPaRu.

S 14 mj. dobiva vodene kozice i to u tolikoj količini i krastavim plikovima da smo morali po zaraznom hodati (mislila sam da su ospice, iako se eto cijepio protiv njih).

U tom vremenu, mjesec dana od cjepiva moj Luka postaje drugo dijete. Prestaje funkcionalna i simbolička igra, a intenzivira se samostalna igra u čošku i vrtenje kotačića autića.

Prestaje odazivanje na ime i reakcija na zvučne podražaje, pokazna gesta je nestala kao i kontakt očima.

Ljudi, djeca i životinje za njega više nisu postojali, a pored svega toga nas Luka više nije izustio niti jednu riječ i prestao je izgovarati "ma-ma". Čak nije puštao ni zvukove.

Promatrali smo ga mjesec dana i s 15 mj. se obratili našoj pedijatrici koja nas je odmah uputila neuropedijatru, a ona nas je dalje uputila u sve ostalo. Slijede pretrage koje su trajale godinu dana.

Psiholog, logoped (jedini tako malom napisao f84), defektolog, Kukuljevićeva, MR Klaićeva (uredan), Bera uredna, genetika i metabolika Rebro (sve uredno, nema predispoziciju za bilo kakvu autoimunu bolest)... dolazimo i na ERF gdje dobijemo dijagnozu poremećaj socijalne komunikacije i ponašanja jer je imao 2 god. Zatim slijedi Logomedica-Beograd.

U tom svom periodu krenuli smo s ranom intervencijom i terapijama koje su nam u našem gradu bile dostupne.

S 3 godine odlazimo na kontrolu na ERF gdje nam potvrđuju dijagnozu autističan spektar, bez imalo sumnje.

Luka zadnjih godinu i pol dana "živi" na čokolinu. Odbio je apsolutno svu hranu (ponekad će grickati koricu kruha ili gornji dio kifle). Dijete koje je jelo sve bez ikakvih problema, sada nema šanse da priđe nekom jelu.

Isto tako, L nema velik osjećaj za bol kao i za opasnost. On leti pod auto, u rupu, u rijeku, u vatru... jednostavno ne zna razlučiti što je opasno, a što ne.

Na jednom rođendanu ga je suprug u zadnji tren uhvatio da "ne skoči" s prozora, s drugog kata (nekom od djece bilo vruće i otvorilo prozor u sobi), stajao je na vanjskoj klupi prozora.

Odlazimo neurodpedijatru, nakon godinu dana, sa svim nalazima i za kraj dobijemo odgovor: " E moj Luki, izgleda nikada nećemo saznati što je uzrok. "

I onda se mi pitamo što i kako?!

Moje dijete je bio jedan razigrani dječak koji je volio sve i samo se ugasio.

Nitko ne može sa 100%-tnom sigurnošću tvrditi da je od cjepiva, ali mi smo točno mjesec dana nakon cijepjenja odreagirali, ugasili se, a kako su svi nalazi uredni ne preostaje nam misliti da nam je dijete zatrovano i da se više nešto poduzme oko tih cjepiva koja nam uništavaju našu zdravu djecu.

#LukaismyA-boy"

1.11. Svjedočanstva

"Dakle, moj sin rođen je početkom 2007. godine, uredna trudnoća, rođen u 39 tj.+6dana, Apgar 10/10.

Do godine dana cijepljen redovito (po struci sam dr.vet.med. i mene su učili da je cjepivo dobro, da čuva djecu od zar. bolesti itd). Sa 13 mjeseci dolazimo kod pedijatra na cjepivo MoPaRu. Pita me dr. da li želim Priorix ili MoPaRu. Odlučujem sa za ovo drugo, jer sam nešto čitala o štetnosti Prorixa u svijetu. Vodim se onim ako smo svi nekad bili cijepljeni tim cjepivom, ne može biti toliko loše.

No, cjepimo se i za točno 21 dan, sin mi dobije visoku temp. 39,5°C i jako povraća. Ja onako odmah posumnjam na rota virus i odmah se uputimo u bolnicu "Fran Mihaljević.

Doktor na hitnoj "nešto posumnja, ali ne zna što" (točno tim riječma) i upute nas na odjel.

Tamo ga ponovno pregledaju i odluče na punkciju likvora. Nakon nekoliko sati dolazi nalaz, ali je negativan. I dalje ne znaju što je mom sinu. On povraća i dobiva lijek za snižavanje temp.

Sad smo već više od 10 sati na odjelu i dolazi stariji doktor.

Pregledava dijete i postavlja sumnju na meningokoknu sepsu. Dok pokušavam shvatiti što je posrijedi i objasniti mužu o čemu je riječ, oduzimaju mi sina iz ruku, vode na intenzivnu i govore da se možda neće izvući. Mi se pozdravljamo s njime, on dobiva neke atb, mi dobivamo isti (nuspojava je crvena mokraća) i doslovno sjedimo cijelu noć ispred odjela i čekamo jutro i nalaze. Nalaz potvrđuje da nije men. sepsa, a onaj isti doktor od jučer "ne zna što mu je". Hospitalizirani smo na odjel i čekamo još 2 dana, sa visokom temp. i nakon toga ponovno punktiraju likvor (2.put) i nalaz potvrđuje meningitis sa cjepnim sojem virusa.

Odmah zovu našu pedijatricu i traže br. serije, a temperatura i dalje visoka. Sve ukupno traje još 7dana. U pričuvu imamo i Diazepam klizme ako se jave konvulzije. No, nisu. Doktor 10. dan ponovno punktira likvor (3.put) i otpuštaju nas doma uz riječi dobro ste prošli i ako sad nije imao konvulzije ni neće nikada.

Za nepunih godinu dana dijete ima neku vrtičku bakteriju i dobiva febrilne konvulzije.

Ponovno smo u bolnici i 2x punktiraju likvor. No, to je neka druga priča.

Sad ono što slijedi sve roditelje necijepljene djece. Svakih nekoliko mjeseci pozivi od pedijatra za cijepljenje i nakon što sam im rekla da ga neću cijepiti, ali ni potpisati izjavu.

Ista priča i sa med. sestrom u vrtiću. To prije nije bilo toliko rigorozno. Proši smo vrtić i idemo na sistematski za školu. Jasno dajemo do znanja da ga nećemo cijepiti. Pozivam se na Ustav i diskriminaciju. Tu priča staje.

Evo sin ide u 5. razred i još uvijek ima roditelja koji me ocrnjuju, no ja znam da je on moje dijete i da sam dužna čuvati ga i štititi i mislim da radim dobro. Evo toliko."

1.12. Svjedočanstva

"Moja beba, moj mali sin je prekrasno dojenče urednog razvoja i lijepo napreduje. U dobi od 5 mjeseci dobio je svoju prvu temperaturu. Ne paničarimo. Čekamo nekoliko dana, nosić mu je malo začepljen, drugih simptoma nema. Nakon nekoliko dana i dalje temperatura i vadimo mu krv. Lijep je i sunčan dan, proljeće, šećemo se, nosim ga u nosiljci i on mi spava na prsima. Zvoni mi mobitel, nepoznati broj, ali javljam se. S druge strane muški glas koji djeluje pomalo uznemireno i prestrašeno. „Gospođo, zovem Vas iz laboratorija gdje ste vadili krv svome djetetu. Nije uobičajeno da zovemo pacijente, ali nalaz je

uznemirujući“. Šokiram se, naravno, koljena mi klecaju, strah me, srce mi u grlu kuca. Moj mali sin mirno spava i osjetim mu disanje. „Naime, on Vam skoro nema uopće neutrofila u krvi. Je li on dobro?“ Kako je li dobro, pitam se.....a što bi mu trebalo biti?! Gospodin je i dalje uznemiren i kaže da je stanje relativno ozbiljno, da se hitno javimo odabranom liječniku jer zahtijeva daljnju obradu. I opet, šokiram se, naravno, koljena mi klecaju, strah me, srce mi u grlu kuca. Javljamo se odabranoj liječnici, gleda nalaz i slaže se da su neutrofili neuobičajeno niski, ponavljamo nalaz kroz nekoliko dana i dalje je isto. Upućuje nas na specijalističku obradu s uputnom dijagnozom granulocitopenije. Za to vrijeme je malome sinu bolje, nema više temperaturu. Kroz nekoliko tjedana dolazimo na pregled specijalista dječje hematologije i onkologije. U međuvremenu je moj mali sin i dalje bez ikakvih simptoma, nema temperaturu niti znakove infekcije. Oko nas su dječica hospitalizirana na dječjoj hematologiji. Djeluju jako bolesno. I opet, šokiram se, naravno, koljena mi klecaju, strah me, srce mi u grlu kuca. Čekamo cca 4 sata. Dolazimo na red. Pregled. Vađenje krvi. Čekanje nalaza. Neki su gotovi kroz dan-dva, neki se dulje čekaju. Iz gotovih i dalje vidljiva granulocitopenija i blaga sideropenična anemija. Nakon nekoliko dana pristizu i ostali nalazi koji govore u prilog tome da nam ne treba daljnja obrada. Po uputi specijalista ponavljamo nalaze kroz tri mjeseca, krvna slika je u redu. Granulociti su urednog broja. Sretna sam. Na pitanje zašto mu se to desilo, specijalisti nemaju odgovora osim „To Vam se kod beba tako zna desiti. U infektu.“ A pitam se kako mu je nalaz bio mjesecima nepromijenjen iako više nije bio u infektu? Za koliko vremena „infekt“ uništi granulocite, ako se tjednima nakon „infekta“ ne oporavljaju? A kad kažem „infekt“ mislim na običnu blagu virozu!“ Zašto slijeganje ramenima, a sumnjali su na vrlo ozbiljnu dijagnozu. Tko je tu lud?!

O cijepljenju uopće ne razmišljamo. Ni mi (roditelji) niti specijalisti koji su obrađivali moje dijete.

Potaknuta nekim okolnostima, nedavno provjeravam knjižicu imunizacije i medicinsku dokumentaciju vezano za obradu granulocitopenije. Uočavam da je moj mali sin bio cijepljen (5u1) 3,5 tjedna prije svoje prve temperature. I prije toga je bio cijepljen, u rodilištu BCG i hepatitis B, i nakon toga je bio cijepljen. Vadimo krv još jedanput, s njegovih otprilike 20 mjeseci (zadnji put cijepljen s 12 mjeseci) prije jedne manje operacije i broj granulocita je bio uredan. Sretna sam. I strah me.

Da sam znala ovo što danas znam, možda bih i pomislila na cjepivo. Možda bih i priupitala specijaliste koji su obrađivali mog malog sina. Možda bi i oni ipak trebali posumnjati! No očito ih tome nitko ne uči. A njima je tako lakše. I nikome ništa. Osim meni. Jer se i dalje šokiram, koljena mi klecaju, strah me, srce mi u grlu kuca od svih tih silnih priča i proživljenih trauma ljudi koji uočavaju narušeno zdravlje djece nakon cijepljenja, a na koje ljudi u bijelim kutama sliježu ramenima! I nemaju pravih odgovora. Naravno da me strah!"

1.13. Svjedočanstva

"Gabriel je rođen 2012 g. savršeno zdrav.

Apgar 10/10

Drugi dan po rođenju prima BCG i EngerixB. Vrišti satima. Uvjeravaju me da ne znam utješiti dijete i da je gladan iako imam mlijeka u izobilju!!

Nakon 1. doze Pentaxima sa 4 mj., teški atopijski dermatitis.

Nakon 3. doze, ovaj put Infanrix hexa, teški napadaj kašlja i gušenja.

Sa godinu dana prima Priorix. Vrišti neutješno satima. Krvave smrdljive stolice. Noćno vrištanje i ukočeno bacanje koje traje više od godinu dana. Ja od muke lupam glavom o zid. Govor slabo napreduje. Zbog brojnih artikulacijskih teškoća spontani govor je jako slabo razumljiv i sa 5 g.

Krvave stolice su trajale oko 7 dana. Analiza je pokazala Kampilo bakteriju. Rekli su mi da je sigurno pojeo zaraženu piletinu. Za noćno vrištanje i bacanje mi je rečeno da sigurno sanja nešto ružno, da je faza i da će proći. Za govor da je razmažen, da ga treba ispravljati. Shvatila sam da od njih nema ništa, ma šta da se desi, da sam sama i jedina odgovorna za svoje dijete. Poštedjela sam ga dijagnoza. Vjerovala sam u svoje dijete. Krenuli smo privatno logopedu (koji me je ismijao kad sam spomenula da sumnjam na cjepiva) pa smo ga ubrzo promijenili. Išli smo pune dvije godine uz minimalan napredak. Uveli smo razne prirodne dodatke. Dijete je doslovno u tjedan/dva procvalo. Izgovor je sve bolji, još jedino ne može reći "R". Nakon zadnjeg cijepljenja s godinu dana ostali su mu i povećani limfni čvorovi na vratu i zatiljku i to je nestalo korištenjem joda. Dojen je pune 4 g. Vjerujem da je dojenje itekako ublažilo posljedice. Pedijatrica me kod svakog cijepljenja molila da ne dojim par dana, da se cjepivo bolje primi!! Nisam ju poslušala.

Žrtvovala sam svoje dijete iz straha od sustava koji mi je naposljetku okrenuo leđa. Nuspojave nisu prijavljene. Ništa nije od cjepiva. Nikada si to neću oprostiti. Zauvijek su izgubili moje povjerenje. Gabriel ima 6 g. Više nikada neće biti cijepljen.

Želim nadodati samo jedan detalj, koji ne mora biti u priči, ali koji mi se urezao u pamćenje zauvijek, kad je dijete posljednji put cijepljeno Priorixom sa 13 mj. Kad je primio cjepivo bio je miran nekoliko minuta, dok sam ga obukla i dok je dr. ispisala cjepnu knjižicu. Odjednom počinje bolan vrisak, dijete vrišti, grči se, ja pitam dr. šta da radim, duša mi vrišti skupa s njim, a ona onako bezdušno, bez emocija, bez pogleda nadoda.. mama nemojte dojit par dana i zatvori za sobom vrata. Nema više nikog!! Ostaješ sam! Tu sam shvatila da sam sama ma šta da se desi, da smo samo broj, pokusni kunić i koliko sam glupa bila, jer ja sam znala da ga ne smijem vodit tamo, a ipak sam ga odvela, zato jer je netko odredio da ga moram odvesti.

On je toliko vrištao narednih sati da to neću zaboraviti za svih života. Naš put od max pola sata do kuće je trajao barem tri, nisam ga mogla stavit u sjedalicu, nisam mogla vozit, ništa, mogla sam samo plakati s njim, grlit ga i molit da mi OPROSTI!!!"

1.14. Svjedočanstva

"Dana 19.08.2012 g. rodila se jedna predivna beba. U ovoj istinitoj priči promijenit ću joj ime u Ivan.

Naša priča kreće 11.12.2012 g. kad smo ga odlučili cijepiti cjepivom 5u1(Pentaxim)...

Nažalost, nismo baš puno razmišljali o mogućim nuspojavama, imamo i starije dijete koje smo uredno cijepili bez nekih značajnijih nuspojava (povišena temperatura), a i nekako uvijek se vodimo ono poznatom uzrečicom NEĆE SE VALJDA BAŠ NAMA NEŠTO DOGODITI!

I pogodite - DOGODILO SE!

Ivan već 13.12. ima vidljivih promjena... Bio je sve bljeđi i bijeđi, smanjenog apetita, adinamičan, i imao je jednu tamnu stolicu..

14.12. smo ga odveli na hitni pedijatrijski prijem..

Nalazi krvi bili su poražavajući- Hgb 21.

Sjećam se kao da je jučer bilo kad je doktorica zvala u laboratorij da ponove test, jer da nikad nikoga u svojoj dugogodišnjoj praksi nije vidjla živog s tim nalazima..

A onda je uslijedila rečenica koja me i sad nakon nešto više od 5 g. razara i lomi, uništava: "Ivan je u kritičnom stanju i postoji velika vjerojatnost da noć neće preživjeti. Bilo bi najbolje da se pozdravite s njim."

Kad sam došla do njega kao da je skupio svoj zadnji atom snage i u svoj patnji koju je tada trpio prikopčan od glave do pete na puste aparate uspio mi se nasmijati... i tada sam znala da će moje dijete preživjeti, mora..

Preživio je noć, ubrzo je prebačen s intenzivne njege na dječju hematologiju gdje smo proveli mjesec dana uz puno uspona i padova.. Bila je to jedna lavovska bitka, ali izdržali smo je - IZDRŽAO JE!!!

Otpusna dijagnoza:

AUTOIMUNA HEMOLITIČKA ANEMIJA.

SEPSA

- Naravno da Vam u otpusnom pismo nitko neće napisati da je od cjepiva, iako su u našem slučaju napisali da je netom prije cijepljen.

- Naravno da nitko taj slučaj nije prijavio, a dužni su i bolnica i pedijatar.

- Naravno da i dan danas moram uvjeravati pedijatra, a uskoro kad krene u školu i liječnicu da je imao reakciju na cjepivo sa samo svoja 4mj.

Dragi roditelji, sadašnji i budući - ako ste odlučili cijepiti svoje dijete molim Vas da ga nakon cjepiva promatrate i ne ispuštate iz vida. Ako primjetite bilo kakvu promjenu - odmah pedijatru.

Ne čekajte sutra ni prekosutra, jer na žalost možda ti dani nikad ne dođu..."

1.15. Svjedočanstva

"U travnju 2015. godine nas desetomjesečni sin je dobio temperaturu, ništa strašno, max 38.5 °C. Treći dan temperature izbacuje mu crveni osip oko usta, ali kako su mu tada rasli zubići, mislili smo da je osip od stalnog trpanja ruku u usta. To je bilo predvečer. Ujutro u 6 h se budimo i prilikom presvlačenja ugledam osip po tijelu. Odmah smo otišli u Klaićevu. Tamo ga je doktorica pregledala i poslala nas doma s dijagnozom "šesta bolest". Rekla je da odemo popodne kod naše pedijatrice po fenistil kapi, da imamo ako ga bude malo svrbilo. Dolazimo pedijatrici odmah u 13:30 h kada joj počinje smjena. Gleda ga i kaže: ne znam šta je, ali nije šesta bolest. Jako je slično ali nije šesta. I kako su tih dana u medijima stalno spominjali epidemiju ospica u Zagrebu, pitamo pedijatricu jel moguće da su ospice. Ode dr. po enciklopediju u auto, gleda sina, gleda knjigu pa kaže mogle bi biti, ali nisam sigurna, ajte vi u Zaraznu. Dodemo tamo u 14:30 h i odmah nas stave u izolaciju zbog sumnje na ospice. Med. sestra koja tamo radi je rekla da ide samo naći nekog od doktora ili sestara tko zna kako izgledaju ospice. Nisu našli nikog do 20h (usred epidemije u Zagrebu!?), pa su mu izvadili krv. Nalaz je potvrdio da su ospice/morbile.

Od sina, koji je ospice dobio od friško cijepljenog djeteta, dobio je i suprug koji je kao dijete cijepljen. Suprugu je bilo teže nego sinu, ali ništa dramatično.

Po sinu se ne bi ni skužilo da mu je išta kad ne bi bilo osipa. Nasmijan, razigran, jeo, pio, spavao... sve kao i inače.

Prošlo je kroz nekih 7 dana od pojavljivanja temperature."

1.16. Svjedočanstva

"12.03.1993. Sunčan prohladan dan, snijega je još bilo na hrpama. Frč ... boli... steže.... pušem... šetam... čučim.. ne znam gdje ću sa sobom.. do prije 10 dana (ušla u 41. tj), bila na th preparima. Trudnoću mi vodio tada nepoznati gin. danas slovi kao vrhunski prof. "P", sa privatnom poliklinikom za rod. dubokog džepa.

U box sam ušla oko 11 h, debela penji se sve puca pod tobom, rodila 15:45 h, djevojčicu koja nije odmah prodisala.. masaža srca.... masaža tijela.. plodna zamućena... i prvi plač ♥.. suze sreće i straha... 4.500 kg, 55 cm. Apgar 10/10. Ja mlada, naivna, niti sam pitala išta niti sam išta znala. Sve je ok... tu je sa mnom, sreći nije bilo kraja. Suprug je plakao kad ju je vidio. A jaaaa. "Ovdje me niti mrtvu ne vraćaj nikada!!!!"

A ona ♥diiivna.. plava.. prekrasna djevojčica .. Izuzetno mirno i dobro dijete.

Krenuli su sistematski.. cijepjenja, a sa time i visoke temperature, upale srednjeg uha... salmonela (dojena do 3 mj. starosti) kako i gdje je dobila salmonelu jer nitko od nas nije imao..po doktorima ju je netko popljuvao.. pa opet upale uha .. pa osipi itd. U prvoj god. više po bolnicama nego sa nama.

Do 10 god. poprilično boležljiva te je operirala i treći krajnik koji je navodno sukriovac za učestale upale uha i pucanje bubnjića. Prošli smo i to. Jedan dio djetinjstva i odrastanja smo bili mirniji od viroza i bakterija no onda nastupa naša prava borba.

Sa 15 god. pad sa bicikla, lom lijevog humerusa i konstatacija da je humerus (nadraktna kost) pukao jer je kost nagrižena, koštana srž u opsegu 2-3 cm pojedena... nema je.

Prijelom je bio odvojen sa fragmentima... slika i laiku za plakanje. Smjena liječnika dodjeli nam Idiota od doc. jer drugo ništa niti nije.. uredno ju je zagipsao u oklop iako je po njegovim riječima postojala vjerojatnost na maligno oboljenje ali eto on MISLI da je možda benigno. Po prvoj smjeni liječnika trebala je odmah na operaciju.

2 mj. u gipsu od ramena do kukova.. praćenje hoće li početi zarastati... ništa se ne dešava. Produžetak gipsa još mjesec dana i prve promjene okoštavanja se vide.. Jeeeeee super... nije nista zločesto.. sreća do neba.

Prošao i taj mjesec. slijedi kontrola .. nervoza... dolazi mladi liječnik i proziva nas.. dotrčim, a on mi šapne: "Mama, ako svome djetetu želite dobro bježite odavde odmah!!!!" .

.. kad .. gdje .. šta sad? Potražite na KBC Šalati prof O. i ne posustajte.

Hvala mu do neba za to.. Bili smo ludiiii.. sami... jadni.. svakakvi. Uz plač i molbe na koljenima primio nas je. Odradili smo sve pretrage i konstatirano je da je uz sve problem i sa trombocitima. Nalazi sežu od 2002..ENGERIX B... trombociti od tada ispod normale i ne prelaze u normalu osim u određenom infektu (lažno dizanje.. to danas znam).. Dodatni problem... koštana srž proizvodi trombocite i šalje putem krvi u slazenu gdje sazrijevaju i dalje krvlju u ostatak organizma. Masnice.. petehije.. menstrualni ciklusi da ne govorim.

Školska liječnica: sve je to normalno... to je trenutno... pa znate pubertet itd.

No, došao je dan kontrole koji nas je šokirao.... ona je imala predosjećaj i to neopisivi. Tumor se proširio na 5-6 cm... u tom području nema koštane srži... mora se pristupiti operaciji..... pretrage razno razne... donori koštane srži..... testiranja.. datum op. donesen 16.06.2011. u 11 h.... nisu nam dali da budemo s njom zbog sterilnosti.. zbog emocija i čega sve ne... gušili smo se i suprug i ja... oko 16:15 Antena Zg objavila je da je zahvaljujući zakladi Ane Rukavine spašen još jedan mladi život, te da je to 11. po redu slučaj u HR.

BOOOŽE HVALA TI DO NEBA... znali smo da će biti sve u redu♥

Strah ostaje.... strah je sveprisutan.. svakodnevan.. oporavak teče po protokolu u najjjboljem redu. Razgovor sa liječnicima ... pitanja.. glasna razmišljanja: od kud.. kako doktore... od kud se TO stvorilo???? Nikada ju bolilo nije... bavila se sportom.. padala.. ustajala ... ne razumijem?

Nagnuo se prema mome uhu i izgovori: "MAMA, CJEPIVOOO! Razmišljajte!!!" Ostala sam u šoku kao i suprug.

Krivnja koja me je proganjala kao majku ne moram niti reći kolika je bila. JA sam sudionik. JA sam krivac. JA sam nosila dijete na cijepljenje. JA sam vjerovala. Ja sam ju skoro ubila.

Hvala mu na iskrenosti do neba .. jer sam tada tek progledala i počela istraživati i povezivati učinke cjepiva. Danas je Bogu hvala sve u redu... sad je i sama majka, te promišlja svojom glavom i čuva svoje najveće blago. Ne da ga u njihove ruke, a dijete joj vraća zdravljem .. veseljem i inteligencijom.

Uz ovo svjedočanstvo imam uz nju još dvoje djece koje imaju također nespecifičnu trombocitopeniju, alergije također nakon primjene ENGERIX B cjepiva od 2002 god.

0,1%???? Kod nas je nuspojava u 100% primjene istoga. Nije slučajnost, nije da se ne zna za to!!!! Jednostavno ne žele priznati jer bi samim time bili suučesnici jednako kao i ja kao roditelj! Ali dosta je bilo slijepog vjerovanja! Vjerovanje je uzajamno, nisam ludi roditelj, samo sam educirani roditelj koji od pojedinih liječnika zna i više od njih samih i više nego dovoljno!

#slobodaizbora♥

Ukratko: Uz silna pitanja otkud i kako šapnuto nam je: "mama pa cjepivo BCG". Tada saznajemo da ima i niske trombocite koje smo vezali uz prvotnu dijagnozu (koja nije bila istinita... i po dijagnozama su plaćeni samo da znate).

Istraživajući po med. kartonu, tromb. su konstantno sniženi od treće doze ENGERIX B i to od 2002 god.

Prva dijagnoza: **nespecifični tumor koštane srži - juvinalna cista**

Druga dijagnoza: **nespecifična trombocitopenija** (provodeći pretrage dalje, hematolog je rekao: gledajte, ona je sa time rođena samo toga niste još svjesni)."

1.17. Svjedočanstva

"Moj sin je u dobi od 9 mjeseci cijepljen protiv Hep B nakon čega je proveo 10 dana u bolnici sa pleuropneumonijom (upala pluća sa izljevom) intravenozni antibiotik 10 dana + 5 dana sumamed, nakon toga svako malo bronhitis dok ga nisam počela liječiti fitotrapijom.

U dobi od 5 god. dijagnosticirana slabovidnost, 20% vida + dioptrija + 12,5 i 13,00. Danas je bolje s vidom, polako napreduje. Sad ima 8 godina (2010 god.). Ne znam je li slabovidnost posljedica cjepiva ili terapije,

ali ni muž ni ja u obitelji nemamo osoba s oštećenjem vida. Liječnik školske medicine je upisao u karton kontraindikaciju za cijepljenje tako da je nuspojava sigurno zabilježena.

Ima napretka no ne može se prognozirati kako će se dalje razvijati."

1.18. Svjedočanstva

"Moj L. rođen je 05.03.2016. kao zdrava beba sa 4110g, Apgar 10/10. Uredno je cijepljen. Prva 4 mj prošla su sasvim u redu, sve do cjepiva sa 4 mj Hexaxim. Nakon točno 3 tjedna stiže temperatura prva dva dana do 38,5°C, treći dan se penje na 39,6°C. Odlazimo pedijatru koji nas odmah šalje u bolnici.

Tamo smo zadržani punih 12 dana. U tih 12 dana smo svašta prošli od velikih upala, akutne urinarne infekcije uzrokovane E. coli. Četvrti dan postaje visoko febrilan, dobiva osip po cijelom tijelu, i uz to dijagnosticirana mu je neutropenija. Primao je 11 dana antibiotike i pušteni smo kući uz antibiotsku profilaksu koju je pio IDUČIH 6 MJESECI svaki dan (kao „zaštitu“ od bakterija, virusa). Nakon toga je poslan u KBC Rebro na daljnju pretragu neutropenije. Doktorica nam preporučuje cijepljenje Prevenarom 13 kao dodatnu zaštitu. Dok smo čekali te nalaze, cijepio se prvom dozom Prevenara gdje je naravno reagirao temperaturom.

8.11. je primio drugu dozu prevenara u popodnevnim satima. Drugi dan zadržani u bolnici, 6 dana visoke temperature, 7 dana bolnice. Obavili sve moguće pretrage i nije nađen razlog ovakve temperature. Lječen je antibiotikom i razvija akutni rinofaringitis. Puštaju nas kući, uz naravno, antibiotik. I dalje smo nastavili sa antibiotskom profilaksom kroz zimске mjesecе. Nakon Prevenara više nije cijepljen, niti će ikad biti.

Kao mlada mama vjerovala sam doktorima, i mislila sam da znaju što rade. Osvijestila sam se na vrijeme, ali i dalje je u meni neka trunka krivice zbog svega što je moja beba morala proći.

L. sada ima 2 godine i 3 mj. i autoimuna neutropenija je i dalje prisutna. Nalazi se ne popravljaju, sve je to još jako daleko od oporavka, ali vjerujemo da ćemo se i toga riješiti."

1.19. Svjedočanstva

"Odlučila sam i ja podijeliti svoje iskustvo sa cijepljenjem, potaknuta pričama hrabrih mama shvatila sam da i moje iskustvo nije i ne može biti zanemarivo. Važno je dijeliti istinu što zbog podrške što zbog same istine i raskrinkavanja čitavog sustava koji stoji iza cijepljenja.

Prije no što sam uopće zatrudnjela, imala sam sreću što sam preko jedne hrabre majke troje dječice bila potaknuta na razmišljanje o cjepivu. Naime, svako od njene dječice reagiralo je ne baš beznačajnim nuspojavama dok je najmlađi sin reagirao gadnim atopijskim dermatitisom. Bilo kako bilo, sama sam krenula u daljnja preispitivanja, što sam više čitala to mi je više zdrav razum govorio da to agresivno

stimuliranje imuniteta ne može biti DOBRO za organizam koji sam voli sve što je prirodno, pa čak i bolesti koje dođu.

Naša sreća imenom Josip došao nam je 17.3.2017.

Pri tom ću napomenuti kako sam od laganog curenja plodne vode do poroda bila primorana promijeniti bolnicu poradi verbalnog zlostavljanja od strane pedijatrice. Naime, brzo se proširila vijest da ne planiram cijepiti još nerođeno dijete. Trudova nije bilo ali strah od prvog poroda i adrenalin bili su na nivou. U takvom stanju gospođa je došla po svoje i tako dugo me vrijeđala i šikanirala te na moje molbe da drugačije razgovara sa mnom s obzirom na moje stanje još ružnije i gadnije postupala. Kad sam krenula pakirati stvari jer ju nisam mogla ni utišati ni pričati s njom kao čovjek onda se udaljila a mi krenuli u drugu bolnicu. Još danas nitko nije odgovarao za to.

Mali miš je tako stigao tako u drugom gradu. Sve je bilo u redu do negdje dva sata iza poroda. Disanje otežano, počeo je lagano plaviti.. Reagirali su tek kad su mene prebacili u sobu. Dijagnoza: konatalna pneumonija, nespecificirana te kasna metabolička acidoza u novorođenčeta. Bilo je strašno - sjena na plućima, disanje uz aparate te je dijete primalo terapiju pripisanu na 10 dana koja se sastojala od DVIJE vrste antibiotika ampicilinom i gentamicinom. Nisam puno razmišljala o cjepivu jer sam predala plan poroda u kojem je naznačeno da ne želim cijepiti i pedijatrica je to znala. Bogu hvala oporavak je krenuo te 7. dan napokon dobivam svoje sunce u krilo. Opet ne pitam ništa jer je dijete primalo terapiju te sam bila uvjeren da cjepivu ovdje još nikako nije mjesto te se čekaju zadnji nalazi.

Sve do ponedjeljka ujutro kad je dijete primilo zadnju terapiju i kad smo morali krenuti kući. Pedijatrica je navela kako pluća još nisu čista te da za to treba vremena. Bilo kako bilo nakon jutranje doktorske vizite ulazi glavna sestra u sobu sa mladim praktikanticama one se poredaju, a ona gleda u papir i veli tu smo cijepili, a meni jezik padne do poda a srce skoči u glavu i grlo. Molim??? Kad ste vi meni cijepili dijete pod takvim lijekovima u takvom stanju?? Gospođa ostala paf, ipak su tamo bile njene sljedbenice, oprotite što moram tako reći, a ona meni mrtva hladna antibiotik nije kontraindikacija za cjepivo i ode van sa delegacijom. Ostajem sama u sobi i gledam svoje sunce, svog malog hrabrog lava koji je prve dane života proveo na aparatima daleko od maminog srca, još uvijek na lijekovima, nemoćan, ovisan... Nisam znala da li da plačem ili vrištitim, osjećala sam toliku ljutnju kako sam mogla to dozvoliti? Kako su si oni to mogli dozvoliti?? Pa zar sam ja nitko, zar moja riječ i volja nisu najvažniji za MOJE dijete koje sam nosila devet mjeseci pod svojim srcem i kojem želim sve samo najbolje za koje bi i na kraju dala svoj život? A njima to ko popuh kroz glavu. Ona ga je cijepila još ne do kraja zdravog, na lijekovima i to je okej. Povraća mi se.

Dolazi pedijatar doktor pitam ga kad ste mi cijepili dijete? Ne zna on traži tamo nek pitaju sestru generalku. Za to vrijeme ga pitam zašto ste ga cijepili ako sam navela da to ne želim, tim više što dijete nije zdravo i na lijekovima?? On vrti pet puta istu priču: Imali smo već takve slučajeve, nikome nikad ništa nije bilo.. Dakle! Pazite! Njima je normalno cijepiti tek rođene bebe pod antibioticima. Opet šok. I tako on meni vrti svoje, a ja njemu da imam informaciju da se ne cijepi pod antibioticima. E tu mu već nije bilo svejedno, a i generalka je čula razgovor te dolazi i ponizuje se. Ja sam cijepila sve svoje unuke nikome nije ništa. Uf, kakva je to meni utjeha u tom trenu.

I tako oni uplašeni jer znaju da nisu dobro postupili, jer znaju da nisam GLUPAČA iako su to od mene napravili završavamo razgovor u kojem ja ostajem bez ikakve garancije, a doktor uz drhtavi smijeh prozbori: Barem vas sad nećemo morati prijaviti.

Eto, ni riječi više o njima, o sustavu koji je hladan i na žalost u mnogim slučajevima nepromišljen.

Nepuna tri mjeseca nakon cijepljenja na licu se pojavio dermatitis na čelu i sa strane obraza. Očistilo se nakon mjesec dana i uz pomoć kreme. Čišćenje ili ne, čišćenje koje vrste nije važno. Ja znam samo da su mi cijepili dijete i da postoji šansa da je to bila reakcija.

Od onda nismo cijepili. I nećemo. Kaže se uči na tuđim greškama, mame učite i čitajte. Informirajte se, budite hrabre, pitajte, borite se za svoja sunca jer ono što se zove sustav, neće kao vi željeti ono što je najbolje nego ono što njemu odgovara."

2.1. Svjedočanstva

"Antonio, 8 i pol godina (rođen 24.08.2009.)

Primio prvo cjepivo 25.8.2009. BCG

27.10.2009. dobiva prvu dozu Hexe da bi 11.12.2009, dobili dijagnozu "distoni sindrom". Prije dane dijagnoze distonog sindroma, uočila sam da mi je dijete čudno pod rukama.. mekan kao plišana lutkica, kao kada onu krpenu lutku držite u ruci pa joj svi udovi vise, vrat/glava, e takav je bio moj bebač!! Sa strahom sam išla pedijatru jer sam instiktivno znala da nešto nije u redu, no ona je bila prilično hladna, šutljiva, obavila pregled djeteta i dala uputnicu da se javimo fizijatru.. toliko o njenoj pomoći/razgovoru/razumijevanju.. a nedaj Bože da smo u pitanja doveli cijepljenje... On sa svojih 6 mjeseci još uvijek ne može se samostalno okretati sa leđa na trbuh što je djeci te dobi koje nemaju motoričkih poteškoća, izuzetno laka radnja no eto moj dragi bebač nije mogao.. i puno je spavao, da jako puno.. i to mi je bilo sumljivo no „draga mama, pa djeca te dobi i tako samo spavaju “rekli bi ONI.. da vam dijete plače cijelu noć, isto bi rekli “takvo vam je dijete te dobi“, prihvatite to!!! Pedijatrica je negirala na moj upit dali bi okidač mogao biti cijepljenje za njegovo stanje.. Odmahnula je rukom tipa “joj mama ne dramite“!!! Sjećam se da me neka tiha jeza uhvatila na tren i nisam prepoznala taj “znak“, to upozorenje.. Ipak je ona LIJEČNIK, netko toliko iznad mene...

Idemo do njegovih godinu dana u bolnicu na fizikalnu te još plaćamo privatno vježbe sa fizioterapeutom!! Bilo ga je bolno gledati kako se muči na vježbama ali je maleni strpljivo to odrađivao.. Kada je dijete navršilo godinu dana, ukidaju mu fizikalnu terapiju u bolnici te mi još privatno nastavljamo vježbati do njegove 4-te godine.. Oko treće godine je pokazao otpor i nije htio surađivati sa fizioterapeutkinjom, teško mi ga je bilo navesti na suradnju, čak su me te njegove čudne promjene ponašanja navele da pomislim na svašta...

23.12.2009. idemo u Polikliniku dr Sabol na ultrazvuk glave, ponavljamo ga 17.06.2010.

28.12.2009. dobiva drugu dozu Hexe da bi 3.01.2010.završili na Hitnoj jer je dobio urtikariju po leđima i kao terapiju dobio solumedrol i fenistil..

(31.3.2010. primio zadnju dozu Hexe..)

8.9.2010. primio Priorix, u to vrijeme dobije upalu uha te terapiju naravno antibiotik..

Dobiva cjepivo Rotarix dvije doze ali ne mogu dešifrirati datum..

Cjepna knjižica je totalno nezakonito ispunjena, kad smo već kod tog milog cijepjenja..

Sa 2 godine oboljeva od dermatitisa, idemo privatno dermatologu..

Sa 3 g. problemi sa očima, suzenje očiju, privatno obavljamo pregled..

14.12.2012. dolazimo u Suvag.. trebali smo i puno ranije..

Sa 4-5 godina ima par streptokoknih upala, šarlaha te je dijete stalno bilo pod antibioticima..

25.5.2015. dolazimo na Srebrnjak te mu dijagnosticiraju nespecificiranu astmu te je pod terapijom kortikosteroida.. Ti njihovi pregledi i te obrade, ahhhh samo kada se sjetim da sam nekada u njima tražila spas za svoje dijete, a mi još sve više tonuli i tonuli.. Je li u redu da dijete obradi specijalist na 5 minuta i da za svaku boljkicu da po jedan kortić, tipa slinav je, ajmo jedan kortić, joj pa malo i hropće, hm ajmo dati dva kortića, da budemo sigurni da smo „dobro“ napravili itd... otorinac ga je istraumatizirao pregledom da nisam bila tada ni svjesna što mi djetetu rade... htio ga operirati ali tražili smo hvala Bogu drugo mišljenje i bio je naravno gospon otorinac u krivu... joj mogla bih roman napisati...

U tom periodu od 2015.- 2016. mi je dijete radi bronhijalnih opstrukcija par puta završilo na injekcijama i ventolinu.. od čega mu se tako srčeke uzlupalo kod zadnjeg inhaliranja u bolnici da sam rekla DOSTA. Prestali smo ići i na Srebrnjak i kod svoje dr opće prakse i okrenuli se holističkom načinu liječenja.. samo da još napomenem da dijete normalno u vrtić nije mogao ići jer je stalno bio bolestan, ide 2 tjedna u vrtić, 2 tjedna je doma i tako u krug... mene je hvatala ankcioznost kod svakog idućeg oboljenja.. To nije bilo više normalno.. Ovo je prikaz datumski da vidite koliko je to dijete bilo u boli.. Koliko mi je duša i tijelo bilo izmučeno zbog njegovog stanja, a koliko fizičkog napora i financijskih sredstava je trebalo izdvojiti da donekle saniramo štetu, o bože toliko neprospavanih noći i suza!!!

I ja sam imala „nuspojave“ od djetetovog cijepjenja, imam li i ja pravo na neku odštetu, uz moje dijete?! To bih rado pitala nadležne institucije??!! Jer moje starije dijete od 4 i pol godine nije više imalo mamu, koja se morala ukoštac uhvatiti sa bracinom dijagnozom (i silnim boleštinama) i baviti se njegovim liječenjem, tata joj je bio na brodu, pomorac je po struci, bili smo prepušteni same sebi, bez pomoći ikoga.. Mogu li te institucije vratiti moje narušeno zdravlje, zdravlje mog djeteta i ukradeno djetinjstvo moje kćeri?!!

Odgovor znamo svi...

Dragi budući roditelji i vi koji imate bebače, čuvajte svoja mala zlata.."

DISTONI SINDROM

POTEŠKOĆE SA GOVOROM I MOTORIKOM

SKLON ČESTIM VIRUSNIM I BAKTERIJSKIM UPALAMA

PROMJENA U PONAŠANJU

DERMATITIS/URTIKARIJA

OPSTIPACIJA

RESPIRATORNI PROBLEMI

SINUSITIS

2.3. Svjedočanstva

"Ovo je moja tužna priča...

Moja A. rođena je 2008. godine kao potpuno zdrava bebica, 3000 gr. teška i 49 cm duga, APGAR 10/10. Sve je bilo u najboljem redu do cjepiva Priorix. Kad o svemu tome razmišljam najradije bi sama sebe pojela jer sam to sve dozvolila i vjerovala sam im... slijepo. Moja A. s godinu dana prima Priorix i dva tjedna nakon toga vidim da mi dijete čudno hoda... onako na trenutke. Nakon toga dolaze noći i noći nespavanja, a A. i kad bi jedva zaspala od silnog umora, s trzajima se budila i grčila od bola i plača i postala sva modra. Mislili smo i suprug i ja da su zubići u pitanju, pošto su joj skoro svi zubići krenuli s godinu dana. Nakon par dana moja A. je zaspala popodneveni san i probudila se s plačom i nogice su joj se tresle, vjerojatno od bolova. Odmah smo krenuli na pedijatriju, ali oni su rekli da to nije ništa i da njima izgleda potpuno normalno. Čak su bili ljuti što smo doveli dijete jer joj nije ništa. Sutradan smo dijete odveli kod njene pedijatrice koja je rekla: 'Samo nedaj Bože da je artritis'... Odmah nam je dala uputnicu za Klaićevu bolnicu gdje su nam dijete zavlčili 2,5 godine, dotična liječnica očito se na njoj učila jer tada još nije bila reumatolog nego imunolog. Kad smo tamo stigli, rekla nam je da idemo metodom eliminacije i da dijete možda ima tumor kostiju ili leukemiju, a ja joj drhtavim glasom kažem: 'Doktorice, ali mi imamo nalaz krvi od jučer koji je uredan, osim CRP 8 i nešto, na što je odgovorila kako je to stari nalaz i da ništa ne znači. Nakon mnoštva pregleda imunologa, reumatologa, ortopeda, gastroenterologa, dijagnozu smo čekali 45 dana, koja nam je stigla na kućnu adresu. Dijagnoza je juvenilni idiopatski poliartritis. Odmah su krenule agresivne terapije Metothrexatom, kortikosteroidima... Nakon svega toga sam se puuuno informirala o cjepivima, čitala sam o nuspojavama... U uputstvu Priorixa piše kako je jedna od nuspojava upala zglobova, što je blaže od riječi 'reumatoidni artritis' i time su oni sebe pokrili. Jedan liječnik nam je rekao kako je moguće da je od Priorixa dobila artritis jer sam virus rubeole izaziva upalu zglobova. Njen imunitet je bio slab, imunitet male bebe i nije se mogao izboriti s tim pa je 'udario' sam na sebe. Da sam tada znala, što sad znam...NIKAD, ali NIKAD svoje dijete ne bi cjepila! I još kad Vam dijete dođe u ruke nekog tko se samo uči na djeci...Užas! Nakon 3 godine od postavljanja dijagnoze mojoj A. je postavljena još jedna dijagnoza koja je vezana za artritis, a to je uveitis, iridociklitis oba oka (kronična upala) zbog kojeg je operirana na Rebru jer joj je upala doslovno pojela očnu leću, pa su joj morali ugraditi umjetnu intraokularnu leću... Dotična liječnica ju je 2,5 godina držala na kortikosteroidima, a zbog iste je nažalost morala i na biološku terapiju, na kojoj je i dan danas jer

liječnik kod kojeg smo sada nije mogao popraviti sto je dotična učinila. Znam da nam je rekao kako su bolovi kod JIA ravni bolu kao da vam netko buši kost na živo... Sigurna sam da je prošla 1000 uboda iglom od terapija.

Dobila je i kronični gastritis od svih lijekova, a o ostalim nuspojavama neću ni govoriti...

Moja A. danas ima 9 godina i još uvijek se liječi...a ja sam GLUPAČA i to velika!"

2.4. Svjedočanstva

Moja djevojčica K.

BCG	26.11.2004.
Di-Te-Per	9.3.2005., 20.04.2005., 1.06.2005., 5.6.2006.
Polio	9.03.2005., 20.04.2005., 1.06.2005., 5.06.2006.
Priorix	08.12.2005.
Engerix	21.9.2005., 24.10.2005., 5.06.2006
Pneumo	6.10.2008.
Varilrix	3.11.2008., 3.12.2008.
Vaxigrip	3.11.2008., 3.12.2008.
Ana-di-te	13.9.2011. – školska dob
IPV	13.9.2011. – školska dob

Vjerovatno ćete se sablazniti kada vidite u kojoj količini mi je dijete cijepljeno.. dok pišem ne vjerujem svojoj tadašnjoj gluposti, neinformirana, a nadasve naivna.. Imala sam pedijatricu izrazito dominantnu, hladnu, psihološki je znala na mene tako labilnu utjecati koja sam sve najbolje htjela za svoje dijete!!!

ČUDO je da moja K. nema velikih nuspojava od silnog procjepljivanja i zahvalna sam na tome!!

K. ima od rođenja dermatitis, kao maloj bebi sa 6 mj. je bio jako izražen, otvarale su joj je ranice na pregibima, pogotovo rukicama, spavala je sa čarapama na šakama.

Nisam posumnjala na cjepivo jer je pedijatrica pitala jel imamo alergičara u obitelji, kako je to bila suprugova sestra, priča je išla tako da je to sve genetika, nasljedno i ajmo mama da zaštitimo dijete, sva moguća cjepiva utrpati u to malo tijelo...Osim dermatitisa, koji ju je mučio još par godina (ali u manjoj mjeri, jer je mama sve dala od sebe da joj to ublaži pa smo se kupali u hrastovoj kori, maslinovom ulju, opustošila sam sve apoteke u potrazi za kremama koje bi joj pomogle da ne moramo kortiče koristiti,

odlazili smo privatno dermatolozima i nitko ali nitko jel mi vjerujete nije spomenuo niti doveo u pitanje cjepivo tako da sam ja bila u potpunom neznanju), mučile su je alergije u proljeće na travu, korove, pojedina stabla te orahe, bademe i banane...

To bi znalo izazvati smetnje sa disanjem ali srećom, u njenom životu smo 3 puta možda koristili ventolin.

Znala je imati čudne reakcije na neku supstancu kada bi pojela npr. med koji nije certificiran pa bi joj plikovi po licu izašli, oči bi joj se zatvorile i to je bilo strašno, od meda kojeg sad već kupujemo godinama kod istog proizvođača koji ima eko certifikat, nema problema.. Bildala sam joj imunitet pa su smetnje iz godine u godinu bile slabije, ovisilo je i kakva je godina po pitanju cvjetanja.

Također se sjećam da mi je u temperaturi znala halucinirati i to mi je bilo jezivo.. nakon nekog vremena je nestalo..

Uglavnom, moje je dijete imalo veliku sreću ali veliku što nije imala puno veće posljedice osim ovih navedenih.

Ono što bi voljela naglasiti jest taj psihološki drill pedijatar nad nama roditeljima, u mojem slučaju je pedijatrica iskoristila djetetov dermatitis kao veliku prijetnju ako dijete dobije vodene kozice, bit će u groznim mukama i ranama.. naravno poklenula sam... Gripa... Nešto jezivo što ju može snaći, takvog imuniteta.. ajmo i to, samo da dijete zaštitim...

Nismo tada imali ni pametnih telefona, ni kompjutera, ni FB koji danas toliko pomaže kod razmjene informacija i ako niste imali kraj sebe osobu koja bi vas znala savjetovati po pitanju toga, bili smo prepušteni sami sebi.. i NJIHOVIM „savjetima“.

Znate tko mi je oči otvorio?! Moj sin, koji je punoo teže stradao od cjeviva..

Bila sam uvjeren da mu ne može ništa biti.. kao što nije bilo ni njegovoj sestri.. naučila sam na teži način i zato imam misiju da sve vas upozorim da budete jako oprezni, oslušajte svoje dijete, slušajte sebe i svoje instinkte..

Ja sam ih kao mama potpuno zanemarila jer sam dala doslovce život svoje kćeri pa i svoj naravno, u ruke hladne predatorice... Sam Bog ju je čuvao!!!

Oprostila sam si davno jer tada nisam znala bolje ali ONI od mene oprosta neće dobiti."

2.5. Svjedočanstva

"S. je sa godinu dana u jednom danu cijejpljena cjevivom DiTePer, HiB, Engerix B, Dječje paralize.

Nuspojava strabizam, kronična opstipacija.

Sa 3 godina cijejpljenja sa Di te per, nedugo zatim dijagnoza autizam i poremećaj senzorne integracije.

Sada ima 7,5 godina, dijagnoza visokofunkcionirajući autizam, analize nismo radili, za kroničnu opstipaciju smo radili sve pretrage i jos uvijek ne znaju uzrok (svakodnevno koristi laksative od svoje 1,5 godine). Genetske pretrage sve u redu, dijete je praćeno od rođenja po neuropedijatru gdje zadnji nalaz kada je imala 10 mjeseci je bio uredan...kontakt očima, nakon tih cjepiva se sve gubi, postaje hipotonična, jede samo par namirnica i to još uvijek, motorika jako loša..."

2.6. Svjedočanstva

D.T. (14 godina) 2004. godište

05.04.2005. sa godinu dana je primio cjepivo MPR, nakon tjedan dana je dobio zaušnjake (Parotitis).

Nuspojava nije prijavljena jer je rečeno da je "pokupio negdje".

2.7. Svjedočanstva

"Da i ja podijelim naše iskustvo kad sam skužila da sam glupača!

Moja S. je rođena 2007.godine, cjepivo Priorix dobiva u 5. mjesecu 2009. godine sa godinu i sedam mjeseci svoje starosti. Par dana nakon cjepiva kreće šepanje. Znam da nije pala, znam da se nije udarila. Sve mislim proći će, ali ne prolazi. Naručujem dijete ortopedu jer prva pomisao je da nije kakav krivi pokret napravljen. I dok smo čekali termin nakon par dana nakon kupanja predvečer ja gledam, a koljeno kao rukometna lopta. Sutra ujutro idemo predijatrici koja nas šalje u bolnicu Firule. Zaprimljena je kod kardiologa. Nakon par pretragica dijete je 2 tjedna ležalo koristeći ibuprofen, a dijagnoze nema. Nezadovoljna time a na inicijativu moje mame (inače medicinska sestra) dižemo curicu na svoju ruku i vodimo je reumatologu u Zagreb. Doktori su sumnjali, a sumnjali smo i mi, ali znajući da u Splitu tada nije bilo dječjeg reumatologa nije nam preostajalo ništa drugo nego put pod noge.

Navečer kasno nas prima divan doktor i pogledao je curicu na UZV i kaže "izljevi u oba koljena, u lijevom skočnom zglobu i desnom ručnom zglobu"... dijagnoza Juvenilni idiopatski artritis. Prepisuje nam Movalis. Ja onako zbunjena, kontam popit će te tablete i bit će sve ok. Međutim tu naša agonija počinje.

Nakon što Movalis nije napravio svoje, dobivamo terapiju Metotrexatom. Pa terapiju Decortinom (kortikosteroidom)... pa jedna punkcija zglobova, pa druga, pa treća, pa četvrta... pa svaka ta punkcija nosi opću anesteziju. Pa jetreni enzimi se nenormalno povise pa prekinemo terapiju Mtx.a...

Mjesečni odlasci u Zagreb su nas i financijski iscrpljivali.

Uvodimo biološku terapiju Embrel... bilo je mirno nekih godinu dana i pojavljiva nam se na skočnom zglobu izraslina za koju doktor kaze da je još nije vidio. Opet zakazujemo operaciju u Klaićevoj, operira se, nalaz se šalje na PHD, čekamo odgovor. Dobro je. Nije ništa opasno, lijek koji je dobijala prilikom punkcije u zglob se nije resorbirao nego se kristalizirao.

Uvodimo novi biološki lijek Remicade. Sedam terapija je uredno primila da bi na osmoj terapiji došlo do gušenja. Samo šta joj je sestra prikopčala infuziju. Dijete nakom minutu pomodriilo. Skratilo mi pola života. Nakon toga gušenja curica bi od osam do jedanaest pokušavala stati na svoje noge, tek u jedanaest sati bi uspila. Osjećala sam se užasno gledajući sve to, a pritom znajući da sam bila najveća glupača koja je svoje dijete svjesno držala dok je primala to slavno cjepivo. Ukida se ta biološka uvodi se nova Actemra... s njom smo ušli u remisiju. Uz te biološke terapije bilo je brdo lijekova koje je morala koristiti. Izvaditi krv tako malom djetetu je bilo kao dobar dan.

Prvo dijete je cijepljeno do škole. Drugo dijete prvu dozu Priorixa. I S. prvu dozu Priorixa. Tu smo stali. Kad je drugo dijete trebalo prije škole primit Priorix, S. je tada koristila biološku terapiju i nije smjela biti u blizini osobe koja je cijepljena živim cjepivom. Četvrto dijete nije uopće cijepljeno.

Na upit pedijatrice zašto ne cijepim zadnje dijete uz obrazloženje da je Priorix samo aktivirao JIA, jer je on nasljedan. Ja sam joj samo rekla ako je nasljedan ja ga ne želim aktivirati.

Sada sam u zemlji gdje šetaju sve vjere i nacije, gdje cijepljenje nije obavezno, a zamislite nema epidemija..."

2.8. Svjedočanstva

"Fran 4g (09.06.2014.)

- tog 09.06.2014. godine u 05:15h rođen je Fran, savršeno malo biće bez ijedne mane...

- kao i svaka majka htjela sam ga zaštititi od svega što bi moglo ugroziti to moje malo savršenstvo pa sam ga odvela na cijepljenje...

- prvo cjepivo prima sa nepuna 4 mj. i par dana nakon cijepljenja dobiva opstruktivni bronhitis...

- ista stvar se događa i nakon drugog cijepljenja sa 6 mj. života; još uvijek ne sumnjam u cjepiva jer vjerujem doktorima...

- sa 8 mj. života prima i treću dozu PENTAXIM cjepiva te završava na bolničkom liječenju zbog recidiva opstruktivnog bronhitisa uz tahikardiju i tahidispneju, a tijekom boravka u bolnici razvija i upalu pluća iako prima 5 različitih lijekova - salbutamol, ipratropij bromid, prednison, antagonist leukotrienskih receptora i amoksisicilin....

- nakon izlaska iz bolnice dobiva trajnu th - Melarth, Flixotid, Ventolin

- opstruktivni bronhitis se nastavlja i dalje uz krize disanja; sa 2,5 g života dobiva dijagnozu bronhijalne astme

- tijekom silnih obrada otkrivamo da ima izrazito povećane krajnike + povećani treći krajnik iako nikad nije imao niti upalu grla niti upalu uha...

- djetetov govor jako zaostaje te se javlja poremećaj izgovora...
 - nije primio više ni jedno cjepivo...
 - sve tri kobne doze cjepiva su Pentaxim."
-

2.9. Svjedočanstva

"Megi je rođena 04.1.2015... Apgar 10/10... u 38.tt.... mama je imala bubrežne kamence... pa su požurili s carskim... bio mi je to treći...

I nakon poroda primala sam infuzije s lijekovima protiv bolova... ali nema veze... mnoge žene prođu i veće muke...

Uglavnom... još dok sam bila na intenzivnoj, tek probuđena iz opće anestezije, nevoljko, ali dala sam pristanak da se Megi cijepi.... Nažalost... Nije bilo vidljivih problema.. Šesti dan idemo kući... ali doma ona spava, pa spava, po 5 sati u komadu... Budila sam je za jelo... jedva da je malo pojela i zaspala dalje... Bila sam u panici, jer prvo dvoje nisu toliko spavali... Patronažna me umirila... a i Megi se počela češće buditi...

Nažalost opet... još nisam bila načisto sa cijepljenjem, pa je di-te-per primila samo s malim odgodama... zadnje s 10 mj... Kako se sad kajem... Tada je stigao dermatitis... za kojeg je trebalo 5 odlazaka kod dermatologa da bi bio dijagnosticiran.... anemija... tri puta je morala piti dodatke sa željezom, jer su joj rezerve bile niske... A ono najbolje dolazi s godinu dana... povećani limfni čvorovi na vratu, koje ima i danas... dvije godine čestih kontrola kod hematologa/svaka 3 mjeseca... i odgovor hematologice... Ne znamo zašto... nije u infektu... ali to vam je normalno za malu djecu.... ali nije od cjepiva sigurno... Halooooo... limfni čvorovi su filteri... ako su povećani, nešto ne štima.... Ne mama... Sve je u redu... Sad ima 3.5 godine, oni su i dalje vidljivi... kao male loptice na vratu...

Bio je tu i zastoj u govoru, ali hvala Bogu... dostigla je svoj uzrast....

Sve u svemu... Ne MoPaRu... Ne ništa...više...."

2.10. i 2.11. Svjedočanstva

"Evo nažalost i mojeg svjedočanstva. 2012. godine sam rodila svog prvog sina, porod iz snova, najljepša bebica na svijetu, 4200 g i 54 cm, dojena beba, odlično napredovao u rastu i razvoju. S obzirom da sam veliki fanatik dojenja, dohranu sam uvela strogo sa 6 mjeseci njegova života, uvijek sam pazila na prehranu da bude raznolika, zdrava, kuhana i friška. Moj sin nikada, ali stvarno nikada nije pojeo kupovnu kašiču. Jednostavno se naviknuo na kuhano kod kuće koje sam na u termosicama nosala po

parkićima. Mjesec dana predivne dohrane, ja kao majka presretna što dijete jede sve što mu se ponudi, svaku namirnicu sam uvodila po 3 dana i stvarno sam ozbiljno pazila što, kako i kada mu uvodim od namirnica. Sa 6 mjeseci je dijete cijepljeno, taman kada smo i počeli sa dohranom. Nikada nisam dramila oko cijepljenja ; moj stav je bio taj da sam ja pametna i da znam nešto kao doktori, pa bila bih i ja doktor! Jednostavno sam se prepustila doktorima (tj.pedijatru) s potpunim vjerovanjem u njih kao ljude i 'majstore struke'. 2 dana prije njegovih 7 mjeseci, nakon ručka zatvorilo mu se jedno oko. Doslovno, kao golfska loptica na oku, on ga naravno ne može otvoriti, jurimo na hitnu, kažu konjuktivitis i da pričekamo u autu da nam daju uputnicu za Rebro za hitnu oftamologiju. Vani snijeg do koljena, ovo sve se odigralo doslovno u 10 minuta jer sam ja kao majka bila veliki paničar i živjeli smo tik do hitne. Sjela sam s djetetom u auto i čekala muža da donese tu uputnicu. Pogledam svoje dijete njemu odjednom zatvoreno i drugo oko! Izlazim panično iz auta zovem supruga, s njim izlazi i doktor koji ga je pregledao i naređuje neka suprug dođe sam na Rebro i da će nas odvesti kola hitne pomoći. Sjela sam u kola hitne držeći dijete u krilu okrenuto licem prema doktoru. Doktor je bio vrlo simpatičan i stvarno me smirivao svojim pričama, ja jednostavno kao da sam bila van sebe da bih shvatila što se uopće događa. U jednom trenu on meni objašnjava da moje dijete ne diše i da će upaliti rotirke. Ja i dalje u nekom filmu ludila kao da nisam shvatila što se događa s djetetom.. također mi govori da ćemo stići na Rebro i da mu moram dati dijete, a da se ja umirim i pustim ih da obave svoj posao. Ja i dalje totalno nesvjesna da držim dijete koje ne diše (zadnje sam mu vidjela lice sa očima nateknutim koje ne može otvoriti). Stigli smo, uzimaju mi dijete, ja ga pogledam... natečena usta... dijete izboličeno... onako filmski ispred hitne na Rebru ga stavljaju na kolica, dočekalo nas je barem 10 doktora i sestara, svi oko njega, viču, deru se, ja postajem blagorečeno histerična i počinjem im smetati, gurati ih... željela sam vidjeti svoje dijete!!! Ja tog trenu jednostavno nisam shvaćala ništa, nisam shvaćala da se bore mom djetetu za život, u jednom trenu su me dva med.tehničara toliko jako držala za zapešća da je to bilo nevjerovatno! Odveli su ga... ja nisam znala ni šta, ni gdje, ni zašto... iz neke sobe je izašao doktor koji nas je dopeljao sa hitnom, naravno da sam navalila na njega ni krivog ni dužnog, on mi je samo odgovorio da ce biti sve ok i da čekam. Nakon nekoliko, ne znam ni sama čega... vjerovatno minuta, meni su ti trenuci trajali vječnost, dali su mi da idem kod djeteta. Moje dijete, moje zdravo dijete prikopčano na sve živo i nemoguće što postoji u bolnicama, reko ovo je nemoguće... ovo ima samo u seriji dr.House.. dijagnoza; alergija i anafilaktički šok! Što vam je dijete jelo? Eto 5 min prije dolaska na hitnu je pojeo mrkvicu, krumpir i brokulu! E dijete vam je alergično na nešto od toga!

Nikada, ali baš nikada ja kao majka nisam povezala cijepljenje sa njegovim zdravstvenim tegobama, niti je to itko ikada od doktora spomenuo! Ja sam i dalje majka koja je cijepila svoje dijete, tj.svoju djecu!!! :(

2016.sam rodila drugog sina, harambaša 4300g i 54cm dug, apgar 10/10 zmaj mamin! Cijepljen redovno, malo odgodili cijepljenje 6u1, Hexaxim, bio je nešto sitno šmrkav, veselila se svakom novom danu sa 3 muška u kući (muž je najveće dijete pa računam i njega :)). Od 2000 i nešto kn porodiljnog jednostavno nisam mogla živjeti, navikla sam na puno više i odlučila se vratiti ranije raditi i prekinula sam porodiljni. Sa 10 mjeseci je rekao TATA! Jasno i glasno zvao tatu, mene tko šljivi, ja samo dajem cicu :) tada je i cijepljen! Baka ga je čuvala, sve do dana dok me suprug nije nazvao da je sin klonuo i da mu izgleda loše.... temp.38 °C reko ajde bez panike nije to temperatura! Ipak... otišla sam iz ureda i došla kući. U međuvremenu je i stariji sin došao iz vrtića, Bogu hvala na njemu pametnom!!!! Mali je zaspao... meni

na prsima, veliki se igrao oko nas, brinulo ga je šta znači temp. 38.3°C koju smo sada braci izmjerili, nas dvoje u velikim pričama o tome i odjednom stariji sin pita zašto braco povraća?!?! Ma kakvo povraćanje, reko braco spava! Okrenula sam dijete da ga vidim; ljubičast, ne diše, izokrenutih očiju, pjena na ustima, trza se kao riba na suhom! Pametnica moja velika odmah je zvao susjedu, hitna se stvorila u sekundi... otpeljali su nas na neuropedijatriju, izmjerena mu je temp. 40.2°C, febrilne konvulzije. Ja i dalje ne vidim problem u tome što je on cijepljen prije točno 30 dana, odležali na neuroped. 7 dana s punim pansionom u ugodnom društvu sa pričom; bit će sve ok, to se ne mora nikada više ponoviti!

Da sad ne pisem put od toga da se ne mora ponoviti do danas... prošla je godina dana, danas moj drugorođenac više ne zove tatu! ... on je dijete sa neurološkim poremećajem, smetnjama u razvoju, epilepsijom, specifičnim poremećajem govora i ekspresijom, dijete na antiepilepticima sa lošim nalazima EEG-a...

Draga moja susjedo, ako ovo čitaš, sjetim te se 50x dnevno, puna su mi usta tebe svakodnevno, ne znam da li mrzim ili volim dan kada sam te upoznala, a ti si mi bez zadržke rekla što misliš o uzroku tegobe moje djece, volim taj dan jer sam napokon otvorila oči, a mrzim taj dan jer sam od onda čak i od specijalista uspjela dobiti napismeno da dijete više ne smije biti cijepljeno i što je uzrok! Nekada mislim da bi mi lakše bilo da ne znam, da živim u zabludi kao većina roditelja! Da se čudom čudim kako su nam djeca danas puna raznih dijagnoza, na tren te volim, na tren te mrzim! Nemam snage uopće čitati tuđa svjedočanstva, a jedva sam skupila snage pisati i ovo svoje i to puta 2! Možda je problem i u genetskom kodu supruga i mene, zapravo problem je u njemu, on je napravio takva dva sina :) ne ne ne... nema više lažnih utjeha i prodavanja magle! Jednostavno sam počela živjeti za dan kada će svi roditelji biti svjesni, a ja se nadati da ne bude gore, mojoj djeci i Vašoj dječici koja ovo čitate!

Ja sam jedna mlada majka kojoj je sve ovo dobro došlo da istesa liniju, imam ravno 50kg, oblacim broj 34, isfuravam se na klinku sa poderanim trapericama i razmišljam gdje je otišao ovaj svijet?!?! Razmišljam koliko sam puta skoro pokleknula, nudili su mi razne tablete za smirenje, ali nikada nijednu nisam popila jer ne pijem ni tablete za glavu! Uredim se svakih dva tjedna, al ono full.. za posjet neuroped., moja djeca to trebaju, moja djeca trebaju zdravu majku, moj suprug treba čvrstu suprugu! E bogme danas ću popiti pivu u parku, zaslužila sam... muka mi je od sjećanja, muka mi je od današnjice... veselim se svakom novom danu sa svojom djecom! Veselim se svakom novom slogu sa mlađim sinom, koliko god to nekome sada suludo zvučalo... veselim se kada sin kaže "kaga" umjesto "tata"!

Ima i gorih, znam... držite se majke... jesmo glupače! Sve redom!

Idemo probuditi svijest! :-*"

N.: sa 6 mj. Engerix B; 28. dan anafilaktički šok; bezbroj anafilaksija tokom života ; dijagnoze; nutritivna alergija, alergijski bronhitis, opstrukcije, atopijski dermatitis

B.: sa 10 mj. 6u1 Hexaxim, nakon točno 30 dana febrilne konvulzije; današnja dijagnoza epilepsija; dijete na antiepilepticima; dijagnoza kod logopeda; specifični poremećaji razvoja govora i ekspresije (prije cijepjenja govorio TATA, danas tu riječ ne upotrebljava, kao ni mnoge druge).

2.12. Svjedočanstva

"Lukas je prvi puta cijepjen tri dana nakon rođenja u bolnici cjepivom BCG protiv tuberkuloze, nakon čega je, do tada dijete koje je normalno dojilo i spavalo, neutješno plakalo cijeli dan i noć, odbijajući dojiti. Naravno nitko u bolnici nije napomenuo da je cijepjen nego su ga samo optužili da je lijen i neće vući, što mi je bilo fascinantno jer prva 2 dana nije imao problema s cicanjem.

Drugi je puta cijepjen cjepivom 6u1, nakon čega su mu istu večer počeli izbijati mjehurići po licu, prvo ih je bilo par i svaki dan sve više. Također je iste noći prestao spavati zbog neprestanog češanja po licu, a do tada je normalno spavao s dva buđenja za podoj. Desetak dana nakon toga odlazimo doktorici na pregled i kažem da mu je to počelo izbijati odmah nakon cijepjenja, na što mi sestra i pedijatrica odgovaraju da to nije od cjepiva nego genetski, te dobivamo uputnicu za dermatologa. Isti nas je dan dermatologica u Klaićevoj primila i Lukas dobiva dijagnozu atopijski dermatitis, te za liječenje dobiva kortikosteroidnu kremu koja je simptome uspijevala uklanjati samo na jedan dan.

Došli smo kod pedijatrice na kontrolu kada je naručen bio za ponovno cijepljenje, isto smo odgodili i tada mi više nisu tvrdile da je genetski nego od hrane.

Sada ima šest mjeseci i simptomi su još prisutni, napravili smo biljnu kremu i dosta se povuklo, ali ne u potpunosti. Unazad četiri dana uspio je i spavati bez konstantnih buđenja."

2.13. Svjedočanstva

"David... Rođen je 14.11.2009. Uredno cijepjen i poslije svakog cjepiva završava na inhalacijama, antibioticima i sl. U dobi od 1 god. primio je MMR cjepivo i nakon 14 dana dobio infekciju dišnih puteva, visoku temperaturu, sumamed koji nije djelovao te smo završili na bolničkom liječenju sa teškim pomanjkanjem kisika (saturacija 90). Dijagnoza na otpustu nakon 6 dana je bila teška upala pluća i virus h1n1 (svinjska gripa). To je ono što su vidjeli liječnici, ali ja sam vidjela mnogo drugih promjena na njemu, kao što je malaksalost, umor, nesanica, prestanak pričanja, odbijanje hrane.. I dr. je rekla kako ne zna što sam radila s njim ali bio je u jako teškoj situaciji, čak i za odraslog čovjeka bilo bi teško preboljeti taj oblik upale pluća. Iako sam taman mislila prestati dojiti, nisam, nastavili smo jer on nije želio ništa drugo staviti u usta. Na svu sreću David je dobro.... Sada ima 8 god i zdrav je i ne cijepi se se više... i nikada više neće."

2.14. Svjedočanstva

"Matej je rođen iz uredne trudnoće 21.03.2011. 3420, 49 cm, apgar 10/10 uredno cijepljen. Dojen 2 mj. (slabo mlijeko) ostalo AD, pa dohrana od 4.mj. Počeo sjediti sa 6 mj, počeo se dizati sa 7, prohodao sa godinu. S 8 mjeseci pričao mama, baba, van. uredno napredovao i u razvoju i govoru i prehrani sve je bilo uredno i kasnije se pokazao kao jako pametno i spretno dijete. 12.09.2011. znači sa godinu i 6 mj. primio je cjepivo protiv difterije, tetanusa i hripavca.

Bilo je sve u redu da bi nakon 2 mjeseca počeo postepeno odbijati hranu, ne odazivati se na ime, prestao se igrati s drugom djecom.... sa 2 godine to nije više bilo isto dijete, nije više jeo, nije više spavao kako treba, nema njegovog pogleda, nema odaziva, nema govora, išao je unatrag, počeo je pričati neki svoj izmišljeni jezik, odgurivao je sve i ušao u svoj svijet... sa 2 i pol godine krenuli smo po doktorima, dijagnoze: prolazna faza, teško odgojivo dijete, 2014. rađen EEG u Klaićevoj, uredan. Razmaženost, eventualno potreban samo logoped... sa 5 godina ta "faza i dalje traje" on je još uvijek u svom svijetu, ne priča, ne jede, ne spava, hiperaktivnost na najjače, naručujem se na timsku obradu 2016.: dijagnoza spektar autizma (EEG uredan), gdje ste do sad? Pokazujem bunt papira od doktora sa dijagnozama da mu nije ništa.

Kreće u malu školu, stanje je mrvu bolje (ne zahvaljujući doktorima) odaziva se na drugi poziv, gleda u oči, priča englesko/hrvatski, vidljiv problem govora ali samo hrvatskog jezika. Hrana - i dalje ne jede, spavanje i dalje problem. Upis za školu 2017. Odogoda, cijepljen.

Naručujemo se na novu timsku obradu.

2018. upis u školu, medicina rada cijepljen, timska obrada nemaju pojma šta je, rade EEG da mogu zaključiti dijagnozu ...EEG nevalja !!!! Nimalo. Šalju me na magnetsku mozga. Magnetska mozga uredna. Dijagnoza f89 poremećaj psihe ?????????? ne znam ljudi moji... rodila sam zdravo dijete koje je normalno napredovalo do godinu i pol, taman se popravilo do 6 god donekle, da bi se cijeplio opet pred školu i dobio nekakvo oštećenje mozga (prema EEG-u) KOJI JE 2014, 2016, BIO UREDAN !!!!

... ovo je ukratko sve, nisam pisala je da je za sve vrijeme išao kod logopeda, sa prekidima jer smo sve privatno radili, na vježbe senzoričke ...i na Rebro kod gastropedijatra, psihologa, psihijatra u Kukuljićevoj. Ne dajte se, nažalost niste jedine! Treba ovome stati na kraj! Pusa."

Zar vam nitko nije rekao da ne smijete više cijepiti dijete ako je u spektru?

"Ne, jer su tek sada sa 7 godina nakon svih cjepiva ustanovili da je neurološki poremećaj.

Kao "od sad" se ne smije cijepiti.

Pomoglo mu je rođenje mlađe sestre koja sada ima godinu i 2 mj.

Jako je vezan za nju."

Hrvatski jezik i danas loše priča, progovorio na engleskom."

2.15. Svjedočanstva

"Adriana je rođena 06.03.2012. Porođaj je bio težak, a ona je rođena uz forceps. Pošto je bila izmučena posle porođaja, doktorka mi je rekla da mora biti malo u izolaciji. Nakon tri dana i njenog konstantnog napredovanja u kilaži, dobrog općeg zdravlja dolazi mi pedijatrica i daje mi da potpišem da ona primi vakcine. Ubrzo... mislim da nije prošao ni jedan dan kako treba, druga pedijatrica dolazi u našu sobu i govori mi "Majko, vaše dete je imalo konvulzije." Možda će biti samo večeras, a možda se više nikada i ne ponove."

Neka jeza me je obuzela svu. Odveli su je na EEG, sve je bilo u redu. Međutim, konvulzije su se nakon nekoliko sati opet ponovile. Pretrage su sve bile ok. Posle deset dana nas otpuštaju iz bolnice uz dijagnozu Convulsionones neonati i upućuju nas na Institut za majku i dete na dalje pretrage. Išle smo kod očnog, na EEG, na ultrazvuk CNS-a, non-stop su joj krv vadili. Interesantno, jednom su nas stavili u sobu sa decom za koju su njihove majke, sve do jedne tvrdile da su njihova deca obolela od vakcina. Majka čije dete ima epilepsiju, drugo dete na nekakvim aparatima je bilo, nepokretno. Kaže od vakcine protiv pertusisa. Meni tada nije ni padalo na pamet da i naše ima veze sa tim. Otpušteni smo odatle bez ikakvih konkretnih nalaza, samo nam je preporučan fenobarbiton. E sad, kada sam išla kod svoje pedijatrice, ona mi je između redova sugerisala da ne dajem malo vakcine iz Doma Zdravlja, da joj kupujem Infarix ako baš inzistiram i da čekamo, da ne žurimo nigde. Tako da je ona primila samo dve te vakcine za svoje dve godine, a meni je ta pedijatrica otvorila oči. Dugo mi je trebalo da shvatim. Adriana je skinuta sa fenobarbitona posle godinu dana. Sada smo odložili MO PA RU i Polio i nećemo više istu grešku NIKADA napraviti.

Majke, slušajte sebe i svoju intuiciju. Ona je nepogrešivi dijagnostičar."

2.16. i 2.17. Svjedočanstva

"Ja sam imala povjerenja u svoju pedijatricu beskrajno... Bila je pedijatar meni kad sam bila beba, a zatim i mojoj djeci. Žena prepuna iskustva, koja me naučila da ne smijem vjerovati NIKOME. Majka sam troje djece. Filip, moj prvi sin, je rođen 12.07 2008. iz uredne trudnoće, APGAR 10/10. Bio je prekrasna beba i napredno dijete. Do godine i dva mjeseca je prohodao, propričao, bio bucko koji se samo smijao, mazio i jeo sve što mu ponudiš. Htjela sam ih imati deset. Sa godinu i dva mjeseca je primio MMR cjepivo i isti dan se razvila jako visoka temperatura koja je trajala tri dana. Otišao je u potpunu regresiju, na sam kraj autističnog spektra. Moja pedijatrica kad ga je vidjela je odmah rekla - Ovo je za Klaićevu, radi se o autizmu, ali nije krivo cjepivo. Vjerojatno genetski pa je cjepivo samo izbacilo simptome prema vani. I ja sam joj vjerovala. Filipu je razorilo crijeva, punih 6 godina je trpio od proljeva. Izgubio je govor, kontakt očima, nije primjećivao ljude ni životinje, nije se odazivao na ime, nesanica koja bi trajala i po 15 noći u komadu, vrištanje, stereotipije svih vrsta, trčanje u krug, mahanje rukama, odbijanje dodira, osjetljivost

na zvukove, bol u stomaku, odbijanje hrane, jetra oštećena, inflamacije u mozgu, nedostatak imuniteta, antibiotici bar jednom na mjesec. Kad ne bih gledala, bar jednom dnevno bi razmazao sadržaj pelene po zidovima, krevetima, podu... Nije bio sposoban ni za vrtić, asocijalan, niti je mogao pratiti neki rad... Ja sam ga krenula liječiti učeći od stranih doktora kako, u trenu kad mu je sustav počeo otkazivati. Nije se mogao više ni ustati iz kreveta niti je itko znao kako mu pomoći. Bio je živi mrtvac, i sigurno bi ga bili izgubili. Sam Bog je odgovorio na moje uporne molitve pune očaja, u zadnji tren. Danas Filip ide u redovnu školu, izgubio je većinu autističnih simptoma, normalno je i poslušno dijete, izrazito toplo i pametno, verbalno i samostalno. Upravo je završio 3. razred osnovne škole.

Nakon Filipa, samo godinu dana, rodio se Daniel. Daniel je rođen iz uredne trudnoće 03.09.2009. APGAR 10/10.

S obzirom da je Filip otišao u potpunu regresiju odmah nakon Danielovog rođenja, i da nismo bili sigurni da je cjepivo u pitanju, Daniela smo pristali cijepiti na nagovor pedijatrice, svim cjepivima osim MMR-a. Daniel je otišao u regresiju nakon DiTePeR cjepiva. Zaradio je hiperaktivnost, ugasio se govor, sprženo pola mozga, druga polovica preuzela funkciju, agresija, pelene do 6-te godine, asocijalan, stereotipije... Izgubila sam dva dječaka radi povjerenja u Zapadnu medicinu. Monstrumi, trovači i ubojice djece. Kalista Maria je zdravo dijete, primila samo BSG na prevaru u rodilištu, rođena 2011-te. Nakon što je Daniel otišao u regresiju, usudila sam se stati ispred pedijatrice koju sam toliko voljela, i reći joj da me prevarila. I moji su dječaci platili djetinstvom. Nakon toga me izbacila vrišteći na mene da sam užasna jer bi to značilo da je kriva za sve autiste u Dubrovniku. Suzdržala sam se da joj kažem da nije samo autizam, na žalost.... Daniel je danas potpuno zdravi dječak, u redovnoj školi, odličan učenik i ni po čemu se ne razlikuje od ostale djece (osim mrvicu po razmaženosti jer sam ih jako puno štedila :)) . Bog mi je doslovno ispunio želju kad sam bila spremna ne probuditi se više jedno jutro. I iz zahvalnosti za spašene živote mojih dječaka, za uzvrat sam dala vlastiti život na raspolaganje besplatno tisućama na pomoć. A Farmacija je dobila dostojnog neprijatelja."

2.18. Svjedočanstva

"Mama sam dva prekrasna dječaka.

Prvi sin je rođen 25.02.2012.

APGAR 10/10, sve ide kako treba, vjerovala sam medicini i cijepila svoje dijete.

S godinu dana prima dozu cjepiva PENTAXIMfibra, otežano kašlje i diše, odmah sam ga odvela kod pedijatrice, ustanovio se BRONHITIS, česte upale grla i uha, nedavno saznam da mu je i bubnjić napuknut, u međuvremenu stalni BRONHITISI, inhalacije, pumpice, ovisnik o VENTOLINU, FLIXOTIDE... terapija do daljnjeg... od tada nije više cijepljen jer mi je to probudilo veliku sumnju, sada ima 6 g i sve je ok, jako inteligentno dijete, čak i više za svoju dob, i dalje se borimo sa čestim upalama.

Nakon 5 g. ostajem trudna, moj drugi sin Luka.

Još u trudnoći su ustanovljene proširene komore djeteta, svi su me pitali da li sam cijepljena u trudnoći, na što je moj odgovor bio NE i blago teleći pogled im je upućen.

Luka je rođen 05.12.2016. carskim rezom u 37.tj. APGAR 10/10, rođen bez analnog otvora, epilepsija, kašnjenje u razvoju, itd.

Luka je bez mog znanja cijepljen sa BCG, ostala cjepiva nije primio (NITI ĆE IKAD) jer neuropedijatar smatra da to može biti veliki rizik za njega!

Na terapiji je od rođenja.

Prvo je koristio fenobarbiton sad koristi rivotril.

Tek onda se u meni probudilo masu pitanja i podpitanja?? Da li je moj Gabiriel od spomenutog cjepiva dobio bronhitis? Da li sam ja bila u kontaktu u trudnoći s nekim tko je bio cijepljen?? Ako su cjepiva "sigurna" zašto ih Luka ne smije primiti iako ima dg VISOKONEURORIZIČNO DIJETE? Sva ova pitanja i još pitanja sam postavila pedijatrici na što mi je ona samo sagnula ramena i rekla "ČUJTE MAMA, VAŠ GABRIEL JE DIJETE UREDNOG RAZVOJA I ON NE NOSI RIZIK!! A LUKA JE DIJETE KOJE IMA SVOJ RIZIK U SEBI S OBZIROM NA DIJAGNOZE KOJE IMA!

Moj odgovor joj je uslijedio odmah TKO MI GARANTIRA DA I MOJ GABRIEL NEMA MOŽDA TAJ RIZIK U SEBI! HOĆETE MI POTPISATI DA JE CJEPIVO SIGURNO? (naravno da je odbila potpisati).

Ukratko moja priča, moja djeca nisu dalje cijepljena niti će više biti!!"

2.20. Svjedočanstva

"Osam sati nakon primljenog cjepiva Engerix B moje dijete ima alergijsku reakciju u vidu alergije veličine tanjurića za kavu, oteknute zglobove na cijelom tijelu, ne može gutati i disati, 3 godine nakon cjepiva razvila se fibromijalgija, a danas se borimo i sa skoliozom.

Fibromijalgija se kod nas javlja u vidu boli na različitim mjestima tijela, nekada su to samo kosti i mišići ramena, nekada bol u prsima, nekada bole tetive i mišići koljena.... dr. prepisuje ibuprofen od 500-1000 mg, ali mi koristimo Be Natur magnezij, dakle ne pijemo otrove, ali da bi dijete moglo ići na vježbe kod fizioterapeuta moramo ići kod liječnika (i lagati ga što je samo po sebi užasno). Skoliozu je dodatno zaradio, liječnik naravski ne zna kako i stalno spominje gene iako u našoj užoj (a ni široj) obitelji nitko ne boluje od nje. Skolioza se prenosi samo majčinim genima - reče liječnik fizioterapeut, međutim to nije istina, jer moje dijete rođeno iz uredne trudnoće, apgar 10/10, uredne motorike, odličan učenik, u 6. razredu cijepljen Engerix B cjepivom te nakon 8 sati po primitku dobiva alergiju veličine tanjurića za kavu, oteknuće svih zglobova na tijelu, te ne može gutati i disati.... sve te reakcije koje su se dogodile su nuspojave koje nas danas koštaju zdravlja i živaca, jer te nuspojave danas 5 godina nakon cijepljenja izazvale su razvitak fibromijalgije i skolioze za koju je bitan MTHFR koji cemo dalje ići obrađivati nakon

ljetnih vježbi. Usput nam je najvjerojatnije stradala i štitnjača, ali za nju koristimo jod. Moja djeca nikada više okusiti cjepiva neće."

3.1. Svjedočanstva

"Šest godina čekamo ja i muž da dobijemo dijete i sad kad smo ga dobili odmah ga izgubimo. Nosila sam ga devet mjeseci ispod srca svoga sa strahom uvijek da se nešto ne desi. Molila sam se svakog dana da bude sve u redu. Cijela trudnoća prošla je odlično, vodila se pod rizičnom trudnoćom radi moje dijagnoze Myoma uteri.

Dođem u rodilište dva tjedna prije, sve u redu, rodio se živ i zdrav carskim rezom. Rodio se 18.01.2018. u 9:10 h. Cijepljen BCG 27.01.2018. Nosim ožiljak carskog reza sa ponosom. Dođemo doma, uživam u svakom njegovom pogledu, volio je jako moju crnu kosu najviše volio me gledati onim mrkim pogledom, srce moje malo...počeo se lagano smješkati. Slike je raznorazne volio stalno razgledavati po sobi. Veselje nam je donio i onda nas ostavio. Doktori ne znaju što mu se desilo, ovo je strava i užas... postoji mogućnost da je smrt u kolijevci, a ona je najčešće kod dječaka. Bili smo na pregledu kod pedijatra, osjetio mu je lagani šum na srcu, rekao pričekati mjesec dana i onda ćemo vidjeti dalje. Malo je teže disao ponekad kao da prestaje disati, rekli su mi da je samo prehladen. Dan prije njegove smrti odemo kod pedijatra, kaže da je sve u redu, da je dobro no nije imao stolicu pa je dobio je ESPUMISAN BABY kapi za probavu 25 kapi tri puta na dan, dano mu je samo 25 kapi na 120ml u mlijeko u četiri i po popodne, samo jedan put, ostalo je jeo bez kapi... sve u redu, maleni živahan, veseo, volio je da ga se nosi, razgledavao slike u devet sati navečer. Dala sam mu jesti i čaj od kamilice kako je patronažna sestra rekla, malo je bio nemiran, plakao je. Po noći obično je spavao cijelu noć. Probudim se u dva sata ujutro, pogledam u svoje djetesce, uhvatio me za prst, skupa je bio sa mnom u krevetu jer nije htio tu noć u krevetić svoj gdje smo došli kod bake i djeda, mjesta je imao, htio se držati za moj prst. Probudim se u 7 i po ujutro jer obično tada počinje jesti, pomilujem ga po glavi, hladno. Naglo sam se digla iz kreveta uzimam ga u naručje, hladan kao led, krv iz nosa, beživotno tijelo. Pokušavali smo ga oživjeti ja, majka, otac. Ajme. Najgori dan mog života, vrisak se čuo na sav glas, pala sam u šok, nisam znala kud, što i gdje. Pokušavali smo ga uz pomoć hitne vratiti u život, ništa. Hitna dolazi, nisu mi ga uspjeli spasiti. Da je moje jadno djetesce spavalo kraj mene bez života tri sata zašto Bože moj zašto??? Što se malenom desilo u ta tri sata nitko ne zna!!! Što je ovo, kakvi su to doktori, ima li uopće milosti. Jadno moje maleno, otišlo je, ostavilo svoju mamu i tatu, svoju obitelj. Živim sada sa tom boli, ne znam kako dalje bez svog anđelčića. Najgore je kad majka mora svoje dijete pokopati. Očajna sam bez svog malenog, ne mogu. Leon... rodio se 18.01.2018 - 20.03.2018. Prošlo je tri mjeseca, praznina u srcu, otišla je i moja duša s njim. Bio mi je sve što sam u životu imala. Glupača sam jer nisam svoje dijete spasila. Je li u pitanju smrt u kolijevci ili što se to događa???"

EDIT:

"Nisu mu ništa našli, ni na srcu ni igdje ikakav problem. Za sada nalaza nema, stoji da je u pitanju iznenadna dojenačka smrt."

3.2. Svjedočanstva

"Djevojčica rođena carskim rezom u 39. tjednu trudnoće, 4050 g i 51 cm dugačka. Apgar 10/10, dakle potpuno zdrava. S 11 mjeseci imala je E. coli i to bez ikakvih popratnih simptoma, osim temperature 38.5 jedan dan. Tad je i hospitalizirana na 5 dana jer joj je upala zahvatila i jedan bubreg. Nakon i.v. terapije antibiotikom u bolnici, pušta se kući i nastavlja terapiju oralno. Po prvom uzimanju antibiotika oralno, u području guze toliko crvenilo da smo odmah otišli natrag u bolnici jer sam sumnjala na nuspojavu lijeka. Međutim, šalju nas doma jer kažu to je pelenski osip. Neću ovo čak ni komentirati, pretpostavljate zašto iako niste vidjeli kako je to izgledalo. Do tog trenutka koža nikad čistija nije bila. Dobro, pelenski osip u guzi. – kažu oni. Do 15 mjeseci kada prima Priorix bila je potpuno zdrava, isto kao i do E. coli: nikad čak ni temperatura, a imamo starije dijete u vrtiću, koje je, naravno više doma nego u vrtiću, znate već radi čega. Ona nikad ništa. Cjepivo smo do tog trenutka odgađali zbog jakog i neobjašnjivog straha, kojega do tog trenutka nisam na taj način osjećala, a imamo i starije dijete (4,5 godine) koje smo do sada redovno cijepili. Do sada! Pod neobjašnjivim ne mislim da nisam bila upoznata s nuspojavama i svjedočanstvima roditelja (kojima više vjerujem, nego nažalost medicinskim radnicima), nego sam imala nekakav baš čudan i neugodan osjećaj. Starije dijete koje pohađa vrtić čak sam na 2 tjedna izvadila iz vrtića samo da bude zdrav i ona zajedno s njim – kao nikad se ne zna što je u inkubaciji – nije da baš makar i izvade krv prije cijepjenja! Pokazalo se s pravom. Naime, djevojčica 28.2. prima Priorix i 9. dan zakoči nogu u koljenu i hoda na način da zabacuje nogu iz kuka. Malo hoda normalno, malo ovako. Odmah mi kroz glavu prolazi cjepivo i idemo na hitnu, ne čekamo. Napomenem kada je cijepljena, a oni rade sve pretrage: pedijatri i kirurg. Svi nalazi uredni, nema otekline, ne izgleda kao da ju boli, nigdje ništa, krvna slika kao po knjizi, urin isto, nikome ništa jasno. Na dežurstvu su bila dva mlada liječnika pri čemu je jedan drugome „šapnuo“ Priorix, ali dovoljno glasno da čujemo. Uvjeravali smo se da smo krivo čuli. Terapija: ibuprofen 3x dnevno. To je bila subota. U ponedjeljak odlazimo kod fizijatrice da ju pregleda, nigdje ništa čudno: kukovi u redu, koljena u redu, sve u redu, ni njoj nije jasno. Upućuje nas na pregled kod ortopeda. Sutradan kod ortopeda UZV kukova i koljena i nimalo ugodan pregled – sve u redu. Zaključak: mala glumi, oponaša baku, sad prohodava – to je to. Dođite za 3 mjeseca kad će biti stabilnija. U međuvremenu dobiva vodene kozice, to prolazi, ali noga i dalje isto. Malo ovako, malo onako. Primijetim da nogu ne može ispružiti do kraja. Odmah se naručujemo ortopedu, proba on, kaže kontraktura, stavi je na UZV – zadebljana sinovija, izljev. I dalje nema nikakve otekline. Upućuje nas u bolnicu, tamo na radiologiji rade UZV, kažu oni: nema izljeva. Upućuje nas ortoped reumatologu, njemu isto sve nešto čudno, nije klasični juvenilac - kaže, al ćemo mi to provjeriti. Opet spominjemo cjepivo – kaže: nema šanse. Upitamo što je juvenilac i nek objasni malo, na što onak arogantno odgovara u smislu pa kako ne znamo, a mi ju upitamo gdje da tražimo informacije, na internetu? (naravno da smo na internetu kasnije i sve o tome našli). Nalazi krvi potvrđuju Juvenilni idiopatski artritis, ANA + (najgora kombinacija saznajemo kasnije zbog opasnosti od uveitisa). Pitam ponovno za cjepivo, kaže: pa naravno, konkretno virus rubeole iz cjepiva to uzrokuje. Naravno samo usmeno, ne stavlja ništa na papir. Terapija: 2x dnevno ibuprofen uz gastroprotekciju. Nakon dva tjedna dobiva leukopeniju, hospitalizirana, maknut ibuprofen iz terapije u bolnici (u nuspojavama lijeka upravo to i piše). Nakon 3 dana vraćamo se u normalu, i kako nismo bili zadovoljni komunikacijom s prvim reumatologom, selimo u drugu bolnicu. Kaže nije leukopenija od ibuprofena i daje terapiju 3x dnevno. Odmah na punkciju koljena i kortikosteroidi oralno. Par mjeseci je bila na kortikosteroidima uz postepeno smanjivanje i hvala bogu,

odreagirala je na to od prve. Ne moram uopće pričati o padu imuniteta i urinoinfekcijama koje smo jedva, jedvice riješili. Spavam s trakicama za urin. Kontrola svakih mjesec dana (pregled, uzv, vađenje krvi) za sada i od prije uvijek sve u najboljem redu, nema upale, ali su resice na oba koljena. Kad je napunila 2 godine s ibuprofena je prebačena na Movalis jednom dnevno. Nakon prvog uzimanja Movalisa, ista reakcija u guzi kao i od antibiotika – nije od njega kažu. Svakih mjesec dana i pregled očiju, rekao je doktor, najmanje do njezine 18. godine jer je JIA jako podmukao i ako sve miruje, zna napasti oči, a to se izvana ne može vidjeti. Djevojčica sada ima 2,5 godine, slijedi joj operacija, tj. umetanje pločica u koljeno jer joj je od kontrakture i zadebljane sinovije noga zauzela krivi položaj i krivo je rasla (u iks) jer se na desnu stranu cijelo to vrijeme nije oslanjala. Da ne pričam da je nosila gips radi kontrakture, vježbali smo abnormalno i na kraju, nakon 8 mjeseci uspjeti izravnati nogu. Al eto, s posljedicama – za jedno godinu dana slijede pločice. Svi se slažu da nije cjepivo uzrok, nego okidač – pif. Naravno, ne na papiru. Što ću dalje s cijepljenjem, ne moram vam govoriti. Ni jedan, ni drugi. Nek nam rade što god žele. Prijavila sam pedijatrici, Halmedu i sad čekam da HZJZ objavi dokument s nuspojavama 2017. da vidim je li zabilježeno. Moram primijetiti da sam istraživala na stranicama HZJZ-a dokumente s prijavljenim nuspojavama i da nigdje nisam naišla na prijavljenu ovu nuspojavu. Obzirom da smo često u bolnici i da čitam puno iskustva roditelja o istom, nije mi jasno što to nitko nije od roditelja (ako već pedijatri nisu) prijavio?"

3.3. Svjedočanstva

"Starija kćer Marija, rođena je 2011. godine. Apgar 10/10. Kao prvo dijete nisam nikada dovodila u pitanje cijepljenje, apsolutno sam vjerovala doktorima, a i pričama naših majki, baka, jer smo i mi svi cijepljeni (doduše u naše doba nije bilo današnjih koktel cjepiva). Kada smo došli iz rodilišta znam da je dijete imalo jake napadaje vrištanja, grčenja, no pedijatar je pri pregledu rekao da je riječ o grčevima i da je to sve normalno.

Listopad 2011. primamo cjepivo PENTAXIM, tokom 2012. docjepljivanje istim nakon čega razvijamo atopijske dermatitise po rukama i nogama. Tada ponavljam zbog povjerenja u doktore niti ne sumnjam u mogućnost reakcije na cjepivo, pedijatar sumnja na alergije i propisuje nam kortikosteroidnu terapiju.

Dijete sa 7 mjeseci započinje sa poteškoćama opstipacija - zovem pedijatra, odlazim na sistematske preglede žalim se na konstipacije gdje dobivam odgovor da je normalno da dojeno dijete nema stolicu i do 14 dana.

Rujan 2012. primamo cjepivo PRIORIX. Dijete sve više počinje dobivati opstipacije, u isto vrijeme zamjećujem naravno i ja, a zatim bake, djedovi, kako dijete ima „premekane nogice“. U periodu od 12 mjeseci moje dijete se ne može niti posjesti, a na nogicama se ne može održati. Odlazim na pregled kod pedijatra, zaključak - lijeno dijete kojemu treba dati vremena, a za upit o opstipacijama – ništa strašno samo joj omekšavati hranom stolicu. Slušam preporuke pedijatra, borimo se sa opstipacijama, čekamo da dijete krene motorički..

U tome periodu kreće za mene najveći šok - dijete PRESTAJE JESTI! Dijete koje je bilo uredne težine i uzimalo svoje obroke prestaje jesti, samo pije tekućinu, opet kako su nam rekli upali smo u neku njihovu fazu lijenosti i to će sve proći.

Prosinac 2012. dijete se zaprima u KBC, dosta nam je čekanja da prođu faze, ustanovljene nutritivne alergije te hipotonija nepoznatog uzroka (krvarenje na mozgu II stupnja). Obrađena je genetski i metabolički gdje su nalazi bili uredni, nije ništa naslijeđeno. Obrađena i sa gastroenterološke strane, neurološke, metaboličke, psihijatrijske, pedagoške nitko ne vidi razloza zbog čega dijete odbija hranu. Pada kilaža i upada u energetske nutritivni deficit. Pitaju mene zašto je dijete toliko dugo čekalo na EEG mozga, koji se inače radi po rođenju?! A pedijatricu koja to dijete vidi svako malo i čija je to struka i znanje nema odgovornost za ništa.

Kao roditelji cijepili smo dijete po preporukama doktora, a naše su snage bile usmjerene pomoći djetetu u razvoju motoričkih deficita i rješavanju gastroenteroloških problema odnosno pokušati nahraniti dijete i dalje slijepo vjerujući struci.

U siječnju 2013. pedijatrica zaključuje da dijete (koje je imalo 2 upale grla) zbog čestih upala grla treba docijepiti i cjepivom protiv pneumokoka. Unatoč nalazima specijalista i težem općem stanju cijepi dijete.

Isti dan dijete je 20.01.2013.g. cijepljeno sa 2 cjepiva; SYNFLORIX i cjepivo Pentaxim 5/1 (tzv. revakcinacija) oko 12.30h. Napominjem u to vrijeme dijete je bilo staro 18 mjeseci i motorički deficit je bio velik- dijete se nije moglo ni posjesti, a jela je na miksanoj hrani uz velike teškoće gutanja.

Nakon cijepljenja oko 13h dolazimo kući, dijete je jako pospano i utonulo je u čvrst san. Meni kao majci taj je san bio čudan, dijete je postalo izrazito blijedo u licu, tijelo je bilo mlohavo, okice kao u stanju nesvijesti – laički rečeno izokrenute. Kući smo bili supruga baka i ja i budili smo je oko 30 minuta. Nakon buđenja dijete je bilo dezorijentirano, i počela je povraćati. Povraćanje je trajalo 2 dana sa stanjem slabosti.

U stanju šoka, straha odmah sam znala uzrok – CJEPIVO! Tada sam samo rekla Bože probudi mi je i nikada više je neću cijepiti, nikada!!

Odmah sam nazvala doktoricu telefonskim putem da bi mi ista rekla da se kćer sigurno prešla kolača pa joj je muka i zato povraća! Napominjem u toj fazi dijete je hranjeno isključivo miksanoj hranom zbog izrazito teškog gutanja gdje bi jedan obrok trajao od 2-3h! Ubrzo smo počeli dobivati teške i česte upale grla, kada sam pitala pa cijepljena je protiv pneumokoka zbog čega dobiva tolike upale grla odgovor je bio – mama cijepivo štiti od 10 najčešćih pneumokoka, a oko nas ih je na 1000 i nikada ne znate kojim se dijete zarazi.

Liječnica koliko je nama poznato kao roditeljima nije prijavila HALMED-u nuspojave cjepiva jer smatra da isto nije nuspojava cjepiva!

Kod specijalista kod kojih se dijete prati navodila sam kroz povijest bolesti i što se dogodilo nakon zadnjeg cijepljenja, neki su mi odlučno rekli da isti simptomi nikako ne mogu doći od cjepiva dok su neki rekli da se djetetu nadalje stavi odgoda cijepljenja!

Napominjem vjerujemo struci pa smo ostajali kao roditelji šokirani kada bi nas specijalisti pitali – a zašto je dijete isti dan cijepljeno sa 2 različita cjeviva, osnovno revakcinacija i dodatno?! Postavljaju upit meni kao majci koja već imam dijete sa teškoćama u razvoju -i u strahu i mukama se borim pomoći djetetu - a ne pedijatrici koja provodi cijepljenje i medicinski je upućena u zdravstveno stanje djeteta te smatra da je to za dijete najbolje?!

Po različitim reakcijama liječnika i postavljanju teza meni kao majci – ZAŠTO je cijepljena u toj fazi, 2 cjeviva, neurološki deficit... odlučno odgađam daljnje cijepljenje. Na daljnje pretrage oko nuspojave cjeviva nismo išli jer je pedijatar odlučno odbijao priznati nuspojave kod djeteta kao produkt cijepljenja. Samo dio nuspojave koje sam odmah rekla doktorici je upisan u knjižicu cijepljenja i postignuti da nam se upiše i taj dio bilo je teško izvesti, 3 godine nakon cijepljenja.

Dijete je 2016.g. dobilo bronhijalnu astmu, i imalo napade spazma. Prvi napad je bio toliko jak da je doslovce bio ugrožen život. Trenutno je na redovitoj terapiji kortikosteroida, razvilo je alergiju na: grinje, trave, ambroziju, dlaku mačke, alternaria, pelud kukuruza, lješnjak, orah, kikiriki, histamin, CAVE KALVOCIN, AMOXIL.

Zanimljiva je činjenica da se nijedan doktor ne usudi djetetu dati penicilin (na njega je reagirala također pospanošću, te otežanim disanjem praćeno otečenim licem i vratom). Odmah je zaključeno – bez provedenoga testa preosjetljivosti da se djetetu obustavi penicilin u budućnosti. A što je sa sumnjom na nuspojave cjeviva? Zar nakon i svega što se dogodilo nema nikakve opasnosti niti odgovornosti po liječnicima i nadalje cijepiti dijete?

Ove smo godine posjetili doktora školske medicine koji zaključuje da ja kao majka vidim probleme koji kod djeteta ne postoje! Da je moje dijete citiram „dijete sa greškom imuno koda“ da se mora cijepiti i da ista doktorica ne može preuzeti odgovornost ukoliko se nakon cijepljena djetetu nešto dogodi.

Na moje usmeno iznesene nuspojave koje smo zadobili tog dana u siječnju 2018. doktorica školske medicine se doslovce smijala! Tražila sam da se na djetetu provede i test preosjetljivosti na što mi je ista odlučno rekla da to ne postoji i da nigdje na svijetu to nije moguće provesti!

Doktorica je rekla da u 20 godina koliko radi kao dr. školske medicine nije doživjela ijednu nuspojavu cjeviva na djeci. Odgovorila sam joj – naravno da niste kad se evo i na moje doživljene nuspojave ismijavate i ne priznajte ih!

Dijete odgađamo cijepiti, kao roditelji tražimo zaštitu djeteta u cijelosti, mogućnost testiranja djeteta na testove preosjetljivosti koji bi zaštitili dijete od postojanja i najmanje mogućnosti štetnih utjecaja na dječji organizam.

I na kraju, sada bih kao odgovorna majka trebala lagodno drugo dijete odvesti na cijepljenje? Dio medicinske struke mi usmeno kaže da prvo dijete više ne cijepim, dok me drugi dio ismijava?

Sretna sam što smo završili i na ovome, ostala nam je astma, hipotonija sa kojom živimo iz dana u dan te problemi gutanja, naša 3 obroka traju i do 6-7 h na dnevnoj bazi, dijagnoza je – teškoće pri hranjenju, uzrok nespecificiran.

Nadam se i vjerujem da smo na ovome stali, jer nam je svega bilo i previše, najviše naravno djetetu.

Nakon svega proživljenoga, odlučili smo da se naša djeca više neće cijepiti na ovaj neodgovoran i nesiguran način, a mi smo spremni snositi sve posljedice. Sretna sam što mi je dijete živo i što smo se i ona i ja izborile za donekle normalan život, a samo ja znam koju je žrtvu pri tome podnijelo dijete, ja i čitava naša obitelj."

3.4. Svjedočanstva

"Cjepivo u prvom razredu osnovne škole. Liječnica primjeti da dijete nije cijepljeno sa 4 god, paljba po meni.... nisam pojma imala da smo propustili niti sam sumnjala u cjeviva. Cijepi ga prvo sa tim koje je trebao dobiti sa 4 god pa nakon mjesec dana sa redovnim. Nakon 15-tak dana prvi epi napad, zatim drugi pa treći, grand mal. Već 5 godina je na terapiji sa 5 tableta na dan, nalazi i dalje sa šiljcima, a o dijagnozama koje se samo redaju nakon toga da ne govorim...

Dva tjedna nakon što je primio navedena cjeviva imao je prvi epi napad, kratko je trajalo, znala sam da nešto nije kako treba ali su me uvjerali da paničarim. Drugi napad je bio identičan.... e treći je bio grand mal. Nisam znala što se događa, trajalo je cca 5 min, izokrenute oči, tremor i grčenje cijelog tijela... tada sam povezala (a i liječnici) ona ranije kratkotrajna trzanja i grčenja. Nisam to tada povezala sa cjevivom dok jednom, sasvim slučajno, nisam naletjela na nuspojave cjeviva. Što sam više čitala, proučavala i tražila savjete bila sam sve sigurnija u to da je od cjeviva. Zdravstveni djelatnici, većina njih, tvrde da nema veze sa cjevivom ali ima i onih koji kažu da je sigurno od njega. On od cca svojih 6 mj. ima velikih problema sa upalama dišnih puteva, puno antibiotika je popio, psihološki razvoj je lošiji, a sada smo došli (pogotovo nakon ovih napadaja i lijekova) do socijalne anksioznosti i depresije i poremećaja koncentracije. Redovno je bio cijepljen do 8. god. Odlučila sam uzeti stvari u svoje ruke, idemo na bolje po malo i ne cijepimo se više."

3.5. Svjedočanstva

"Antonio je rođen 7.2.2007. godine, cijepljen s Pentaxim 5u1 cjevivom.

S obzirom da to cjevivo nije bilo na listi HZZO-a kao besplatno, ja tada brižna mama sam ga kupovala, da ga ne bi boli više puta.

Nakon 8 mjeseci života krenuli su učestali bronhitis i jake upale grla, svaka dva tjedna je Antonio bio na antibioticima i inhalacijama Ventolinom.

Učestalost korištenja antibiotika je rezultiralo jakim oštećenjem crijeva u kojima su pronađeni adenovirusi i bakterije.

S 3 i pol godine dobijemo dijagnozu od poznatog homeopata da je Antonio imao alergijsku reakciju na komponentu polio koja mu je uništila kompletni imunitet i s obzirom na to je razvio jaku intoleranciju na hranu.

Točnije mliječne proizvode životinjskog podrijetla, bjelanjak od jaja, čokolada, bijeli šećer i mandarine.

Nakon što smo donijeli odluku da ga nećemo više cijepiti i očistili mu organizam od svih otrova, on pedijatricu više nije posjetio niti zna kako izgleda."

3.6. Svjedočanstva

"Moja djevojčica (6,5 god.) cijepljena je uredno po kalendaru cijepljenja. Sjećam se da smo platili cjepivo protiv rota virusa (naravno, misleći da radimo super stvar). Sa 5 godina nije cijepljena, a kao što neće biti ni na sistematskom za školu koji je za 3 dana. Uglavnom, naši problemi počinju sa 8-9 mj. starosti. Opstipacija! Obraćam se pedijatrici koja ne shvaća ozbiljnost problema, preporuča neki sirup za otvaranje, ali ništa od toga. Sa 1,5 god. završavam na Kantridi, hitno smješteni u bolnicu pod sumnjom na zapletaj crijeva, operacija je opcija. Srećom nakon čepića i klistiranja dijete počne kakati. I tako muku mučimo do 4 godine. Pijemo Movicol, stavljamo čepiće i jedino tako imamo probavu i to ne svaki dan, nego svaki 5-6 dan. Mjesečni posjeti gastroenterologu i strah, golemi strah. Sa 4 godine problem se smanjuje, a danas ga više nema. Jodiramo se i zdravi smo!!!!"

3.7. Svjedočanstva

"Karla danas ima 3 godine i zdrava je i sretna djevojčica. Ja kao njezina majka nisam isprva sumnjala u djelotvornost i nužnost cijepljenja pa sam je tako odlučila cijepiti i onim cjepivima koja nisu obavezna, koja roditelji sami plaćaju.

Nakon cijepljenja u rodilištu, koje sam prespavala nakon CR, dolazimo pedijatrici s 2 mj. na Hexacimu. Karla počinje urlati nakon uboda i to ne preostaje cijelim putem do kuće i još pola sata. Vrišteći plač, suze moje i njene, cijeli dan i noć, duge epizode spavanja između, u kojima ona izgleda omamljeno, ne spava spokojno kao inače. Počinjem sumnjati da se nešto čudno zbiva, iako je to po pedijatrici "normalno i više problema s cijepljenjem imaju roditelji nego djeca".

Dolazimo opet s 4 mj. i ja ponavljam Karline nuspojave i da se brinem. Pedijatrica bez objašnjenja joj da Infanrix Hexa i sve je prošlo ok.

Ja nisam znala što su joj ubrizgali ni s 2 ni s 4 mj, sve sam to puno kasnije sama morala istražiti, a uputu o lijeku nikada nisam vidjela.

Dolazimo opet sa 6 mj. i Karli opet daju Hexacimu i opet sve isto, vrišteći plač 24 sata i između duge epizode spavanja, odbijanje hrane. Dakle, bez obzira na nuspojave, što znači da nisu ni prijavljene. Meni nisu ni rekli da joj opet daju Hexacimu. Mama ne mora ništa znati i ona o ničemu ne odlučuje.

Tek sam puno kasnije saznala da je Hexacima označena obrnutim crnim trokutom te da je "pod posebnim mjerama praćenja", navodno. Da sam bila informirana, kao što sam po zakonu trebala biti, nikada ne bih dozvolila to cjepivo. Uglavnom, sustav me pretvorio u protivnika cijepjenja i nakon tih 6 mj. Karla više nikada nije cijepljena niti će biti.

Moram još samo dodati, prvi put je rekla mama s 2, 4 godine. Sad priča, ali u svemu zaostaje za vrsnjacima..."

3.8. i 3.9. Svjedočanstva

"Ja i suprug imamo troje malih anđela:

Petra, 2004. godišće, apgar 10/10, cijepljena redovno do 6-og razreda osnovne škole. Prva reakcija je bila nakon prvih cjepiva, sa 3 mj. (Hiberix, Di-te-per) dobiva alergiju na mlijeko, slab napredak u kilaži, konstantna povraćanja, želučana nervoza, znojenje ruku i stopala (doslovce je znoj kapao). Izrazito boležljiva, svaka dva tj. na antibiotiku. Zvog preniske kilaže (poremećaj u prehrani) ima česte napadaje acetone mije (želučane kontrakcije, povraćanje koje traje po 15 dana bez stanke). Sa 12 godina u privatnoj poliklinici dobivamo dijagnozu Acetone mije uslijed lošeg napredovanja u kilaži. Sve prestaje oko 13. godine. Zadnje cjepivo je primila sa 11 godina. Danas je dobro.

Juraj, 2007. godišće. apgar 10/10, cijepljen zadnji put pred školu na sistematskom.

Reakcije na cjepiva sa godinu dana: plač i temperatura. Na cjepivo sa dvije godine reagira povlačenjem u sebe. Danas ga tretiraju kao hiperaktivca (ADHD) iako smo na pretragama i sumnjamo na Aspergerov sindrom koji se vrlo često skriva ispod dijagnoze ADHD.

Jakov, 2011. godišće, apgar 10/10, zadnji put cijepljen sa godinu dana, zdrav, ne zna kako izgleda doktor.

Na sistematskom za školu doktoru je rekao da su cjepiva opasna i da mama neće riskirati!"

3.10. Svjedočanstva

"Prije rođenja prvog djeteta počela sam razmišljati o cijepjenju i istraživati jednu i drugu stranu priče, ali kako na sreću nisam imala ni jedno bliže iskustvo težih nuspojava cijepjenja, iako sigurna u svoju odluku nisam imala značajniju potvrdu svog mišljenja, pa je to bio glavni razlog zašto se u startu nisam najbolje snašla. Svoje prvo dijete, curicu dopustila sam cijepiti u rodilištu iz straha od samog boravka u bolnici. Porod je prošao u redu mada mi uvijek zvone riječi pedijatrice kad je pregledavala moju bebu: Ovo je jedna krhka nježna bebica. Krhku i nježnu bebicu su cijepili protiv hepatitisa B i tuberkuloze i to je za mene bio teži trenutak od samog poroda, mada znala sam da je to sad i nikad više. Prvi problemi počinju sa njenih 4 mjeseca u vidu teških alergijskih reakcija dermatitisa na licu, guzi, alergijskog kašlja uz crvenilo i svrbež očiju, kašlja koji bi uvijek završavao povraćanjem, što se prvi put javilo u veljači te nastavilo do danas javljati u veljači pa do svibnja, a nekad i u zimskim mjesecima. Rebeka danas ima 3 i

po godine i svake godine nekoliko puta, a naročito u veljači ima opstruktivni bronhitis, do sada je već dva puta bila na RTG snimanju pluća. Nakon svakog napada kašlja povraća jer nije u mogućnosti izbaciti toliku sluz. Alergijske testove smo radili i oni ne pokazuju alergije. Jednako tako sa njenih mjesec dana primjećujem natečenu žljezdu/limfni čvor iza uha koji dan danas pratimo, a koji je navedena nuspojava u cjepivu ENGERIX B koje je moje dijete primilo."

3.11. Svjedočanstva

"Dok sam bila trudna, proučavala sam cjepiva i sve u vezi njih. Sve one loše strane. Danima. Noćima. Tjedni su prolazili, a meni je došao termin poroda. Nisam se sjetila, na kraj pameti mi nisu bila ikakva cjepiva. Stavila sam sve znanje pod tepih.

Rodila sam. Brzo, bez komplikacija, bez straha. Predivnu djevojčicu. Apgar 10/10. Treći dan u bolnici dobiva žuticu i ostajemo malo dulje od očekivanog. U sobu mi ulazi medicinska sestra, uzima dijete, u hodu govori da ju vodi na cijepljenje. Ja šutim. Sjedim, šutim i čekam. Zabetonirana u onom krevetu, bez glasa da išta kažem. Zakazala sam. Prvi put.

Puštene doma. Dijete se normalno razvija, dobiva na težini. Prvi poziv sa pedijatricom obavljen, dogovaramo sistematski. Odlazimo na isti. Kaže - "vidimo se sa dva mjeseca da primi cjepivo". Imala sam knedlu u grlu na sam spomen istoga. Dolazimo za mjesec dana na cijepljenje. Primila ga je. Opet sam zakazala. Zbog pritiska okoline, zakona, svi su pa će i ona. I ja sam. I moji su. I njegovi su. Svi su živi.

Na dan cijepljena, dijete je prespavalo cijeli dan. Ne cijeli dan u komadu, ali skromno ću reći - skoro. Bez obroka. Bez promjena pelene. Bez onog slatkog osmijeha. Spavala je. Drugi dan je sve bilo normalno. Uobičajen dan. Obrok, nošenje, maženje, 101 pelena, podrigivanje, opet malo maženje. Tipičan život jedne bebe.

Nedugo nakon primljenog cjepiva jedan dan nije bio tako tipičan. Uz sve obaveze oko male bebe, uhvatila sam pet minuta mira za sebe dok je spavala. Stavila sam je u njezin krevetić. Uvijek je imala maleni jastuk ispod glavice da bude na povišenom. Ležala je na leđima. I kao svaka mama, znala sam gledati u nju satima dok je spavala. I provjeravati da li diše. I svaki put bi propustila "vrijeme za sebe" jer sam samo gledala u nju i za tren bi bila budna. Taj dan sam odlučila iskoristiti to vrijeme, zapaliti cigaretu na miru dok ju gledam kroz prozor balkona, možda pogledati televiziju, u krajnjem slučaju odpavati s njom.

Uzela sam cigaretu, otišla na balkon. Cigaretu je sama izgorila jer sam svakih par sekundi ulazila u sobu da ju provjerim. Bila sam dosadna samoj sebi. Sjela stoti put za redom i obećala si popušiti tu cigaretu do kraja. Bez dizanja. Bez provjeravanja. Pa živa je, diše. Spava.

Nešto mi nije dalo mira, sve sam se vrpoljila po stolici i nećkala ustati se ili ne. Nisam mogla izdržati i ustala sam.

Ušla sam u sobu, ona se gušila. Doslovno zvuk nije ispustila. Kao da joj je nešto zapelo u grlu. A nije bilo ničega. Nije imala obrok prije tog spavanja, nije imala nikakvu igračku kraj sebe. Bila je u krevetu. Spavala je. Kao i svaki put do sada. Gušila se. Odjednom. U očima joj je se vidio strah. U pogledu je tražila pomoć. To maleno biće od svega dva mjeseca se borilo za zrak. Zgrabila sam ju u suzama. U suzama okusa bijesa, jada, tuge i nemoći. Kako sam ju primila i podignula tako je uhvatila zraka i smirila se. Nije se ništa dogodilo. Nisam zakazala ovaj put. Spasila sam svoju curicu. Spasila sam ju od sigurne smrti.

Taj dan se sve promijenilo. Taj dan je bio novi početak. Taj dan sam izvukla sve ono ispod tepiha. Ono isto znanje koje sam imala prije ali nisam reagirala.

Moja curica će za tri mjeseca puhati treću svijećicu na torti. Moja curica je zdrava. Moja curica se više nikada nije cijepila. Ni neće. Nikada. Njezina mama je sada jaka, njezina mama više ne popušta pod pritiskom. Njezina mama više nikada neće zakazati.

Vjerujte svojoj intuiciji. Moju kćer je spasila. Vjerujte u same sebe, vjerujte u sve one ružne priče o cjepivima. Postoje. Vjerujte u svoju djecu. Nemojte nikada zakazati. Naša djeca nas trebaju."

3.12. Svjedočanstva

"Dana 4.12.2014. rodila se naša prekrasna curica Antea koju smo godinama željno čekali. Više od pola trudnoće je trajalo krvarenje nepoznatog uzroka i strah da je ne izgubimo. Cijelo to vrijeme sam čitala o cjepivima i bojala se ako je cijepim da će se nešto loše dogoditi. Muž se nije toliko bojao i pridavao pažnju cjepivima. Mislio je pa svi smo se cijepili, neće se valjda nešto loše dogoditi. Ali, dogodilo se... naravno odmah u bolnici je cijepljena (BSG i protiv hep B) i bila je jako mirna i stalno je spavala. Pošto je napredovala jako dobro na težini nisam obraćala pažnju kako skoro nikad ne plače i super spava. Ubrzo je krenuo atopijski dermatitis i alergije na jaje, mlijeko, gluten, konzervanse, šećere, kvasac, pšenica - brašno, jako puno povrća... lakše je zapravo napisati na što nije alergična. Cijepljena je sa dtper-om 5u1 u 4 mj. i 6 mj. Dok sam to gledala, plakala sam, a muž je mislio jesam li luda, pa neće joj ništa biti, to je par sekundi plakanja... Ali ja sam osjećala toliku tjeskobu i strah i znala sam da će se još nešto lose dogoditi. I dogodio se Autizam...

Zadnjih godinu i pol se borimo i pokušavamo joj pomoći raznim terapijama. Naravno krivim sebe jer nisam bila odlučnija i ne cijepila je. Nikad si to ne mogu oprostiti. Na našu sreću preselili smo u Austriju gdje cjepivo nije obavezno. Ali i da smo u Hr. borila bih se sa svima i nikad je ne bih više cijepila. Bogu hvala saznali smo za jedan preparat Rens. Više od mjesec dana ga koristi i vide se velike promjene i pomaci u ponašanju. Radimo pretrage u Australiji i tijelo je puno teških metala, a znamo i od čega. Manjak svih vitamina i minerala... ali polako vjerujem da će se popraviti stanje vremenom."

Možete li nam reći kako vam je pomogao Rens?

"Vide se ogromne promjene. Skoncentriranija je. Sluša kad joj se pokazuje i objašnjava. Doda malo j sek sok ili dudu. Prije je nije doživljavala puno, smije joj se kad plače ili kad galamim na nju, ona gleda i smije joj se, bolji kontakt očima. Čuje i primjećuje stvari oko sebe... npr. ptice kad smo vani i kaže ciju-ciju kako ptice cvrkuću i ganja ih.. kad se muž šiša mašinicom otišla je u kupaonu da vidi šta radi, a prije na to nije obraćala pažnju.

Prije je bila jako u svom svijetu.

Nije obraćala pažnju na ljude oko sebe."

Koja je cijena preparata Rensa za dijete?

"Rens dođe oko 220 €. Oko 100 € dođu pretrage za kosu i mišljenje dr. Susan koja pregledava nalaze u Australiji. Nismo radili još urin i stolicu jer financijski još ne možemo, a te pretrage koštaju oko 600-700 €. Mi smo u jednoj udruzi za Autizam učlanjeni iz Slovenije s kojom surađuje Zoran i dr. Susan pa su nam te cijene nalaza. Tko god želi može se obratiti g. Zoranu Dernovšku, reći svoj problem i poslati nalaze pa on dalje upućuje kako i koliko što košta.

U prilogu šaljem i link o Rensu. Tko želi neka pogleda..."

<https://www.youtube.com/watch?v=InnT7ITzevU>

3.13. Svjedočanstva

"Moj sin je rođen 14.03.2015. godine.

Sa 11 mjeseci prima cjepivo Hexacima i nakon par sati dobija temperaturu, proljev i povraćanje.

Ova povijest bolesti je naš prvi ozbiljniji susret s doktorima. Do tada zdravo dijete, samo smo išli na sistematski po ps-u. Razvijao se i super pratio svoje vršnjake, taman se počeo dizati na noge i krenuo hodati. Vesela beba, nikad cendrav ni nezadovoljan. Nakon cjepiva Hexacima završava u bolnici, dijagnoza rotavirus, temperatura ponekad i do 40.5 °C, stalno spava. Izgubio je 3 kg u tih 10 dana koliko smo bili tamo. Kažu normalna stvar kod rota virusa.

Još su u bolnici govorili kao ja preuveličavam. Mama paničar su me zvali. Rugali se.

Od tada ništa više nije isto, ja sam bila s njim svih deset dana tako da nema traume od bolnice. Vratio se na puzanje, stalno nezadovoljan, sve mu smeta, na kraju prohodao sa 16 mjeseci, kasni u svemu. Kažu senzorni poremećaj i blaga hiperaktivnost, ne sjedi na jednom mjestu više od dvije minute. Laringitis, bronhitis, upala pluća, operacija mandula, astma, atopijski dermatitis, alergije ...

Od tog cjepiva krenule su opstrukcije od kojih je imao konvulzije, četiri puta do sada.

Govor je super, ali motorika kasni.

Ima sve senzorne reakcije, ne da dirati glavu, ne voli dodir, zagrljaj, boji se buke, uhvati ga panika, to moram baš paziti pogotovo na cesti obavezno ruku čvrsto držim. Slaganje kockica, te neke igre za koncentraciju uopće ne može odraditi i tak...

Ima tek tri godine i svaki mjesec smo kod nekog doktora, specijaliste, šetaju nas od bolnice do bolnice. Sve smo ih obišli, imam tri fascikla njegovih nalaza. Čekam dan kada ću na kalendaru zaokružiti dva mjeseca u komadu bez doktora. Teško je to sve proživljavati, zapravo smo sretni šta nije i gore završilo. Više se nikad neće cijepiti, počeo se oporavljati, polako ide na bolje. Ima još dosta toga, ovo je ukratko. Eh da, i pedijatrica nam ovu povijest bolesti nije priznala kao nuspojavu na cjepivo. Zapravo sam tek nedavno i saznala da se nuspojave mogu i prijaviti, da se i pedijatri koji nisu prijavili nuspojave mogu prijaviti. Još sam saznala da je cijepljen sa tri različite vrste cjepiva, a to nije smjelo tako biti."

3.14. Svjedočanstva

"Majka sam 4-mjesečne curice koja je cijepljena samo u rodilištu. Kad je L. imala 2 mjeseca završili smo u bolnici sa dijagnozom bronhiolitis i početkom upale pluća. Pozitivna na RSV (respiratorni virus) naravno koju je kući donio stariji brat iz vrtića. Nakon 7 dana u bolnici, očekujući otpusno pismo, u viziti mi je rečeno da moramo obaviti UZV mozga, te pregled vida i sluha jer su na daljnim pretragama utvrđeni povećani jetreni enzimi pa su rađeni dodatni testovi na druge viruse gdje je ispalo da je pozitivna na citomegalovirus (CMV) koji je u punom jeku, jako aktivan. Ostajemo još dodatno 5 dana čekajući kako mi je rečeno skupi teško dostupni lijek u obliku sirupa dok ga u međuvremenu dobiva intravenozno (toliko je jak da su joj vene pucale). Uspijemo dobiti taj lijek i primamo ga još 3 tjedna uz vađenje kompletne krvne slike svaki tjedan i preglede u bolnici. To je bilo prije 2 mjeseca. Jutros sam bila na redovitom pregledu kod pedijatrice koja mi govori da se L. NE SMIJE cijepiti bar do 6. mjeseca života! Pa se ja sad pitam šta bi bilo da nismo završili u bolnici radi bronhiolitisa i igrom slučaja otkrili da ima CMV koji nije imao nikakve vanjske simptome i da je bila cijepljena sa svoja 2 mjeseca?! Šta bi bilo s mojim djetetom i tko bi odgovarao?!"

3.15. Svjedočanstva

"Moj dječak F. K. rođen je iz uredne trudnoće, bez ijedne mučnine, od zdravih roditelja tu zimu 2010. godine; Apgar 10/10, školski porod.

Dan nakon poroda prima BSG cjepivo i sva ona po zakonu nam potrebna cjepiva.

Treći dan odlazimo kući, valjda zdravi ali zagađeni te u procesu stvaranja onoga što nam slijedi. Ja ni svjesna još da sam postala majka svome prvom djetetu; gledam tog čovječuljka pospanog, vrištavog, nakon podoja povraćanje u mlazovima, ali valjda to tako mora biti.

Negdje 15-16 dana kasnije primjećujem da se dijete izvija u luk (zamislite slovo C), vrištav je i dalje te zamjećujem pojavu plikova. Onda ide temperatura, pa pedijatar koji pojma nema (nalaz krvi pokazuje virozu), pa pozivi Hitnoj i konačno bolnica.

Mama, kožna infekcija. Uzeli smo uzorak iz plika i poslali na analizu, kupajmo se u hipermerganu i bit će super. Peti dantemperatura u naglom porastu, nalaz uzorka -sterilan. Nije kožna. Strka frka.

Nose mi papir da potpišem punkciju leđne moždine i tu pucam. Vrištim mužu da dođe, ne znam što me snašlo. Pustili su me samu u tom boxu sa oblakom ružnih misli i bolesnim djetetom. Da skratim, dijagnoza: bakterijski meningitis, sepsa, refluks, besežitis, hipotonija...Više ni ne pamtim šta sve ne. To mi je prošlo sve kao nekakav film. Do treće godine te prati tim, odlično napreduje jel.

Emocionalno ionako ne mogu do škole, a emocionalno smo u "banani", fali nam empatije, socijalizacija nam kiksa. Obilazimo psihologe. Slušamo razne teorije, ali znate što, moj sin je moj heroj! Ljuta sam jedino na dan kad su mu ubrizgali otrov! Ne možemo natrag, idemo samo naprijed, puževim koracima ali hrabro! Bez cjepiva je od druge godine! I ne predajemo se! Nećemo nikad!

Nemamo dijagnoze, obilazimo psihologe, imamo problem socijalizacije, nedostatka empatije, hiperaktivnost.

Pijemo jod i suplemente svi u obitelji.

Pozdrav,

Glupača

P.s. nedavno me jedna psihologica pitala: "a vi mama, niste imali neku stručnu pomoć/podršku?" Samo se nasmijah. Kakva podrška pa nas smatraju državnim neprijateljima."

3.16. Svjedočanstva

Alma Demirović

"Odlučila sam ti za svjedočanstvo poslati dopis koji sam slala Udruzi za zaštitu pacijenata.

Adekvatan odgovor nije pristigao."

Zagreb 13.3.2018.

Poštovani,

obraćam Vam se kao instituciji u Republici Hrvatskoj koja se bavi zaštitom i promicanjem prava pacijenata. Dva su problema koji su me potaknuli na to: jedan je osobne prirode, a temeljem njega izronio je na vidjelo drugi, koji se tiče šireg interesa javnosti, tj, pacijenata.

Moj osobni problem sažet ću u nekoliko rečenica. Naime, 16. 5. 2017. moja je kćer, u dobi od pet i pol godina, cijepljena cjepivom dTpa-R (Reforco) tj. Refortrix. Nakon cijepljenja razvila je nuspojavu u vidu alopecije areate totalis. Da pojasnim, otpala joj je sva kosa, trepavice i obrve, a uz to i neki nokti. Nuspojavu sam osobno prijavila HALMED-u (jer pedijatrica koja ju je cijepila nije to smatrala važnim niti je znala postupak!), a ujedno sam povratno informirana i o slijedećem:

„Vezano uz Vašu prijavu, željela bih Vas obavijestiti da će ona, bez identifikatora prijavitelja, biti unesena u nacionalnu bazu nuspojava, te će biti proslijeđena u bazu nuspojava Europske unije, bazu nuspojava Svjetske zdravstvene organizacije te nositelju odobrenja za stavljanje lijeka u promet, a koristit će se za unapređenje sigurnosti primjene lijekova. Želim naglasiti da podatke o Vašem identitetu ne prosljeđujemo trećim osobama. Prijave sumnji na nuspojave omogućuju nam prikupljanje novih podataka o poznatim nuspojavama i otkrivanje nuspojava koje nisu bile poznate ranije.“ (A.A. HALMED, 26.9.2017.)

Trenutno stanje moje kćeri je nepromijenjeno, a prognoza oporavka je vrlo loša. Registriranog lijeka za ovu bolest nema. Liječenje koje smo dosada provodili pod nadzorom i propisanom terapijom specijalista dermatologa nije dalo nikakve rezultate. Kao odgovorni roditelji, suprug i ja planiramo nastaviti pokušavati s raznim načinima liječenja. Uz to se nameće i logična činjenica da ćemo, uz navedeno, morati potražiti i stručnu psihološku pomoć zbog specifične situacije. Sve to, naravno, iziskuje ogromne financijske troškove. Uz popratni pojačani emotivno-psihološko-društveni angažman.

Ad 1. U kontekstu zakonske obaveze u RH, a zbog koje je postupak cijepljenja i proveden, a u nedostatku mogućnosti dobivanja adekvatne financijske naknade za potrebe, vjerojatno doživotnog, liječenja od Zakonodavca koji je i propisano obavezno, molim Vas za uputu što nam je činiti kako bismo ostvarili temeljno pravo pacijenta, a to je pravo na adekvatan tretman djeteta koje je pretrpjelo tešku nuspojavu nakon cijepljenja, a koje nije bilo temeljeno na slobodnoj odluci već na zakonskoj obavezi?

Kao što sam uvodno i napomenula, proživljena situacija potaknula nas je na traženje pomoći i odgovora od institucija pa smo u pisanoj komunikaciji s Ministarstvom zdravlja (MZ), Hrvatskim zavodom za javno zdravstvo (HZJZ), Agencijom za sigurnost lijekova (HALMED), Hrvatskom liječničkom komorom (HLK), Hrvatskim pedijatrijskim društvom i Hrvatskim liječničkim zborom došli do uznemirujućih podataka o stanju nadzora nad (ne)prijavom nuspojava nakon cijepljenja te uvozu/stavljanju cjepiva na tržište. To su teme koje se tiču interesa javnosti, tj. sigurnosti medicinskog postupka cijepljenja, a koji spadaju u domenu zaštite prava pacijenata.

Podaci koje smo dobili govore slijedeće:

U RH ne postoji nadzor nad liječnicima cjepiteljima po pitanju prijava nuspojava cijepljenja! Sažeto se to prikazuje u odgovoru zaprimljenom od HALMEDA koji glasi: „Obaveza prijavljivanja sumnji na nuspojave za zdravstvene radnike propisana je Zakonom o lijekovima i Pravilnikom o farmakovigilanciji; dostupni su

ovdje. U slučaju da zdravstveni radnik ne sumnja na povezanost simptoma i primijenjenog lijeka/cjepiva, takve simptome nije dužan prijaviti. Agencija nažalost nema nadležnost niti načina u pojedinačnom slučaju utvrditi da liječnik nije prijavio nuspojavu, iako je sumnjao na nju. Zakonodavac je za takve slučajeve propisao novčanu kaznu, ali nije propisano nadležno tijelo i postupanje u takvim situacijama.“ (A.A. HALMED, 26.9.2017.)

Temelj na kojemu je izgrađeno mišljenje o važnosti cijepljenja je slijedeći: „Nesporno je znanstveno utvrđeno kako je dobrobit cijepljenja za zdravlje ljudi neusporedivo veća od rizika pojave mogućih posljedičnih, u pravilu pojedinačnih, neželjenih događaja“ (iz Deklaracije o važnosti cijepljenja, potpisane 7. travnja 2017., u organizaciji Hrvatske liječničke komore i Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo). Dvije su činjenice koje ovakav temelj ozbiljno dovode u pitanje:

1) ne provodi se nadzor nad prijavom nuspojava cijepljenja (tzv. spontano prijavljivanje),

2) ne provodi se niti sustavni, aktivni postmarketinški nadzor sigurnosti cjepiva. Odnosno, nije mi poznata niti je javno dostupna niti jedna neovisna relevantna znanstvena studija koja se bavi dugoročnim aktivnim postmarketinškim praćenjem cjepiva, a koja govori u korist nesporne dobrobiti naspram štete.

Iz navedenog je logično zaključiti da točni i precizni podaci o neželjenim učincima cjepiva ne postoje!

U posjedu naravno imam sve dopise od MZ, HALMED-a, HZJZ-a, HLK-a koje Vam, ukoliko ocijenite potrebnim, na upit rado dostavim.

U daljnjoj komunikaciji s pedijatrima primarne zdravstvene zaštite te s Hrvatskim pedijatrijskim društvom, postala je jasna i činjenica da pedijatri, specijalisti školske ili obiteljske medicine/ svi cjepitelji nisu dovoljno osviješteni po pitanju svoje zakonske obaveze prijave nuspojava. Općenito su nedovoljno educirani o pojmu farmakovigilance i svoje uloge u njoj. Nadalje, sustavno nedovoljno stručno pristupaju prepoznavanju određenih nedefiniranih zdravstvenih poteškoća djece uopće ih ne dovodeći u vezu s cijepljenjem iako je, u određenom broju slučajeva, na to opravdano posumnjati.

U skladu s činjenicama da je tehnologija proizvodnje cjepiva posljednjih godina promijenjena, da trenutno vlada tendencija uvođenja i novog cjepiva u program obaveznog cijepljenja (protiv pneumokoka), bez ukidanja drugih cjepiva iz programa, da se novorođenčad, dojenčad i starija djeca zasad opetovano cijepuju protiv 10 bolesti, a da je pritom detekcija sigurnosnih signala mizerna dolazimo i do slijedeće teme od širokog javnog interesa, a to je tema uvoza/stavljanja cjepiva na tržište.

U spomenutoj komunikaciji s institucijama došli smo i do podatka da se u postupku nabave cjepiva za potrebe provođenja nacionalnog programa cijepljenja pristupa i tzv. interventnom uvozu lijekova te da, zapravo, mahom proizvođači uvjetuju čime se program provodi, a da je struka nemoćna u samom odabiru! Vrlo plastično je to prikazano na primjeru konkretnog cjepiva dTpa-R (Reforco) tj. Refortrix koje,

unatoč svim proklamacijama, jednostavno nije odobreno nigdje u EU! U isto vrijeme na stranicama HALMED-a, HLK-a i drugdje stoji podatak da se u RH koriste samo cjepiva odobrena u EU. Što nije istinito!

Zaključno moram naglasiti da osobno nisam protiv ideje cijepljenja. Ali smatram da je ovakav sustav jednostavno loš, nedovoljno transparentan, nesiguran i da ima posljedice koje uopće ne možemo sagledati jer se ne prate!

Ad 2. Obzirom na sve navedeno, molim Vas za mišljenje i prijedlog konkretnih mjera koje vaša Udruga može poduzeti kako bi se navedeni sustav cijepljenja i njegova sigurnost poboljšali i kako bi se građanima povratila vjera u struku.

Unaprijed zahvaljujem na odgovore na pitanja Ad 1. i Ad 2. i stojim na raspolaganju za svu daljnju komunikaciju i dostavu dokumentacije.

dr. sc. Alma Demirović, dr. med.

"Pitanja su ostala neodgovorena, a sve su institucije obaviještene.

Uključujući i premijera."

<https://www.facebook.com/hrvatskapravapacijenata/>

3.17. Svjedočanstva

"Kada se V. rodio, ni u jednom trenu nismo dvojili da li cijepiti, to se podrazumijevalo.

On je rođen 2008. u Skoplju, napominjem godinu i mjesto, jer je tada cijepljen po "starom kalendaru".

BCG pri rođenju.

DiTePer s puna 3 mj. i polio na žlici

DiTePer još 2 doze u razmacima od 2 mjeseca.

S 13 mjeseci trebao je primiti dvovalentno cjepivo protiv morbila i zaušnjaka (DVOVALENTNO!) ali selimo se u Hrvatsku.

Budući da nismo imali nikakvih dotadašnjih reakcija na cjepivo, čak ni temperaturu, nije me ni najmanje zabrinuo komentar našeg pedijatra "mama mi ovdje cijepimo po novom kalendaru", s "novim, pročišćenim cjepivom".. Cijepili su ga Priorixom..

Večer nakon cijepjenja osipale su mu se obje nadlaktice, počeo se žaliti na bol u nogicama i da ne može hodati (pokazivao je na koljena i na zglobove), krenuo je kašalj (s nagonima povraćanja i jakog kašlja da nije mogao do zraka doći, kao da se guši), na vratu je natekao, kao da ima dva napuhana balona..

Sva ova stanja/reakcije nisu se javili unutar jednog dana, i za svaku tegobu javjali smo se svom pedijatru, cijepjenje i/ili povezati Priorix sa ovim nije nam bilo ni na kraj pameti...

Za osip pedijatar nam je rekao "proći će do puberteta" i dao mast na bazi kortikosteroida, za bol u nogicama rekao je da ćemo pratiti stanje, za kašalj dobili Prospan, za natečene žlijezde dobili uputnicu za Zaraznu pod sumnjom na mononukleozu.. Znači, iako se osip pojavio netom nakon cijepjenja, te svega navedenog kao moguće reakcije lijepo je navedeno i u uputi o lijeku Priorixa (to smo kasnije saznali), naš pedijatar je sve tegobe "liječio " kao zasebne simptome, različitih i ne povezanih "pobola"..

Osip se nije povukao, pa sam ja nakon 2 mjeseca uspjela dobiti uputnicu za dermatologa gdje smo dobili dijagnozu dermatitis i ponovno dobili istu mast na bazi kortikosteroida, žlijezde su se povukle same od sebe bez terapije i bol u koljenima je nestala, ali kašalj se pogoršavao. Kašalj je bio izraženiji tokom noći, dijete bi gubilo zraka, meni je bilo mučno za slušati, gledati, a nemoćan si, ne možeš mu pomoći.

Dvije godine smo bili na relaciji Srebrnjak, Zarazna.. Radili su sve moguće alergo testove, analize krvi, urina, stolice, snimali glavu i pluća, pa čak i srca, snimali su mu i želudac s kamerom preko grla..

Šopali ga ventolinom i s flexotide.. Na kraju su nam postavili dijagnozu "atipični kronični bronhitis".

Jednom prilikom pitao nas je imunolog da li je bio friško cijepljen u periodu kada je počeo kašalj.. uhvatila sam se interneta i počela s pretraživanjem..

Na stranicama Halmeda, pronašla sam uputu o lijeku Priorix, pod jako česte reakcije – osip.

Pod reakcije kod 1 od 100 djece - kašalj, natečene limfne čvorove.

Pod rijetke - bol u zglobovima.

Naravno da sam bila i bjesna i ljuta jer sam se osjećala prevarenom, izdanom, jer pedijatar zasigurno je morao "povezati" sve te "simptome" s navede reakcije od cjepiva, ali nas nije upozorio, nije nam rekao, umjesto toga, "liječili" smo dijete od nepostojeće bolesti? Davali mu ventolin ni za šta.

Prvom prilikom nakon što sam pročitala upute o lijeku Priorixa, pedijatru sam postavila pitanje - da li ste prijavili reakcije koje je imao Viki, a kako nalaže Pravilnik o fatmakovigilanciji? (počela sam se informirati).

Odgovor je bio "ne".

Budete li prijavili reakcije na cjepivo?

Odgovor je ponovno bio "ne".

Na moje pitanje "zašto", pedijatar je slegnuo ramenima i odgovorio "to se teško može dokazati"??? I okrenuo nam leđa...

Imamo još jedno dijete, u Hrvatskoj više nema "starih", provjerenih trovalentnih i dvovalentnih cjeviva, sada su "nova", "pročišćena" i ono najbitnije, jako malo provjerena cjeviva...

Kao roditelj, bojim se, prestravljena sam od bolesti poput difterije i tetanusa, a s druge strane pak, još više strahujem što ako ovo dijete nema te "sreće" kao braco pa dobije još gore, još teže reakcije poput encefalitisa?

Kao roditelj, ja sam Zakonom primorana igrati ruski rulet s djetetovim zdravljem, a pri tome samo da ja snosim odgovornost.

Kao roditelj, ja sam Zakonom obvezna cijepiti svoje dijete, jer u protivnome biti ću proglašena kao "neodgovoran roditelj, koji svom djetetu ne pruža osnovnu zdravstvenu zaštitu", kao roditelj, ja nemam pravo izbora, ja sam stjerana u "kut".

I koju god odluku donijela, ja s tom odlukom moram živjeti do kraja života.

Nemam izbora po pitanju odabira cjeviva (sve je strpano u 1 cjevivo), nitko ne snosi odgovornost osim mene ako dođe do reakcija, ne mogu testirati dijete da li je preosjetljivo na pojedinu komponentu cjeviva (tražila sam, vele da se u Hrvatskoj to ne radi).

Ne mogu upisati dijete u vrtić ako nije cijepljeno, ne mogu napraviti redoviti sistematski pregled ako nije cijepljeno (pedijatar odbija nam napraviti sistematski bez cijepljenja), a s druge strane ne želi prihvatiti odgovornost ako do reakcija dođe... Ja kao roditelj ne mogu ništa, jer nemam izbora."

3.18. Svjedočanstva

"Bila sam GLUPAČA jer sam dozvolila da mi uzmu dijete u bolnici i odnesu na „kupanje“.

Rodila sam zdravo dijete, vaginalno. Stavljaju je takvu vruću i prekrivenu lanugo dlačicama meni na trbuh i na cice. Družimo se. Upoznajemo se. Onda je naglo uzmu. Prerežu pupčanu vrpču. Dobace nazad. Dijete siše, pije majčino mlijeko. Uživamo. Onda je uzmu. Kažu da je idu okupati. Ošamućena idem do sobe. Jedva čekam da je ponovno vidim.

Vraćaju dijete. Okupano. Ne mogu je prepoznati. Spava i sva je čista. Dijete non-stop spava. Nema nikakvu želju za cicom. Samo spava. Sestre su pretpostavile da je lijena cicati. Gdje su joj nagoni za preživljavanjem? Kako tek rođeno dijete može biti lijeno?

Sva moja logična pitanja ubrzo je zamijenila majčinska briga i revnosno izdavanje dovoljnih količina mlijeka da moje „lijeno“ dijete preživi. Pred sami otpust iz bolnice došla je doktorica da je cijepi. Protiv

čega – nemam pojma. Nitko nije rekao, ja nisam pitala. Konformistički sam odšutjela cijeli postupak. „Kud svi, tud i mali Mujo.“ Dobila sam djetetovu knjižicu cijepljenja. Šokirala sam se kad sam uočila da joj preventivni medicinski postupak kojem sam nazočila nije bilo prvo cijepljenje, već drugo cijepljenje. Cijepili su je taj dan kad su mi rekli da je idu kupati! Prvi dan njenog života! Bez da me obavijeste o ičemu! Užas!

Suprug i ja tek sada povezujemo njeno odbijanje cice sa cjepivom protiv hepatitisa B kojeg je dobila u rodilištu, u prvom satu svog života. Djeca su sisavci i kao takvi ne bi trebali odbijati cice, jedinu životvornu hranu.

Muška novorođenčad rezus makake majmuna razvila je značajno zakašnjenje u razvoju životno važnih neonatalnih refleksa, među kojima je bilo i sisanje, nakon što su primili JEDNO cjepivo protiv hepatitisa B koje je sadržavalo konzervans timerosal/tiomersal (<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20711932>). Njeno prvo cjepivo za koje nisam ni znala da je primila sadržavalo je aluminij. Živa i aluminij su teški metali. Meni je to logično.

Naravno, ne možemo dokazati da je dijete prestalo cicati radi hepatitisa B cjepiva, ali je indikativno da je odmah po rođenju cicala, a poslije cijepljenja NE. Na dan rođenja je uz cjepivo dobila i antibiotske kapi za oči (eritromicin) – nakon čega je dobila dijagnozu „novorođenačkog konjuktivitisa“ koju su iste kapi navodno trebale spriječiti. Sumnjamo da je žuticu zaradila ili nakon prerezivanja pupčane vrpce kojoj nisu dozvolili da otpulsira ili nakon nepropisno injektiranog vitamina K u mišić (koji bi trebale dobiti SAMO odrasle osobe!).

Ja sam od jednomjesečnog izdavanja svakih par dana imala mastitise. Zamalo sam se dovela u stanje da mi režu cice. To se zove apsces. Zabranjeno mi je izdavanje i stavljena sam na hormonsku terapiju prekida laktacije. Nakon mjesec-dva dana korištenja kupovnih formula, počela sam tražiti alternativu jer je mala počela SMRDITI. Intuitivno sam znala da nešto duboko nije u redu s cijelim konceptom cijepljenja i davanja kupovnih formula.

Počela sam joj davati domaću formulu: <http://mudrepredaje.com/?p=1194>

Dijete se preporodilo. Počelo je i mirisati.

Neovisno o tome, svoju djevojčicu poslušno sam vodila u pedijatrijsku ambulantu na cijepljenje u drugom, četvrtom i šestom mjesecu... Stali smo s nepreglednim nizom besmislenih cijepljenja tek kad je dobila dva okrugla ekcema („eflorescencije eritematozno skvamoznog izgleda“), jedno na samom mjestu cijepljenja na lijevoj nadlaktici, a drugo malo niže – blizu lakta.

Nismo htjeli ostaviti djetetu neliječene ekceme na ruci, pa smo pokušali popraviti stvar odlaskom kod dermatologice. Dobili smo kortikosteroidnu antibiotsku kremu (betamethasonum, gentamycinum). Međutim, nakon dva mjeseca primjene kreme – ekcemi su se opet pojavili! Dermatologica je preporučila ponovnu aplikaciju iste kreme. Ekcemi su se pojavili i nakon ponovljene aplikacije. Kap je pretila čašu kad nam je dermatologica, u nastojanju da otkloni bojazan od usporavanja djetetovog rasta, rekla da ona sebi maže „kortice“ (umanjenica od kortikosteroida) i na ubod komarca!

Oko oporavka od ekcema jedina osoba koja nam je doista pomogla da se ekcemi TRAJNO povuku jest homeopat Aleksandar Soltyšik, dr. med.

Upravo radi „zakašnjele“ reakcije, doktori su odbijali vezu ekcema s cjepivom, a pedijatrica nam je rekla da bi oduzela roditeljsku skrb roditeljima koji se uopće usude propitkivati cijepljenje i cjepiva (sic!). Nenormalno.

Bilo mi je jako zanimljivo kad sam iskopala da je prije samo šezdeset godina pojava ekcema na samom mjestu uboda bila kontraindikacija za provedbu daljnjih cijepljenja. Naime, današnji pedijatri se NE DRŽE preporuka Američke akademije pedijatara iz 1958. godine (<http://pediatrics.aappublications.org/content/22/2/259>), valjda jer su iste „zastarjele“. Upravo suprotno, više treba vjerovati starijim medicinskim informacijama i shvaćanjima, budući da je na starije liječnike manje utjecala farmaceutska industrija. Danas Hrvatski zavod za javno zdravstvo preporučuje da se SVI CIJEPE, a tada su preporuke bile sljedeće:

- 1) Ne smije se cijepiti dijete s atopijskim ekcemom ili drugim poremećajem kože.
- 2) Niti jedno dijete ne smije biti cijepljeno ako neki član njegove obitelji ima ekcem ili neki drugi poremećaj kože.
- 3) Roditelje djece s ekcemom treba na početku bolesti obavijestiti o opasnosti od cijepljenja.
- 4) Ako se cijepi brat/sestra djeteta s atopijskim ekcemom, on/ona mora biti potpuno odvojen od tog djeteta barem 21 dan.
- 5) Obrasci koje koriste državni i lokalni zdravstveni odjeli za suglasnost roditelja za cijepljenje trebaju sadržavati odgovarajuće upozorenje o kontraindikacijama.

Da mogu vratiti vrijeme: rodila bih doma, dijete ne bih cijepila ničim i ne bih dozvolila antibiotske kapi ili vitamin K.

Ako ništa drugo, zadovoljna sam što djetetu temperaturu NIKAD nismo snižavali antipireticima, nastojimo joj davati što manje pšeničnih proizvoda (gotovo nikako), jede LCHF (low carb, high fat) i uživa u tome, a D3 vitamin zamijenili smo sunčanjem te fermentiranim uljem jetre bakalara i visokovitaminским maslačnim uljem. Odnedavno smo počeli i s konzumacijom AFA algi.

Otkad dijete ne cijepimo – NEMA više sljedeće dijagnoze: atopijski dermatitis (neurodermitis), iritantni kontaktni dermatitis, kandidijazu, osipe po tijelu i na guzi, otko nogu koji su trajali danima, smrdljive zelene stolice koje su trajale tjednima, napuhani trbuh, probavne smetnje i slične sitne „uobičajene“ boljke male djece.

Na žalost, blagi strabizam i povremeno zamuckivanje inducirano, vjerujemo, cijepljenjem i dalje su prisutni.

Radujemo se životu i borimo protiv sustava koji ne radi na dobrobit zdravlja djece i roditelja."

3.19. Svjedočanstva

"Lipanj je 2014., moj rođendan je taman prošao. I eto iz nesvrstanih dana u kojima moj muž radi uspjeli smo sasvim slučajno začeti našu princezu. Meni je bila radost, njemu, koliko sam vidjela šok. Nevjerojatno koliko se muško promijeni kad sazna da stiže plod njegova rada. Hm... Nevjerica. Cijelu trudnoću me pregledavao kao da sam na ražnju, sve kontrole su prošle kao u snu, Mala se razvija po crti, dok nisam došla na ultrazvuk, jednoj stažistici koja mi je sasvim nonšalantno priopćila da Mala nema mjehur. Oduzela sam se. Dok nije došao dežurni doktor kojemu se nisam dala van, idite popijte nekaj, pojedite čokoladu, inače je čokolada lijek za uspavane bebe na ctg-u, pa ono kupila sam si ja čoksu i popila litru marelice i skoro sam krepala tamo od maltene sračke, ak prostite. Nije ništa, beba se popiškala pa se ne vidi mjehur. Dođite za tjedan dana. To mi je bilo najstrašnije u 41.6 tjedan koliko sam ju nosila sa sobom, kao dio sebe, kao nešto najvrednije ikad dano baš meni. Šeprtlji. Bilo je pitanja sa moje strane kako ću ja to, hoće li me preživiti? Je. Instinkt čuda radi. Upravo me taj instinkt primorao da se bavim sa cjepivima, da im provjeravam sastav, da ih seciram. Bila sam protiv. Odmah sam htjela odbiti ali za prvo me nisu ni pitali. Ja bi bila odgodila od starta, jer sam bila protiv. Oni nisu, muž, roditelji, naporna pedijatrica. Koga sam pitala o toj temi bio je suzdržan, kao mi smo dali, ništa nije bilo. Imamo atopijski, astmu, alergije, bronhitise, sve prehlade ikad....

Nije to od toga.

Nećakinja sa zakašnjenjem cijepljena nakon tri godine, astma sa 5 godina, bronhitis od početka, tj od bcg i di te pera.. Nije to odgađali smo... Nema veze, vjerujemo pedijatru. A dobro mislim ja pa nisu svi ljudi, valjda je od djeteta do djeteta. Dođe taj dan, krenula sam ranije u rađaonu da se naspavam, doma su mi živce počeli dizati, stigla sam u ponoć spavala do nekih osam, a u 10.25. rodila svoju Malu, bistra od prve sekunde, počela dojit kao profi, prvi dan koža divna, ma sva je bila kao naslikana. Drugi dan uhvatili ritam piškila, kakala, dojila, spavala, nema suza mir divota. Dva dana čiste uživancije, kad, vratili ju sa kupanja treći dan i sad smo ju cijepili, cijeli dan jako crvena, vruća, zovem sestru kažem crvena je, nije bila do sada, vruća je, ma joj to je samo 37.5°C. Ništa strašno mama, normalno je to. Otpuštaju nas, nema žutice, APGAR 10/10. U otpusnom pismu ne piše temperatura, ne piše ni da su ju na par sati odnijeli. Savršeno. Idemo doma, oblači ju sestra. Kad je obučena, moja Mala padne u nesvijest. Skidam ju zovem sestru, kaj ste ju skinuli? Velim kaj je bilo, ali čim je skinuta i dignuta dolazi sebi, zove pedijatricu, refleksi ok, svjesna, niš odite doma. Pitam jel možda treba kaj pregledati, ma ne vama se učinilo, još se ne poznajete. Nervozna do iberam idem doma. Uvjeravam sebe da sam luda da nije pala u nesvijest. Onako okicama okrenuti niti jedan roditelj ne želi vidjeti. Kaj sad, luda sam, oni znaju. Odosmo doma, nisam ju puštala dva mjeseca sa pogleda, proglašena sam da sam žena zmaj, vuk, šakal... glupost... meni su se samo te male zarolane okice vrtile po mozgu. Naravno na žalost, došao je dan, sa skoro tri mjeseca ona se oduzela, moj brat je zvao hitnu, što sad napraviti, na telefonu nema puno pomoći, i dok smo razgovarali vratila se, kroz par minuta, najdužih ikad, ali opet one okice izokrenute, suzica curi iz njih, a nikakvo milovanje, zvanje ni podizanje ne može povratiti svijest, takva silina u tom malom tijelu. Obavile pretrage, EEG obavljen, sve normalno, UZV mozga, kaže krvarenje na mozgu 2. stupanj, u prolazu, to nije od sada, možda pri porodu, a kaj je sada... ne znamo. No, svejedno cijelu prvu godinu idemo na kontrole u Klaićevu. Cijepljena je sa odgodom sa 4 mj sa Engerix B i Infanrix, hep B. I sa 7 mj ponovo, onda se degradirala, od svih slogova koje je sa 4 mj brbljala, ba ba, ma ma, bu, ba... ta ta, de de,

ka ka, kaj je znala do 8 mj nije ponovila. Prestala je i babat, kakat, dedat... Cijelu godinu je ponavljala baba i pava... to je to.

Kasnije na ni jednom papiru ne piše da je bilo krvarenje. Zašto nemam niti jedan nalaz od EEG - nije potrebno, imam mišljenje, sve je u redu, dijagnoza apneja neonati. Ja uporno govorim ali ona se usred budnog stanja isključila, ne to je bilo na spavanju, ma nije.. Zamislili ste. Imam video jedan, kad je lupala rukicama nekontrolirano po sebi dugo, i glavom mahala lijevo desno, ma to se ona uspavljuje. I tak. To uspavljivanje je meni tjeralo strah u kosti, jer nisam znala da li bi ju stisnula ili joj pustila to nekontrolirano bacanje. Hiper brzina je to bila. Normalno je da klimaju kao mali glavom. Moja pedijatrica nije imala u svojih 30 g, nikakvu nuspojavu na cjepivo. Nevjerovatno.... Kada ju je cijepila ja ju nisam htjela držati, ružno od mene, ali pedica se derala, mama to je vaše dijete i vaša odgovornost, držite ju, na pitanje ako bude nekaj bilo, odite na hitnu. Kada sam joj sve ovo spominjala i govorila joj da prijavi, ali to nije od cjepiva, pitala je za preporuku neuropedijatra, a ta je samo odmahнула, da to nije to, jer je ona padala u sinkope mjesec od cjepiva i da ona preporuča daljnja cjepiva, za BCG govori da to nije evidentirano i da se nema kaj prijaviti, samo sam ja primjetila nesvjesticu, kasnija kontrola je bila ok. Ja ne vjerujem doktorima, rade od mene glupaču, žele me uvjerit da ono što im može pomoći da postave dijagnozu nije istina.

Kad se pojavim u Klaićevoj čula sam da sam ja ona od mama koja se bori protiv cijepljenja, sestre se preko whatsapp dopisuju, ali nikad nisam spominjala nekome tamo da sam protiv, osim činjenica da je poslje cijepljenja ona imala temperaturu 21 dan, na zaraznoj su rekli to je normalno, viroza na virozu, kao ima djece koja imaju i duže temperature, a u nalazu sami nisu sigurni, nego piše da ima vjerovatno respiratornu infekciju, sa vjerovatnom upalom uha, to nije nikad potvrđeno, po meni ona nije imala upalu uha nikada. Zašto su pitali da li je primila kakvo cjepivo prije. Moja Mala od 4-og mjeseca svog života ima kroničnu opstipaciju, normalno za dojeno dijete, kojemu sam samo dan prije promijenila osam pokakanih pelena, da dva tjedna ne kaka??????? Prestala je dojiti sa dve i pol godine. Tek sa tri godine je potvrđena alergija na mlijeko i jaja. Sa tri je propričala, bistra je ali šlampava, ima platvus, loše zube bez cakline, što od laksativa, što od padanja, divna curka koja svima sve vjeruje. I dalje ima zatvore, zadnji put je imala napad prošle godine. Ima još sitnica koje bi mogla nabrojati, razlika u razvoju, ali sva su djeca različita, pa eto ovo je ono osnovno. Nisam cijepila MPR, ni neću. Tek je progovorila sa tri i pokazuje svoju osobnost. Puno truda, čitanja, pravilne prehrane, redovnog ritma, dovelo je do toga da se razvila skoro u svojoj granici. Samo to što konačno čujem riječi iz njenih usta, kad vidim na očigled da se sinapse spajaju i koriste za daljnji razvoj, a skoro tri godine je trebalo proći da se pokrene taj sitan spoj, ja sam neizmjeno sretna. Nedam ju nikome. Nadam se da se napadi neće ponoviti. Molim boga za to, mene mogu zatvoriti, ako treba, robijat ću, ali nju zakinuti, zaista neću.

P. S. Nekada sam vjerovala cjepiteljima, misleći da je to sve samo za naše dobro, sada jednostavno sam razočarana u cijeli sustav koji bi nam trebao omogućiti slobodu izbora nad sobom i našom djecom, ali i više, zatvaranjem očiju na očigledne stvari."

3.20. Svjedočanstva

"Moja priča malčice je drugačija. U 5. mj. trudnoće saznajem da imam rak i dok sam pronašla tko će me liječiti dogurala sam do početka 34. tj gdje doktorica određuje hitni carski zbog veličine mojih tvorevina u plućima.

26.07.2017. rodio se A., 2400 g, čupan iz utrobe, s krvarenjem u mozgu, pneumotoraxom (puknućem pluća) i CMV aktivnim (što se još ne zna) apgar 10, što god on značio!

Odvode ga u panici. Nakon sanacije pluća i fiksiranja na respirator itd. ima upalu, temperaturu, a ne nalaze što je.

Jedan divni mladi specijalizant me posjećuje na odjelu intenzivne i prenosi sve informacije, sreća što ga je Bog poslao da mu kažem CMV. Napravili milion pretraga.. a ja sam tupila da sam imala cmv i kad je ovaj stažist na moj nagovor poslao na analizu ispalo da je - CMV (mononukleoza).

Nakon učinjenog nalaza u labu mućkaju valganciklovir, vrlo toksičan sirup koji cmv samo smiruje (ne uništava jer je neuništiv).

14 dana nakon poroda cijepe mog malog pilića, bez mog znanja i obavijesti, prvi dan da je bio stabilan zabijaju mu Engerix B i BCG i dobiva temp. 37,6°C i to ostaje tako.

Dijete je umrtvljeno, pojavljuju mu se i nestaju papule (uzeli bris i sterilne su) opis totonus (izvijanje u luk na iza) uz vrisak ako je fiksiran da to ne može.

Naravno ja sam bila protiv cjepiva, ali nisam mogla ništa, bila sam prikovana za krevet u posljedicama prve kemo i slušala što rade mom djetetu. Nakon nekog vremena temperatura jenjava (cca mj. dana) i dolazi novi poklon, mali je zaražen acinetobacter baumanijem i zabranjuju mi ikakav bliski dodir s mojim djetetom. I u toj panici ga otpuštaju u prostor gdje sam ja bila za vrijeme liječenja. Idemo na vježbe za opis totonus pa nam kažu, kako je lijen! Ja stojim s maskicom na licu i gledam "kako je lijen" i možete mislit što mi je u glavi s obzirom da prije trudnoće znam sastav cjepiva, nuspojave. Pa iz vedra neba dobiva bronhitis, a mene upućuju na vježbe tapšanja i okretanja djeteta i primjenu hallera i ostalih aerosola na Srebrnjak. Papule iskoče i dan danas u nekim rijetkim trenucima, jedno oko je malo izvan fokusa ali vjerujem da nije od cmv-a. Izliječila sam se, uzela svoje dijete, vratila se u Rijeku i zaboravila doktore. Preuzela odgovornost za prestanak vježbi i sve s njim radim sama.

Da mame, žele ga cijepiti, htjeli su još u Zagrebu pa nisam dopustila. I sad forsiraju cijepiti neurorizično dijete koje ima posljedice CMV-a (sjene na mozgu) i koje do 3.god može postati gluho ili slijepo ako se desi okidač, papule za koje nemaju objašnjenje. Moje dijete je zdravo, puže, skače, puno komunicira i smije se, moje dijete je veliko i konstantno napreduje.

(a da samo spomenem kako se uzročnik mog raka nalazi u cmv-u i ebv-u - mononukleozi)

I želim Vam reći, samo hrabro i nedajte da Vam sakate djecu."

4.1. Svjedočanstva

"Kao majka djeteta oštećenog cjepivima, mogu vam reći sljedeće: Dala sam cijepiti svoju kćer. Prvi put prije točno 11 godina kada sam je rodila. Moja djevojčica. Rađala sam ju 16 h. Cijepili su je. Nisam niti pomislila ne cijepiti dijete. PA I JA SAM CIJEPLJENA. Ne želim čuti niti jednu riječ. Oni su liječnici. Oni znaju. Došli smo kući. Rea nije htjela jesti - barem ne onako kako sam ja mislila da bi trebala. Samo je spavala prvih tjedan dana. Suprugu i meni se činilo - savršena beba, pa ona spava i po noći. Dojila sam ju. Na zahtjev. Nije dobivala na težini. Nakon 2 tjedna došla nam je patronažna u posjet - mama samo dojiti... Mama je dojila. Rea je plakala. I tako, mučile smo se zajedno da bismo uspostavile ritam i da ona prihvati moju dojku. S 2 mjeseca starosti odveli smo je na cijepljenje. HIBERIX cjepivo. Rea više nije htjela jesti. Neutješno je plakala satima. Pozvala sam patronažnu - rekla je, mama vi nemate mlijeka, dijete vam je gladno. Kupite dohranu, ali i dalje se izdajajte. Tako smo učinili. Hranjenje - muka. Mjesec dana kasnije opet cijepljenje. Cjepivo IPV, Rea nakon tjedan dana bolesna. Bronhitis. Teško disanje. Temperatura 40+. Pa malo kortića, pa malo ovoga, pa malo onoga. Rea počinje povraćati u širokom luku. Svaki drugi obrok. I dalje se izdajam. Hodamo po bolnicama. Sve se "smiri. ". ajmo opet na sistematski. Cijepljenje. INFANRIX - nekoliko dana nakon cjepiva dijete dobije visoku temp - kao grom iz vedra neba, treskavica – hitna - nespecificirana upala pluća. Odakle? Ne znamo. Saniramo. Pazimo. Ljubimo. Volimo. Ajmo opet na cijepljenje. Mjesec dana poslije - novi udar - OPV I INFANRIX zajedno - nekoliko dana kasnije, Rea počinje povraćati u širokom luku, proljev svakih 15 min. Ne jede. Tjedan dana, svaki dan sam na Zvijezdi, Šalati, Klaićevoj. Mama, naporni ste - kažu mi, to je viroza, idite doma, dajte rehidracijsku otopinu bebi. 7. dan, preko veze dolazimo na Zaraznu, ne znaju gdje sam do sad?!?!?!?! Provjeravaju - vide da sam bila 4 puta u tjedan dana kod njih. Dr. Gaće mi se ispričava. Kaže - mama, curica je loše. Svaka vam čast, da vam nije dehidrirala (mama nije spavala punih tjedan dana, vodu na žličicu svakih 5 min sam joj davala). Nespecificirana dijagnoza. Oni ne znaju što je, ali liječe, cijepljena je znate, kažem, prije 10-ak dana. Dobro mama, to nema veze kažu. 10 dana hospitalizacije. Cijena - sitnica - par tisuća kuna. Usred stresa - gubim i to malo mlijeka koje sam imala, jer sam se samo izdajala. Ostaje nam prokleti aptamil. Idemo opet... Rea je zdrava, puna 3 tjedna, dolazi sistematski. Cijepimo se Hiberixom, opet. Nekoliko dana poslije, temperatura +40, treskavica. Odjednom. Hitna. Dijagnoza - nespecificirana upala pluća. Saniraj. Samo daj. Bilo što. Da joj bude dobro. Nije od cjepiva, mama, ne brinite. Cjepiva su sigurna. I učinkovita. 18.10. Rea ima punih 6 mjeseci i 2 hospitalizacije iza nas. Divna je moja djevojčica. Nije bolesna, gotovo punih 2 mjeseca. Sistematski. Cijepimo - INFANRIX ,OPV i HIBERIX- SVE ISTI DAN!!!! Nogica je natečena, ima troduplu nogu. Samo hladni oblozi kaže pedijatrica... 3. dan otekline splasne. Rea je dobro. Punih tjedan dana nakon, 8. dan temperatura +40. Opće loše stanje djeteta, u roku 24 h. Hitna. Dijagnoza nakon 5 dana hospitalizacije SINDROM SEPSE. Mama, jako je loše, znate, činimo sve u našoj moći. Znate, ona se cijepila prije 10-ak dana. Ma nema veze mama, to nema veze. 14 dana hospitalizacije - dan za mamu 250 kn, izračunajmo. Cijepimo i dalje... Nije od cjepiva. I tako do 3. godine života. 2 puta, ubrzo nakon cjepiva, moje je dijete gotovo umrlo. Nije od cjepiva. Sa 7 godina, mama ju cjepi. Rea kreće u školu. 4 dana nakon cjepiva - PRIORIX + IPV (4 doza u njezinom životu)+ DiTe, Reu boli uho... jako. Kaže da želi umrijeti. Specijalist kaže - ovakvu upalu nisam nikad vidio. 14 dana bolnog čišćenja uha, svaki dan. Mama, da li se dijete cijepilo nedavno - pita liječnik. Kažem je, prije nekoliko dana. Idite kod pedijatra i neka prijavi nuspojavu. Ovo je tipična nuspojava cjepiva. Odmah letim iz Vinogradske u N.Zagreb, kažem pedici, ona odmahne rukom i kaže - dajte mama, 4 dana nakon cjepiva -

nuspojava?!?!?!?! Ma nije... Ja počnem razmišljati. Istraživati. Uzmem Rein karton, pogledam hospitalizacije, sve bronhitise, rinitise i ine itise, i shvatim - svaki put, nakon cijepljenja, moje dijete bilo je JAKO BOLESNO. Dva smo se puta molili da ostane živa. Moja curica. Precijepljena. Bolesna. Za nagradu, nedugo nakon upale uha i mog saznanja Rea dobije trombocitopeniju. Konkretno, HS purpuru. Autoimunu bolest. Uzrokovanu adjuvansima iz cjepiva. Ja sam trudna. Nakon višemjesečnog "internet" savjetovanja, razgovora s obitelji, odlučujem - nema više cijepljenja. Rodim dječaka. On doji. On dooooooži bez problema. I bojim se. Što ako dobije dječju paralizu!!!! Što ako griješim... pa svi cijepe. Možda ovo, možda ono. I cijepim ga. Prvi put s 2 mjeseca života. 4 dana poslije, temperatura 40+, treskavica. DEJA VU.... Hitna. Nespecificirana upala pluća. Lupam glavom u zid. Ljuta sam. Na sebe. Liječnike. Muža. Boga. Prestajem cijepiti. Danas, mnogo godina poslije, mogu vam reći ovo - moje necijepljeno dijete (cijepljen jednom dozom cjepiva) ne poznaje liječnika. Moja cijepljena kćer i danas ima posljedice otrova. 6 godina istraživanja, noći i noći čitanja studija, razgovora sa stručnjacima ove i one strane, slušanja. Promišljanja. Upoznala sam toliko roditelja sa sličnim, ili nažalost gorim pričama od naše. Upoznala ljude čija su se djeca nakon cjepiva "ugasila", umrla... STRUČNJACI KAŽU NIJE OD CJEPIVA. NIJE. JEDNOSTAVNO NIJE. Od zraka je, aluminijska iz majčinog mlijeka - ali nije od aluminijska iz cjepiva. Zdravo dijete pod parolom "prevencije" i zaštite, morate cijepiti. Pa to svi rade. I ja sam cijepljena. E pa gospodo. Jesam. I bila sam bolesna. I dobila sam meningitis za nuspojavu nakon MOPARUa, ali nije bilo od cjepiva. I atopijski dermatitis. Nije od cjepiva. Nikad nije. Ni mali L. nije umro od cjepiva. Cjepili su ga u 18h, ujutro u 7 majka ga je našla mrtvog. Hrvatski stručnjak javno je rekao na to pitanje - to je riješeno - mama ga je nahranila čokolinom, i stavila spavati na trbuh. Dijete je uvijek spavalo na trbuhu. Nije od cjepiva. Sindrom sepse moje kćeri nije od cjepiva. Bronhitis nisu od cjepiva. Astme nisu od cjepiva. A moje necijepljeno dijete je ZDRAVIJE od mog cijepljenog djeteta. I ne bojim se ospica. Ni zaušnjaka. Ni ničega. Jer prevenciju činim hranom, čistom vodom, i kvalitetnim, prirodnim suplementima. I pjevajte koliko hoćete, ja znam da JE OD CJEPIVA. I kako sam rekla čuvenom epidemiologu V.D. - "Ja sam što se teme cijepljenja tiče - beton. Ne postoji stručnjak koji će me uvjeriti u tezu "veće koristi". A neeeeee. Nema šanse. Zapravo u ništa nisam tako sigurna kao u moju odluku da ne dam cijepiti.

Bočice krcate adjuvansima, smeće krcato kem.suspstancama koje NE MOGU biti u tijelu djeteta starog 3 dana, 2 mjeseca niti 10 godina. Moj izbor. Moja odluka. Ja sam odgovorna. Svaki put. A oni, odmahuju rukom. I ja pričam anegdotalne dokaze. Moj dokaz su moja djeca. I njihovi medicinski kartoni i cjepne knjižice.

SLOBODA IZBORA, SADA I UVIJEK!

Ja sam glupača na kub."

4.2. Svjedočanstva

"Tara je rođena 12.02.2009. godine.

Cijela trudnoća je bila odlična, ali ipak je stigla carskim. Apgar je bio 10.

Uredno cijepimo. Sa pet i pol mjeseci je hospitalizirana na 9 dana jer ima escherichiu coli. To ljeto smo je se uspili riješiti, da bi se opet vratila iduće ljeto. Tada ima godinu i pol dana. Trideset dana je bila na tri različita antibiotika. Napokon je nalaz sterilan. Imunitet joj je toliko srozan od antibiotika da je idućih pet mjeseci bila non stop pod prehladama, virozama, temperaturama.

Tu sam već luda, puna mi je kapa doktora i antibiotika. Dalje cijepimo. Glupača. Sa nepune dvije godine dobiva diteper cjepivo i desetak dana nakon njega dobiva ekceme na rukama, nogama, licu. Kortići su samo spremili problem pod tapetić. Tad je bilo dosta, uzela sam stvar u svoje ruke. Ekceme smo riješili prirodno, okrenili se zdravoj prehrani, prestali cijepiti. Iz dana u dan je bila sve jača i zdravija.

Ona sad ima devet i pol godina. Znači, od druge godine do danas je popila samo jedan antibiotik. Turbo zdravo dijete. Rijetko kad je bolesna. Zafibra tri puta godišnje. Temperature prolaze brzo i same, bez ikakvih umjetnih spuštanja. Prehlade isto tako. Jedini lijek u kući su nam čajevi i eterična ulja."

4.3. Svjedočanstva

"Imam sina Dušana od 2,5 godine. Nažalost je primio vitamin K u rodilištu. Iako sam bila protiv cijepjenja i prije nego što se rodio, zbog hitnog carskog nisam stigla reći da ne želim da mu daju vitamin K, a nisam napisala pismenu izjavu, i dali su mu.

20 dana nakon poroda, Dušan teško diše. Ja mislim da mu ne čistim dobro nosić, mada uz sve moje napore da ga očistim vidim da nema ništa u nosu, ali on teško diše. Odem u bolnicu, dijagnoza bronhiolitis. Bili smo 4 dana hospitalizirani, prima inhalacije i poslije prvog dana to je već bilo bolje. Upalni parametri iz krvi svi u redu, al mu ipak daju antibiotik. Od tad je Dušan zdravo dijete. Nije cijepjen. Ima i mlađu sestru koja je isto nažalost dobila vit K (opet hitni carski), al bez vidljivih posljedica. Ni ona nije primila cjepiva, niti će.

Čitajući svjedočanstva svih vas shvatila sam da je to bila nuspojava vit K, a ne upala. Uporno su tvrdili da je upala, a svi upalni parametri mirni. I što je još gore, ja sam liječnica (specijalizant neurologije) i nisam se uspjela izboriti tad sa njima da to nije upala nego nešto drugo.

Tek sad mi je jasno da nije krivo moje "nestručno" čišćenje nosića, nego vit k.

Hvala svim hrabrim mamama što pišu svoja svjedočanstva i što su mi razjasnile moj slučaj."

4.4. Svjedočanstva

"I prije nego što sam ostala trudna moj muž i ja pričali smo o tome da ne želimo cijepiti bebu ako ćemo ju ikada imati. Bar ne na ovakav način na koji se cijepi. Bez ikakvih testova, bez ikakve garancije da će sve bit ok, jednostavno nije dolazilo u obzir da nam dijete bude bilo kome i bilo kakav pokusni kunić. Nisam mogla ostati trudna te smo krenuli u postupak potpomognute oplodnje. Na svu sreću uspjelo nam je! Trudnoća je prolazila super, do pregleda kada su nam rekli da je beba na granici sa downovim sindromom te da bi trebali ići na amniocentezu. Odbila sam! Odbila sam sve daljnje pretrage jer smo u svakom slučaju željeli našu bebu, a duboko u sebi ja sam znala da će sa našom bebom sve bit super! Tim više nije dolazilo u obzir da ju kasnije cijepimo. Puno smo se raspitivali, čitali, meni su se doslovce otvarala vrata do ljudi koja su u istoj priči. Kako se kaže, kako zračiš tako privlačiš, tako gdje god sam se okrenula nailazila sam na roditelje, doktore, ljude koji su imali velikih problema i ružnih nuspojava na cjepivo.

Rodila sam predivnu djevojčicu prije 7 mj, zdravu, bistrouku, pametnu... u rodilištu su joj protiv naše volje dali vit.K! Kasnije smo joj davali homeopatske pripravke da ju očistimo od tog otrova. Nikad temperaturu nije imala, nikad bolesna nije bila. Počeli smo sa kašicama, svaki dan joj radim kašice sa našim voćem i povrćem iz vrta. I sve više i više sam sigurna u našu odluku, potpuno sam mirna i sretna što nije cijepljena."

4.5. Svjedočanstva

"Naše prvo dijete, rođen u terminu nakon 12-satnog poroda (zadnja 3 sata uz drip) i bušenje vodenjaka od strane liječnika zbog ubrzanja poroda; po rođenju prima vitamin K, drugi dan po porodu razvija žuticu, kao beba jako miran i pretežno pospan tokom boravka u rodilištu; prije otpusta iz rodilišta cijepljen BCG; ožiljak mu je bio gnojan i crven više od 6 mj; sa dva mjeseca cijepljen Hexaxim cjepivom za koje smo kasnije saznali, jer nas naravno pedijatrica nije uputila u to niti nam dala uputu od cjepiva (mi ju nezalci nismo tražili) da Hexaxim cjepivo nitko nije (HALMED) odobrio za korištenje na malim Hrvatima i da nema uputu na hrvatskom jeziku. Po cijepljenju dijete razvije nuspojavu u vidu povišene TT i jače pospanosti. Mladi roditelji, mislili smo si - a neka spava.

Prespavao je cijeli dan nakon cijepjenja.

Nedugo nakon cijepjenja pogledali smo dokumentarac o štetnosti cjepiva. Pogledali ga u jednom dahu. I odlučili - nema šanse više da cijepimo dijete. Odluka je bila teška. Nije se lako riješiti godina ispiranja mozga i plašenja sa strašnim zaraznim bolestima. Ali, educirali smo se, čitali o nuspojavama, čitali o bolestima protiv kojih se cijepi, razgovarali sa ukućanima koji su nas svi podržali u našoj odluci (svi rođeni prije 1968. i zato nitko cijepljen protiv ospica). Educirali smo se toliko da smo mi počeli postavljati pitanja, pitanja o cjepivu, o sigurnosti, o nuspojavama, o samoj potrebi cijepjenja naspram rizika nuspojava i postajali smo sve hrabriji oduprijeti se mantri "cjepiva su nužna", "cjepiva su spasila čovječanstvo" i naravno oduprijeti se sustavu. Dovoljno hrabri da tražimo od sustava informacije prije

nego zariju cjepivo u naše dijete, cjepivo za koje nitko ne garantira zdravstvenu sigurnost za naše dijete. Hoće li razviti koju od mnogih navedenih nuspojava, hoće li se trajno razboljeti od cijepljenja?

Koji je sastav cjepiva?

Čitamo sastav više manje svega što biramo za jesti, zanima nas sastav cjepiva.

Eh. Sastav cjepiva se krije kao i sastav Vegete ili Coca-cola. Dakle, nije samo ono što piše na poleđini proizvoda. Zašto? Zašto je tako tajan?

Zašto nas se prisiljava cjepiti dijete sa nečim čiji je potpuni sastav nedostupan i tajan?

Isti zakon koji nas roditelje obavezuje cijepiti dijete, pedijatre obavezuje informirati te iste roditelje o cijepljenju i cjepivu.

Mi želimo znati. Informirajte nas.

Nitko nam ne odgovara.

Nitko.

Zadnje cjepivo je naše starije dijete primilo u dobi od dva mjeseca. Sad ima dvije i pol godine. Do sad bio bolestan - jednom. Šesta bolest. I to je to. Ponavljam to je to. Alergije 0. Jedemo sve od hrane. I morske plodove i gluten, jagode, orašaste plodove, KM.

Za drugo dijete smo bili pametniji. Od samog poroda. Odbili drip. Odbili bušenje vodenjaka. Odbili vitamin K. Sigurna kao majka u svoje tijelo i svoje odluke. Rodila se zdrava i živahna djevojčica nakon 10 sati prirodnih trudova. Totalna bratova suprotnost. Nitko u sobi u rodilištu nije spavao zbog nje. Prije otpusta zbog nedovoljnog informiranja o postupku cijepljenja i samom cjepivu - odgodili cijepljenje. Odgodili i cijepljenje sa dva, četiri i šest mjeseci. Odgodit ćemo i cijepljenje sa godinu i pet i svako naredno. Odgađati ćemo tako dugo dok nas pedijatri i sustav ne informiraju o postupku cijepljenja i cjepivu. A pitanja je jako puno. A onih koji žele odgovoriti i odgovora iznimno malo. Gotovo ih ni nema.

Svi samo ponavljaju mantre.

Kad želimo cijepiti tu su, a kad želimo odgovore, garanciju, testove i nezavisne studije o sigurnosti cjepiva - nema nikoga.

Bolesti?

Ima 10 mj. Sa nepunih 7 mj. je preboljela šestu bolest. Par dana temperature, smanjeni apetit i osip nakon temperature. Preboljela je igrajući se, nezaustavna kao i inače. I to je to. Ponavljam to je to. Alergije 0. Jede ribu, jaja, gluten i proizvode od KM.

Naša djeca ne znaju što je urinoinfekt, bronhitis, dermatitis, upala uha ili alergija.

Naša djeca ne znaju što je antibiotik, inhalacije ili utapanje u kremama.

Svakodnevno smo u kontaktu sa ljudima, velikima i malima u parku, dućanu, na ulici. Redovito ih naši psi obližu dok ih "ne vidimo". Često im vadimo njihove dlake iz usta prije ručka. Povremeno stariji obliže prste umočene u pijesak u parku dok ga ne gledamo ili ručku od kolica za dućan. Kopamo po zemlji, valjamo se po travi, hodamo bosu, živimo punim plućima. Jedemo voće i povrće sa bakinog vrta i iz dedinog voćnjaka. Ne prođe dan bez udisanja friškog zraka.

Jel nas strah?

Naravno.

Strah nas i ospica i gripe i vodenih kozica.

Ali znamo da sve navedene bolesti i druge zarazne bolesti zdravo dijete preboli bez komplikacija. Pa dajemo sve od sebe da su nam djeca zdrava ko dren.

Više me strah dermatitisa, bronhitisa, alergija... Ostale teže nuspojave da ne spominjem. To se ne preboli. To ostaje.

Zato. Cijepljenje? Ne hvala. Draža su nam naša zdrava necijepljena djeca."

4.6. Svjedočanstva

"Moje svjedočanstvo počinje, a i završava (Bogu hvala) sa cjepivom koje se prima sa mjesec dana (protiv hep B).

Kao i svaka novopečena majka slijepo sam slijedila ono što je pisalo na otpusnom pismu - cijepljenje s mjesec dana. Odvedem svoju malu mrvicu, oni joj zabijaju iglu, ona vrišti, a ja, ja je bespomoćno gledam i plače mi se!

Završava taj pressing i idemo po Panadol i kući. Svakih 15-ak minuta mijenjam obloge na mjestu uboda, temperature nema! I tako dva dana. Treći dan se pojavilo par točkica na licu, četvrti je puno više, a peti užasno!

Od pedijatra do dermatologa i kojekakvih doktora, neki kažu nije od cjepiva (da, od zraka je u mjesec dana isključivo dojene bebe), drugi sliježu ramenima.

Dijagnoza: teži oblik ekcema!

Nismo htjeli mazati kortikosteroidnim kremama, samo A-dermom i mojim mlijekom. Za par dana polako se smiruje i povremeno se javlja atopijski dermatitis sve do prve godine! Od tada sam puno čitala tuđa iskustva, prestala s cijepljenjem i moja curica je danas jedna zdrava i vesela djevojčica od 2,5 godine!

Puno sam pazila na njenu prehranu i mislim da je to ključ (uz naravno NEcijepljenje) njenog ozdravljenja!

Osvijestite se - ne dajte da nam ubijaju djecu!"

4.7. Svjedočanstva

"Dječak, rođen u 6 mj. 2006. godine. Da li će biti cijepljen nije bilo upitno, naravno da DA, pa svi se cijepe.

Cijepljen sa 3 mjeseca, dan nakon teško diše, odlazimo kod dežurnog pedijatra, injekcija Solumedrola, opstrukcije, kontrola popodne jer je mala beba, odlazimo navečer na pedijatriju, oni ne čuju ništa.

Kontrola sutradan kod našeg pedijatra, nema ništa, potpuno zdrav, dobivamo objašnjenje da se to može brzo povući kako je brzo i došlo.

Slijedi cjepivo sa 4 mj, malo smo prošmrckali, i dalje ne povezujemo ništa.

I tako nakon svakog slijedećeg smo počeli 2-3 dana imati upalu grla i laringitis.

Nakon godine dana kad se razbolio opet nakon DI-TE-PER cjepiva u razgovoru kažem pedijatru da mislim da dijete ne reagira ok na cjepiva, naravno u čudu me pita po čemu to zaključujem, rekoh da po tome što se svaki put razboli kada se cijepi i da smatram da to nije normalno.

"Normalno je to mama, normalno je da virusi koje unesemo kroz cjepivo oslabe imunitet" .

Dobro, a da li smo sad onda bar zaštićeni od tih bolesti, upitam ja pedijatra.

"Ne mama, ni jedno cijepivo ne pruža 100% sigurnost da bolest nećete dobiti, ali ako ju dobijete lakše će se preboliti".

Kako su prestala cjepiva, tako se dijete počelo oporavljati.

14.05.2013. Kod školske doktorice primamo MMR, wauuu... nikakva nuspojava, mislim se, pa fakat si zabrijala sve ovo do sada.

I onda šamarčina samo takva 20.01.2014.

Kod školske tog nesretnog dana primamo DI-TE+POLIO.

Dolazimo doma, dijete se žali na pritisak u uhu, odlazi ujutro u školu, vraća se i dalje jaki pritisak u uhu, odlazimo pedijatru, pregledava ga, i cijela u čudu, mali ima upalu uha, ne može vjerovati, bezbroj upala grla, laringitisa, nikad upalu uha nije imao, nije joj jasno kako je sad dobio, a potpuno je zdrav, odlazimo doma uz antibiotik Klavocin.

Nakon treće doze klavocina dijete dobiva halucinacije, čuje zvukove u ušima, lete STUBOVI pred očima, vrišti... mama, tata... vadite mi ovo iz glave.. što mi je.. što mi se događa!!!

Svijet nam staje u sekundi, naš anđeo, naše prekrasno dijete, naša duša i najveća sreća u životu izgleda totalno van kontrole, ne znam kako da vam to uopće objasnim, potpuno sumanuto.

Odlazimo psihologu, napada nas da smo predozirali dijete lijekovima i injekcijama, wtf, pa nisam mu ja sve to propisala.

Odlazim kod pedijatra, bacam papir od psihologa na stol, i pitam ju može li mi objasniti što se dogodilo mom sinu.

Ovim riječima dobivam odgovor, sa pognutom glavom u stol: "objasniti ću vam laički, izgleda da su cjepivo i antibiotik ipak bili previše za njegov mali organizam, spoile su se dvije kemije i napravile mu bum u glavi".

Recite mi što da radim, već vapim jer sam jadna, pomozite mi.

"Natapajte ga mama, puno vode, puno bilo kakve tekućine, neka što više mokri da izbací OTROVE iz sebe.

I jesam, puno je i pio, halucinacije su se pojavile nekih 2-3 puta još u narednih 10 dana.

I slijedeće tri godine sam mu vidila onaj NE NJEGOVI izraz face i pogled u očima kad bi plakao.

Blijedilo je kako je vrijeme prolazilo.

Sad je opet to ON, potpuno zdrav i razuman, ima alergije i svašta nešto, ostavilo je traga, al glava je čista.

I zna da se više NIKADA neće cijepiti dok je mama živa."

4.8. Svjedočanstva

"Beba rođena u terminu, apgar 10/10. Prima vitamin K protiv krvarenja u mozgu. Drugi dan je dobio krvarenje I. stupnja u mozgu. Kontradiktorno, zar ne? Ali to je normalno, kažu oni.

Peti dan prima cjepivo BCG, unatoč stanju u kojem se nalazi. Za cijepljenje je potrebno da dijete bude potpuno zdravo. Opet kontradiktorno, zar ne? Ali vjeruješ "stručnjacima". Inače, cjepivo protiv tuberkuloze je u njemačkim rodilištima ukinuto već 1998. godine, jer se dokazala njegova neučinkovitost.

Sa 3 mjeseca prima cjepivo Hexaxim. Na suprugov upit pedijatrici koje su nuspojave, sestra uletava sa odgovorom da su to povišena temperatura i otok na mjestu uboda. Ali sve je to normalno, kaže. Budući da osobno poznajemo roditelje čije je dijete bilo oštećeno cjepivom, još više strepimo nad njim. Kasnije smo saznali da je to cjepivo pod dodatnim praćenjem, te ga nema u HALMED-ovoj bazi.

Zakon nalaže da se cijepiti mora i ne pita te bojiš li se. Tada smo shvatili da jedino što mi kao roditelji MORAMO jest zaštititi naše dijete. Nakon toga više nije primio niti jedno cjepivo. Preležao je par sezonskih virozica, bez antibiotika. Osim toga, zdravstvenih problema nije imao. I to nam je jedan od dokaza da smo donijeli pravu odluku. Odluku koja nije donešena preko noći. Odluka temeljena na tuđim iskustvima i edukaciji. Zato, dragi roditelji, čitajte, učite! Radi se o zdravlju, a i životu vašeg djeteta. Mi smo sigurni u svoju odluku, i ako ćemo imati još djece, neće biti cijepljeni.

"Svaki dobro informirani roditelj zna više o cijepljenju nego prosječni liječnik." - dr. Eva Snead"

4.9. Svjedočanstva

"Naša priča je duga i ne kreće s rođenjem već dosta ranije. Kao epileptičarka moram godinu dana prije začeca javiti doktoru da želimo bebu i doktor mi mora prilagoditi terapiju.

I tako sam bila u Zg, priznatom epileptologu u HR. Čovjek mi je propisao novu terapiju uz napomenu: ovo je super terapija, odlično se podnosi i što je najbitnije ne stvara ovisnost ni vama ni bebi. I tako sam nakon 14 mj. ostala trudna, sreći nema kraja. Svaka kontrola je ok.

4.12.2015. moja sreća ugleda ovaj svijet, ljubav na prvi pogled. Apgar 10/10.

Ali mojoj sreći brzo dođe kraj. Došla su mi nakon sat i pol hrpa doktora u sobu i kažu da mi moraju uzeti dijete i hitno ga staviti na intenzivnu. Ja u šoku, pitam: zašto?! Kažu oni meni: zbog vaših antidepresiva koje ste konzumirali. Moooooiiiiimm????!!! Šta sam uzimala?!

Moj dragi priznati epileptolog mi je propisao antidepresive iako nisam bila depresivna. Uzmu meni oni moje dijete, on je meni bio super prva dva dana. Treći dan dolazim ja na intenzivnu, kraj njega sestra i doktorica odjela...meni se noge oduzele. Gledam u krevetić, moj Niko prikopčan na sve moguće aparate, prima infuziju.

Doktorica mi je to ovako objasnila: pokazao je ovisnost o antidepresivu, elektroliti u krvi su mu preniski, mozak natiče i mogu mu organi otkazati, ali sad mu nadoknađujemo sve infuzijom. I takva je borba bila par dana i uspio je. Počeo je sam proizvoditi elektrolite. 12 dan moj miš ide kući.

Napredovao je strašno, a s mjesec i pol drži glavicu kao da ima 4 mj. Guguce, prati pogledom, ali tu nije kraj.

Odlučili su da ga neće cijepiti s 3 mj. nego sa 6 mj. da mu se tijelo još očisti od svega. Ja, glupača, slušala sam ih.

Prvo cjepivo je primio sa 6 mj. starosti, 15.06.2016. tetanus, diphtheria, pertussis, poliomyelitis, hepatitis B, haemophilus influenzae, pneumokok... cijepljen je u Njemačkoj.

Moje dijete je prestalo napredovati. Kad god bi se obratila doktorima zbog toga bi dobila odgovor: pa majko, vaše dijete je imalo krizu čim je rođeno pa će malo zaostajati u razvoju.

Počeo je sjediti s 8 mjeseci, puzati s 12 mj., a hodati sa 17 mjeseci.

Vjerovala sam im i slušala ih preko godinu dana. Moj Niko je imao 2 god kad je imao svoj jezik, nije skoro ništa pričao.

Došao je na red MMR, 11.1.2018., u meni grč, strah. Cijepi moje dijete. Nakon par dana on histerično plače, ne mogu ga smiriti. Nakon još par dana on je počeo biti agresivan, naljutio bi se brzo.

Mjesec dana nakon prvog MMR su nas naručili na drugi jer je kasnio sa svime jer sam ja sve odgađala. I tako, dođemo mi 14.2.2018. opet, pita sestra kako je podnio cjepivo, ja kažem grozno i sve joj opišem. Na što ona kaže ok i da mu drugi MMR.

Od tada moj Niko je još gori.

Maše rukicama ispred lica, vrti kotačiće, pokriva uši kad usisavam, ako čuje riječ NE razbacava sve po kući, hoda po prstima, itd. Počeo je biti agresivan, sve nas u kući tuče ako nije po njegovom.

7.3.2018. novo cjepivo... od zadnjeg nije prošlo niti mjesec dana i to protiv meningokoka (tako piše u knjižici)... agresivnost samo raste... kad idemo s njim šetati on gleda u pod, trza se iz ruke, naravno zna i udariti. Vrištanje mi je najviše smetalo. Nekad bez razloga, a nekad s razlogom vrišti.

10.4.2018. Opet 7u1... i tu smo stali. Nedamo više. Sad smo na pretragama sa sumnjom na autizam.

Moje dijete nijedno cjepivo više neće dobiti... sad radimo s njim i borimo se.

Ovo nije regularni način cijepjenja u Njemačkoj... kod nas su tako napravili jer je on svaki put kad je trebao primiti cjepivo imao bronhitis. Uz bronhitis se borimo i s neurodermatitisom.

Uglavnom su priznali krivicu i rekli nakon DTP cjepiva ga nisu smjeli više cijepiti jer izgleda da je već tada bio u spektru.

Ako me pitate zašto sam to dozvolila samo ću vam reći: zato što sam GLUPAČA još jedna u nizu, ali nema predaje. On je u zadnjih pola godine napredovao. Krivim sebe jednako koliko i njih krivim. Plakala sam neopisivo, al' sad idemo u borbu. Koristimo alternativu i dijete je jako napredovalo i krenuo je u vrtić.

Vjerovala sam medicini slijepo.

Probudimo se i ne budimo #glupače!

4.10. Svjedočanstva

"Malo drugačija priča.

Svojeg prvog sina rodila sam prije deset godina. Trudnoća je prošla bez poteškoća. Jela sam što mi je tijelo tražilo, s tim da sam već prije živjela prilično zdravo. Izbjegavala sam sve umjetno, dodatke prehrani, čak i ultrazvuk. Detaljno sam proučila porod i dojenje, barem sam tako mislila, a željela sam da sve prođe što prirodnije, kako je uglavnom i bilo...

U zemlji gdje sam rodila tada nije bilo cijepjenja u rodilištu, nego tek sa 3 mjeseca. O cjepivima sam naćula nešto da nisu baš bezazlena, ali da su obavezna. Znala sam da prijateljica ima prijatelje pedijatre koji ne cijepuju svoju djecu. Znala sam da neke moje prijateljice ne daju cijepiti djecu. Nisam bila previše pametna pa da se na vrijeme informiram. Ali imala sam sreću. Odgodili smo cijepjenje zbog godišnjeg, pa su nas naknadno zvali i pitali, "pa da li vi uopće želite cijepiti dijete ili ne?" O! To mi je bila prilika za istraživanje! Tada sam iskopala podatke da cijepljena djeca češće imaju alergije, da je jedna od mogućih nuspojava i sama bolest protiv koje se cijepi, a jedna od mogućih je i smrt. Iznenadila me dvojba oko učinkovitosti cjepiva, a i čudni sastojci u cjepivima. Iako nisam puno znala o "strašnim zaraznim

bolestima" bila sam spremna za odluku. Postavila sam si pitanje: Što bi me više pogodilo, da mi sin strada od neke od tih bolesti, koje mogu "naići", ali ne moraju, ili da strada od strane tvari koja će, mojom privolom, ući u njegovo tijelo, koja možda štiti, a možda ne, a može i naštetiti? - Odgovor je za mene bio jasan tada kao i danas: imam puno više povjerenja u prirodu i njezine zakone, nego u čovjekove izume. Cjepivima sam rekla NE. Svima. Za svako moje dijete (njih četvero). I za zadnje, iako tu počinje druga priča zato što je rođeno u Hrvatskoj. Primili su jedino "vitamin" K, vjerojatno svi. Za starije nigdje nije niti zabilježeno, nismo niti znali, a za zadnje dijete nisam imala dovoljno informacija pa sam na žalost dopustila da primi "vitamin" K. Ali cjepiva za "imunizaciju" - ne.

Jesam ikad požalila? Nisam. Ne znam "što bi bilo kad bi bilo". Možda sam glupača. Vrijeme će pokazati.

Prvih deset godina ukratko prošlo ovako: Moja djeca nikada nisu neutješno plakala, niti su imala grčeve, niti neobjašnjiva ponašanja. Dojila sam ih i uredno su napredovala, nekad čak bolje nego njihovi vršnjaci. Nikada nismo "hodali" po doktorima i bolnicama. Nikada nismo jurili na hitnu zbog izvanrednog stanja. Nikada nisu imala konvulzije iako ne spuštamo visoku temperaturu antipireticima. Nikada se nisu neobjašnjivo razboljela. Nikada nismo vrtili antibiotike "u krug". Jedan sin je imao ekcem (atopijski dermatitis, lokalno) za kojeg nikad nismo saznali od čega je, ali baš taj sin najlakše podnosi bolesti i još nikad nije dobio antibiotik. Najstariji sin je bio "žrtva" mog neznanja i nekoliko antibiotika (upala uha, očiju, grla) prije nego što sam naučila na vrijeme prepoznati bolesti i reagirati. To znači, dovoljno tekućine, velike doze vitamina C, čišćenje nosića, domaći čajevi za iskašljavanje... I smirenost i povjerenje u tijelo. Trudimo se jesti zdravo, lokalno, izbjegavati slatkiše, provoditi vrijeme aktivno i na suncu, podizati imunitet, a ne rušiti ga.

Jedan sin jednom je imao reakciju na antibiotik, visoku temperaturu, jak osip po cijelome tijelu... Liječnici su rekli da je kriv "enterovirus", što laboratorijski nalazi nisu potvrdili, ali su nas svejedno samo poslali doma. Spasio nas je vitamin C. I s tim iskustvom sam izgubila još onu mrvicu povjerenja u liječnike i njihovo "liječenje". I preventivne mjere.

Uvijek govorim da je za zdravlje najvažnije stanje mikrobioma (crijevne flore, bakterija i enzima u tijelu), a taj se prenosi sa majke na dijete tijekom poroda, dodiranjem kože na kožu, dojenjem... Što po meni znači da dijete ne može imati "manje dijagnoza" od svoje majke. Ako naslijeđenom mikrobiomu dodamo pokoji antibiotik, npr. pri porodu, stanje u trudnoći, npr. vaginalete, carski porod itd., zdravstveno stanje djeteta ne može biti bolje od majčinog.

I onda se sjetim. Do 2,5 godine starosti sam dobila toliko antibiotika da su mi na kraju izvadili krajnike. Mliječni zubi su mi svi pocrnili. "Oduvijek" imam iskrivljenu kralježnicu (skoliozu) i bolove u križima cijeli život. I uredno sam cijepljena po tadašnjem kalendaru. Nije li zanimljivo da od četvero djece nitko ništa od toga nije "naslijedio"?

Imam i atopijski dermatitis, pojavio mi se u odrasloj dobi. Sada više ne jedem gluten pa ga držim pod kontrolom. No, atopijski dermatitis ima povremeno i jedan od sinova, a možda će svi imati isti problem nekad kasnije u životu. Upravo to je za mene upozorenje da cijepljenje moje djece vrlo vjerojatno ne bi prošlo sasvim glatko, bez posljedica. Atopijski dermatitis se pojavljuje na koži, no on je znak nečega što se događa u tijelu i svakako je povezan sa stanjem crijeva.

Predlažem majkama da pogledaju svoje zdravstvene kartone i usporede svoje bolesti i probleme sa datumima cijepljenja. Ja ne vjerujem u onu izreku, "i mi smo cijepljeni pa nam ništa nije". Zapravo, imamo dokaze da nije tako.

Zašto sam tu? - Zato što želim bolje sutra za našu djecu. Potpuno suludo i suprotno svim zakonima je da država roditeljima oduzima pravo na odluku za tako važan postupak koji može djetetu promijeniti život zauvijek! Potpuno nelogično je da država traži od roditelja da žrtvuje svoje dijete za dobrobit drugih! I potpuno neprirodno je da država pokušava štititi bolesne na način da žrtvuje zdravu djecu. Jer rizik postoji! Svjedočanstva na ovoj stranici su dokaz da je rizik puno veći nego što se priznaje!"